KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2021/1784

af 8. oktober 2021

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fladvalsede aluminiumsprodukter med oprindelse i Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

(1) Den 14. august 2020 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af fladvalsede aluminiumsprodukter (»AFRP'er« eller »den pågældende vare«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina« eller det »pågældende land«) på grundlag af grundforordningens artikel 5 ([2]).

1.2. Midlertidige foranstaltninger

(2) Den 15. marts 2021 gav Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a parterne et sammendrag vedrørende den foreslåede midlertidige told og nærmere oplysninger om beregningen af dumpingmargenerne og de margener, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til beregningernes nøjagtighed inden for tre arbejdsdage. De tre eksporterende producenter i stikprøven fremsatte bemærkninger ([3]). Kommissionen overvejede bemærkningerne og rettede skrivefejl i beregningerne, hvor det var relevant.

(3) Den 12. april 2021 indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/582 ([4]) (»forordningen om midlertidig told«).

1.3. Efterfølgende sagsforløb

(4) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig antidumpingtold (»den foreløbige fremlæggelse af oplysninger«), fremlagde klagerne, de stikprøveudtagne eksporterende producenter, en eksporterende producent, der ikke indgik i stikprøven, flere brugere i sektoren for varmevekslere til bilindustrien og en bruger i aftagerleddet, en bruger i foliesektoren, to brugere i sektoren for elektrolytkondensatorer, en bruger i sektoren for sammensatte aluminiumspaneler, en bruger i sektoren for persienner og dennes leverandør, en ikke forretningsmæssigt forbundet forhandler, en importør, European Association for Automotive Suppliers og Foreningen af Europæiske Automobilfabrikanter samt Folkerepublikken Kinas regering (»GOC«) skriftlige indlæg for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. To eksporterende producenter anmodede om og fik tilsendt yderligere oplysninger om beregningen af deres skadesmargener.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUT C 268 af 14.8.2020, s. 5.
([3]) Se betragtning 488-489 i forordningen om midlertidig told.
([4]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/582 af 12. april 2021 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af fladvalsede aluminiumsprodukter med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 124 af 12.4.2021, s. 40).

(5) De parter, der anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt. Kommissionen afholdt høringer med de tre eksporterende producenter i stikprøven, klagerne, Virksomhed B, to brugere i sektoren for varmeveksler til biler, en bruger i foliesektoren, en bruger i sektoren for elektrolytkondensatorer med aluminiumsplade, en ikke forretningsmæssigt forbundet forhandler, en ikke forretningsmæssigt forbundet importør og en sammenslutning af uafhængige distributører (EURANIMI). På anmodning af Nanshan Group (»Nanshan«) fandt der en høring sted mellem Nanshan og høringskonsulenten i handelsprocedurer.

(6) Kommissionen foreslog at afholde en høring med parter med modstridende interesser, der er aktive inden for sektoren for varmevekslere til bilindustrien af fladvalsede produkter af aluminium (»AHEX AFRP«), nemlig Valeo Systèmes Thermiques SAS og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder (»Valeo«) og en EU-producent. Sidstnævnte part indvilligede imidlertid ikke i at deltage. Valeo beklagede EU-producentens adfærd og hævdede, at Valeos argumenter om den (manglende) forekomst af kapacitet på EU-markedet burde have mere værdi som bevis, eftersom Valeo selv ikke havde afslået et møde med den pågældende EU-producent.

(7) Valeo erkendte, at der kun kan afholdes høring med parter med modstridende interesser, når begge parter er enige om en sådan høring. Som fastsat i artikel 6, stk. 6, skal det forhold, at en part nægter at deltage i et sådant møde, ikke have negativ virkning. Valeos påstand blev derfor afvist.

(8) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fik de parter, der anmodede herom, mulighed for at blive hørt. Kommissionen afholdt høringer med de tre eksporterende producenter i stikprøven, to brugere i sektoren for varmevekslere til biler og en ikke forretningsmæssigt forbundet importør. Der fandt også en høring sted mellem Jiangsu Alcha Aluminum Group Co., Ltd. (»Jiangsu Alcha«) og høringskonsulenten i handelsprocedurer på anmodning af denne eksportør

(9) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til de endelige konklusioner. I denne forbindelse blev det taget i betragtning, at den virksomhed Nilo Asia PTE Ltd/Lodec Metall-Handel Niederlassung Bremen der O. Wilms GMBH (»Nilo«), der havde præsenteret sig selv som en ikke forretningsmæssigt forbundet importør, faktisk var en forhandler. På den baggrund blev denne virksomheds besvarelse af spørgeskemaet ikke taget i betragtning i forbindelse med de endelige konklusioner. Denne virksomhed blev dog stadig betragtet som en interesseret part og fortsatte med at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen.

(10) Da de interesserede parter havde haft tilstrækkelig tid til at fremsætte bemærkninger til andre parters bemærkninger, og med undtagelse af Kommissionens svar på anmodninger om oplysninger, tog Kommissionen ikke indlæg indgivet efter den 17. juni 2021 i betragtning med henblik på de endelige konklusioner.

(11) Kommissionen orienterede den 13. juli 2021 samtlige interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen af fladvalsede aluminiumsprodukter med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Desuden modtog interesserede parter yderligere oplysninger den 13. august 2021 (»første supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger«) og den 3. september 2021 (»anden supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger«). Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige og den supplerende fremlæggelse af oplysninger.

(12) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævede Airoldi Metalli S.p.a. (»Airoldi«), at virksomhedens ret til forsvar var blevet tilsidesat, da den ikke havde lejlighed til at fremsætte bemærkninger til de dokumenter, der var blevet tilføjet det ikkefortrolige dossier én dag inden fremlæggelsen af de endelige konklusioner, og som der angiveligt var blevet taget højde for i det generelle oplysningsdokument. På det grundlag anmodede virksomheden om, at det generelle oplysningsdokument skulle trækkes tilbage.

(13) Hertil skal det først bemærkes, at med undtagelse af dokument t21.004671 blev der ikke taget højde for indlæg nævnt af Airoldi i forbindelse med det generelle oplysningsdokument som følge af deres for sene indgivelse, som omhandlet i betragtning 10. Hvad angår de påstande, der er fremsat i dokument t21.004671 er de, som det fremgår af betragtning 527, af samme art, som påstandene fra de andre interesserede parter, herunder Airoldi. På det grundlag var det opfattelsen, at Airoldis ret til forsvar ikke var blevet tilsidesat. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger havde Airoldi endvidere haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger til de for sent indgivne dokumenter, som Airoldi havde henvist til i sit indlæg.

(14) Den 28. juli 2021 anmodede Kommissionen EU-producenter, importører, brugere og deres sammenslutninger om at indgive oplysninger om udviklingen efter undersøgelsesperioden for at gøre det muligt at foretage en rettidig vurdering i henhold til artikel 14, stk. 4.

(15) De interesserede parters bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning i denne forordning.

1.4. **Stikprøveudtagning**

(16) I betragtning 35 i forordningen om midlertidig told henviste Kommissionen til en stikprøve på tre EU-producenter, der tegnede sig for 35 % af EU-produktionen. Denne procentdel var baseret på data fra EU-28.

(17) Som anført i afsnit 1.9 er de endelige konklusioner af denne undersøgelse baseret på data fra EU-27. Som nævnt i betragtning 191 blev visse varer desuden udelukket fra varedækningen. På dette grundlag tegnede de tre EU-producenter sig for over 38 % af EU-produktionen. Stikprøven forblev derfor repræsentativ.

1.5. **Anmodning om anonymitet**

(18) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger indgav en EU-producent, der ikke indgik i stikprøven, en anmodning om anonymitet. Begrundelsen for denne anmodning var, at denne interesserede part har betænkeligheder med hensyn til den direkte offentlige eksponering, der skader dens interesser i andre lande. Anmodningen om anonymitet blev imødekommet ud fra oplysningerne heri. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger.

1.6. **Individuel undersøgelse**

(19) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, blev betragtning 43 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

1.7. **Kontrolbesøg**

(20) Ud over de krydstjek uden kontrolbesøg, der er nævnt i betragtning 48 i forordningen om midlertidig told, foretog Kommissionen endnu et krydstjek uden kontrolbesøg for så vidt angår brugeren Amcor Flexibles Singen GmbH (»Amcor«) med hjemsted i Singen, Tyskland.

1.8. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(21) En eksportør, Southwest Aluminium (Group) Co., Ltd (»SWA«) hævdede, at undersøgelsesperioden (»UP«) blev påvirket af covid-19-pandemien og ikke kunne sammenlignes med andre år i den betragtede periode.

(22) Kommissionen tog virkningen af covid-19-pandemien i betragtning i sin analyse og behandlede bemærkninger, som den havde fået i denne sammenhæng, i afsnit 5.1.2.2 i forordningen om midlertidig told og i afsnit 5.2.2 i nærværende forordning. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(23) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende undersøgelsesperioden og den betragtede periode, bekræftes betragtning 49 i forordningen om midlertidig told.

1.9. **Ændring af geografisk anvendelsesområde**

(24) Siden den 1. januar 2021 har Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (»Det Forenede Kongerige«) ikke længere været en del af Den Europæiske Union. Denne forordning er derfor baseret på data for Den Europæiske Union uden Det Forenede Kongerige (»EU-27«). Kommissionen anmodede derfor klageren og de stikprøveudtagne EU-producenter om at indgive visse dele af deres oprindelige spørgeskemabesvarelser udelukkende med data for EU-27. Klageren og de stikprøveudtagne EU-producenter indsendte de ønskede oplysninger. Da forskellen mellem de makroøkonomiske indikatorer, der er offentliggjort i forordningen om midlertidig told, og de makroøkonomiske data for EU-27 skyldes udelukkelsen af data fra en enkelt producent i Det Forenede Kongerige, er visse tabeller i denne forordning angivet i intervaller for ikke at videregive fortrolige oplysninger vedrørende den pågældende producent.

(25) Med hensyn til dumping blev kun de stikprøveudtagne eksporterende producenters eksportsalg til EU-27 taget i betragtning med henblik på at beregne de endelige dumpingmargener.

(26) Endelig forhørte Kommissionen sig i forbindelse med vurderingen af Unionens interesser også om indvirkningen af Det Forenede Kongeriges udtræden på spørgeskemabesvarelser indgivet af ikke forretningsmæssigt forbundne importører og brugere, nemlig Nova Trading S.A., Airoldi, TitanX Engine Cooling AB (»TitanX«), Multilaque SAS, Valeo, Virksomhed A og Amcor Flexibles Singen GmbH og modtog ajourførte oplysninger, hvor det var relevant.

(27) Den 12. januar 2021 meddelte Kommissionen ved et notat til sagen ([5]) virksomheder og sammenslutninger fra Det Forenede Kongerige, at de ikke længere ville kunne betragtes som interesserede parter i handelsbeskyttelsesprocedurer. Ingen interesserede parter reagerede på dette notat.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Ændring af varedækningen for at undgå anvendelsen af to forskellige antidumpingtoldsatser på samme vare

(28) Det fremgik af undersøgelsen, at antidumpingforanstaltningerne vedrørende AFRP'er og de antiomgåelsesforanstaltninger over for importen af visse typer folie af aluminium, der blev indført ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2213 ([6]), overlapper en smule med hensyn til varedefinitionen for to Taric-koder, nemlig under 7607 11 90 44 og 7607 11 90 71. Selv om overlapningen er meget lille og kun omfatter bånd i oprullet stand fra 0,03 mm til 0,045 mm, som fremstår med mindst to lag, ville det være ulovligt samtidigt og kumulativt at anvende to forskellige antidumpingtoldsatser på den samme vare. Kommissionen besluttede derfor at korrigere varedækningen for de pågældende foranstaltninger for at løse dette problem og fjerne bånd i oprullet stand fra 0,03 mm til 0,045 mm, når de optræder med mindst to lag. Denne korrektion har ingen væsentlig indvirkning på analysen af undersøgelsesresultaterne.

(29) Aluminiumsprodukter henhørende under Taric-kode 7607 11 90 44 og 7607 11 90 71 blev derfor udelukket fra varedækningen.

2.2. Påstande vedrørende varedækningen

(30) Som anført i betragtning 61-105 i forordningen om midlertidig told indgav en række parter anmodninger om udelukkelse vedrørende følgende varer: indkapslingsrør, pletterede plader, pletterede finérplader og ikkepletterede finérruller til brug ved fremstilling af varmevekslere til bilindustrien bestående af loddet aluminium og fremstilling af batterikølere til elektriske køretøjer (»HEX AFRP'er til bilindustrien«) aluminiumsbånd i oprullet stand bestemt til fremstilling af lakerede bånd og kompositplader af aluminium (»ACP'er«), litografiske plader, batteriplader, omformningsfolie af aluminium med en tykkelse på 30-60 mikrometer (»ACF-30-60«) og AFRP'er til brug ved fremstilling af lameller til persienner.

(31) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte en række parter bemærkninger til Kommissionens foreløbige konklusioner, som behandles i det efterfølgende afsnit. Desuden indgav fire andre brugere, nemlig Amcor Flexibles Singen GmbH (»Amcor«), Hitachi ABB Power grids (»Hitachi«), TDK Foil Italy S.p.A. (»TDK IT«) and TDK Hungary Components Kft (»TDK HU«) yderligere anmodninger om vareudelukkelse i forbindelse med følgende varer: folieruller, AFRP'er til brug ved fremstilling af effekttransformere og AFRP'er til brug ved fremstilling af elektrolytkondensatorer med aluminiumplade.

([5]) t21.000389.

([6]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2213 af 30. november 2017 om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/271 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 925/2009 på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af visse let ændrede typer folie af aluminium (EUT L 316 af 1.12.2017, s. 17).

2.2.1. *HEX AFRP'er til bilindustrien*

2.2.1.1. Proceduremæssige aspekter

(32) Valeo hævdede, at de indlæg, der var indgivet af European Aluminium Association (»EA«) og Virksomhed B efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, ikke blev indgivet rettidigt bortset fra dokument t21.003825. På grundlag af afsnit 7, nr. ii og afsnit 8, nr. ii, i indledningsmeddelelsen fremførte Valeo, at fristen for at fremsætte bemærkninger til andre parters indlæg og til at indgive nye faktuelle oplysninger faldt sammen og burde have været fastsat til den 10. maj 2021 for så vidt angår virksomhedens indlæg. Derfor hævdede den, at der i forbindelse med de endelige undersøgelsesresultater skulle ses bort fra EA's og Virksomhed B's indlæg, der var indgivet efter denne dato.

(33) Kommissionen afviste denne påstand. I overensstemmelse med punkt 8, sidste afsnit, i indledningsmeddelelsen og punkt 5.7, sidste afsnit, i samme meddelelse havde Kommissionen anmodet EA og Virksomhed B om at indgive supplerende oplysninger ([7]) i form af ajourføringer af allerede indgivne oplysninger eller dokumentation til støtte for visse påstande og oplysninger. De supplerende oplysninger var nødvendige for en korrekt vurdering af påstande fremsat af andre parter. Hvad angår tidspunktet for EA's bemærkninger, havde Kommissionen indrømmet en fristforlængelse til den 28. maj 2021 efter at have modtaget en behørigt begrundet anmodning herom ([8]). Disse bemærkninger blev således indgivet inden for den fastsatte frist.

(34) Den 11. juni 2021 fremsatte Valeo bemærkninger til andre parters dokumenter t21.003825, t21.004224, t21.004298 og t21.004304. Da disse dokumenter havde været tilgængelige i TRON i mere end 7 dage inden Valeos indlæg, fandt Kommissionen, at de ikke var blevet indgivet rettidigt.

(35) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Valeo, at Kommissionens begrundelse for at betragte bemærkningerne af 11. juni som ikke rettidige var modsigende, udokumenteret og udgjorde en tilsidesættelse af Valeos ret til forsvar. Virksomheden hævdede især, at Kommissionen anså indlæggene for at være indgivet for sent, men stadig behandlede bemærkningerne deri, således at Valeo ikke kunne afgøre, hvorvidt bemærkningerne var blevet anset for at kunne antages i deres helhed, og hvorvidt Kommissionen havde taget dem i betragtning. Endvidere henviste Valeo til den type dokumenter, som EA og Virksomhed B havde indgivet, dvs. »Bemærkninger«, »Høringsrapport/Indlæg«, »Indlæg« og »Indsigelser«. Den hævdede, at fristen på 7 dage til at fremsætte bemærkninger til oplysningerne fra andre interesserede parter som reaktion på fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, der er nævnt i punkt 8, nr. ii, i indledningsmeddelelsen, ikke fandt anvendelse på dens indlæg, som indeholdt indsigelser over for indsigelser og bemærkninger til nye oplysninger.

(36) I den forbindelse fandt Kommissionen, at den frist på 7 dage, der er nævnt i punkt 8, nr. ii, i indledningsmeddelelsen, både fandt anvendelse på bemærkninger til andre parters indlæg og på indsigelser over for bemærkninger fremsat af andre parter. I dette særlige tilfælde bekræftede Kommissionen, at Valeos indlæg ikke var blevet indgivet rettidigt. Under alle omstændigheder tog Kommissionen som nævnt i betragtning 10 alle de indlæg, den havde modtaget indtil den 17. juni 2021, i betragtning. I betragtning af at Kommissionen således tog hensyn til Valeos bemærkninger af 11. juni og gav Valeo lejlighed til at kommentere Kommissionens konklusioner i den henseende, fandt Kommissionen ikke, at Valeos ret til forsvar var blevet tilsidesat. Denne påstand blev derfor afvist.

(37) Valeo hævdede også, at Virksomhed B angiveligt fik en meget generøs og urimeligt lang forlængelse af fristen på 7 dage. Hertil skal det bemærkes, at Virksomhed B's indsigelser blev indgivet inden for fristen på 7 dage til at fremsætte bemærkninger til andre parters bemærkninger på det tidspunkt, hvor disse var tilgængelige i det ikkefortrolige dossier, og at der ikke blev indrømmet nogen fristforlængelse. Denne påstand blev derfor afvist.

(38) Valeo gjorde også gældende, at Kommissionen henviste til visse dokumenter, som ikke var blevet offentliggjort, og hævdede, at dette udgjorde en tilsidesættelse af virksomhedens processuelle rettigheder, da den anså EA's indlæg (t21.004221) for ikke at være rettidigt indgivet, for uantageligt og derfor ikke berettiget til endnu en indsigelse. Desuden henviste Valeo til punkt 9 i indledningsmeddelelsen og mente, at EA var blevet favoriseret på en vilkårlig og diskriminerende måde, da virksomhedens frist for at fremsætte bemærkninger til andre parters bemærkninger blev forlænget med 18 dage, mens andre parter generelt fik forlænget fristen på 7 dage.

([7]) Jf. dokument t21.004505 og t21.004607.
([8]) Jf. dokument t21.004606.

(39) Valeos påstand om tilgængeligheden af visse dokumenter, blev anset for at være berettiget, da de nævnte dokumenter ved en utilsigtet fejl ikke blev stillet til rådighed som en del af det ikkefortrolige dossier for parterne ved den endelige fremlæggelse af oplysninger. Disse dokumenter er i mellemtiden blevet tilføjet det ikkefortrolige dossier. Med hensyn til Valeos påstand om, at bemærkningerne ikke kunne antages og deres vurdering af disse bemærkninger, bemærkede Kommissionen, at Valeo havde tilstrækkelig tid til at fremsætte bemærkninger til andre parters bemærkninger, herunder EA's indlæg, og at Valeo rent faktisk fremsatte bemærkninger til andre indlæg, der var blevet indgivet flere dage efter EA's indlæg. Desuden vurderer Kommissionen hver enkelt anmodning om fristforlængelse individuelt, da årsagerne til at anmode om sådanne forlængelser er virksomhedsspecifikke, og Kommissionen fandt, at de omstændigheder, som EA havde fremført, var af en sådan art, at de gav mulighed for den ønskede fristforlængelse. Kommissionen afviste således ikke nogen anmodning om fristforlængelse i forbindelse med bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. På det grundlag fandt Kommissionen ikke, at den havde begunstiget EA på en vilkårlig og diskriminerende måde. Disse påstande blev derfor afvist.

(40) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede Valeo Kommissionen om at tage virksomhedens bemærkninger fra den 11. juni og den 11. juli 2021 i betragtning ([9]). Kommissionen var enig, og der blev taget hensyn til disse bemærkninger.

(41) I samme forbindelse hævdede TitanX efter udløbet af fristen for at fremsætte bemærkninger til oplysninger fra andre interesserede parter som reaktion på fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, at de bemærkninger, som Virksomhed B havde fremsat ([10]), ikke var indgivet rettidigt og ikke kunne efterprøves. Den opfordrede Kommissionen til at basere sine konklusioner på de oplysninger, som de interesserede parter havde indsendt, frem til den 10. maj 2021. Hvis Kommissionen baserer sine konklusioner på, at Virksomhed B ikke rettidigt indgav indlæg, hævdede TitanX, at Kommissionen også burde tage hensyn til de oplysninger, den fremlagde for at tilbagebevise Virksomhed B's argumenter. TitanX hævdede desuden, at Virksomhed B's indlæg tilsidesatte andre interesserede parters ret til forsvar, da den hverken identificerede de dokumenter, som virksomheden tilbageviste, eller den virksomhed, som disse bemærkninger vedrørte.

(42) I denne forbindelse og som nævnt i betragtning 10 tog Kommissionen ikke indlæg indgivet efter den 17. juni i betragtning med henblik på den endelige fremlæggelse af oplysninger. For at sikre alle interesserede parters ret til forsvar blev de bemærkninger, som TitanX indgav den 21. juni 2021, dog taget i betragtning, hvor det var relevant, som bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen bekræftede således, at den har taget hensyn til alle indlæg fra interesserede parter i nærværende forordning.

(43) For så vidt angår retten til forsvar fandt Kommissionen ikke, at Virksomhed B's indlæg tilsidesatte andre parters ret til forsvar. Tværtimod sikrede Virksomhed B's indlæg ved ikke specifikt at identificere andre interesserede parter, at forretningshemmeligheder, hvis videregivelse kunne skade en eller begge parter, ikke blev afsløret. I betragtning af at antallet af parter i denne undersøgelse, der er aktive inden for sektoren for AHEX AFRP, er begrænset, og i betragtning af at de bemærkninger, som Virksomhed B har fremsat, var tilstrækkeligt specifikke til at give andre parter en rimelig forståelse af deres indhold, fandt Kommissionen ikke, at sådanne bemærkninger tilsidesatte andre interesserede parters ret til forsvar. På dette grundlag blev påstanden afvist.

2.2.1.2. Analyse af påstandene

(44) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger blev der modtaget bemærkninger fra tre brugere, sammenslutningen af leverandører til bilindustrien, sammenslutningen af europæiske bilfabrikanter (ACEA), BMW, en eksportør, der ikke indgik i stikprøven, Shanghai Huafon Aluminium Corporation (»Huafon«), og EA.

(45) En række parter hævdede, at AHEX AFRP'er og andre varer, der er omfattet af anvendelsesområdet, tilhører forskellige vareklasser, da de har forskellige egenskaber med hensyn til legeringer, forskellige FoU- og valideringsprocesser. Den eksporterende producent Huafon hævdede, at 95 % af HVACR ([11]) og andre anvendelser ikke anvender lodning som en samleteknologi for HEX AFRP'er og var resultatet af en anden fremstillingsproces. Virksomheden hævdede også, at HEX-anvendelser i segmentet for HVACR og andre segmenter ikke anvender pletterede finérplader og indkapslingsrør. Den samme eksporterende producent hævdede, at en meget stor andel af

([9]) Dokument t21.004496, t21.004676, t21.005226 og t21.005296.
([10]) Dokument t21.004304 af 2. juni 2021.
([11]) Heating Ventilation Air Conditioning Refrigeration.

salget af europæiske AFRP'er består af standardvarer som defineret i klagen, hvilket er i modstrid med Kommissionens påstand i betragtning 69 i forordningen om midlertidig told om, at de fleste AFRP'er har deres egne specifikationer afhængigt af den pågældende slutbrugers anvendelse eller krav. Huafon tilføjede, at EU-producenterne ikke var forberedt til at kunne levere de unikke varer, som de eksporterer.

(46) Disse parter hævdede også, at disse forskelle fører til manglende udskiftelighed.

(47) Kommissionen henviste til sin oprindelige vurdering af, at AHEX AFRP'er har de samme grundlæggende kemiske, tekniske og fysiske egenskaber som andre AFRP'er, der er omfattet af undersøgelsen (jf. betragtning 67-68 i forordningen om midlertidig told). Desuden ligner disse produkter HEX AFRP'er, som også er omfattet af undersøgelsen. De anvendes til andre formål, f.eks. HVACR, der består af lignende legeringer (uanset om de er pletterede) og fremstilles på samme produktionsudstyr. Som nævnt i betragtning 73 i forordningen om midlertidig told og bekræftet af EA er AHEX AFRP'er heller ikke de eneste produkter, der sælges til leverandører til bilindustrien i segment 1 (som er det største på markedet), og som skal gennemgå en FoU- og valideringsproces ligesom mange andre produkter.

(48) Huafons påstande vedrørende HVACR var ikke dokumenteret. Under alle omstændigheder viser de foreliggende sagsoplysninger, at AHEX AFRP'er og HVACR AFRP'er har de samme grundlæggende kemiske, tekniske og fysiske egenskaber, og at de fremstilles ved hjælp af det samme produktionsudstyr. Dertil kommer, at offentligt tilgængelige kilder ([12]) modsiger påstanden om, at HVACR AFRP'er ikke anvender lodning som samleteknologi. Huafon fremlagde heller ikke dokumentation for påstanden om, at en meget stor andel af salget af europæiske AFRP'er bestod af standardvarer, eller at deres varer ikke kunne fremstilles af EU-erhvervsgrenen eller erstattes med andre varer.

(49) Med hensyn til udskiftelighed henviste Kommissionen til betragtning 70 i forordningen om midlertidig told. I lighed med andre produkter inden for anvendelsesområdet er AHEX AFRP'er måske ikke indbyrdes udskiftelige med andre AFRP'er, da de kan have deres egne specifikationer afhængigt af den pågældende slutbrugers anvendelse eller krav. Men som anført af EA gør dette dem ikke unikke, og det betyder ikke, at de ikke har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber som andre produkter, der er omfattet af undersøgelsen. EA gjorde i denne forbindelse også gældende, at AHEX AFRP'er er indbyrdes udskiftelige med andre HEX AFRP'er, da de har samme kemiske sammensætning og/eller specifikationer inden for de tekniske tolerancer, der er relevante for de specifikke anvendelser. På dette grundlag blev disse påstande afvist.

(50) TitanX og Valeo hævdede, at Kommissionen i overensstemmelse med gældende retspraksis ([13]) ikke burde tillægge eksistensen af angiveligt identiske grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber for de to varekategorier afgørende betydning. De samme parter hævdede også, at Kommissionen havde undladt at forklare, hvilke andre elementer der er afgørende for en konklusion om, at de to varekategorier har de samme grundlæggende egenskaber.

(51) Det skal indledningsvis erindres, at grundforordningen ikke direkte definerer begrebet »den pågældende vare«, og at Kommissionen har betydelige skønsbeføjelser på dette område, forudsat at »kravet om, at den pågældende vare skal være homogen, ikke helt bør udelukkes fra fortolkningen af grundforordningen« ([14]). Derudover fremgår det af den retspraksis, som de interesserede parter påberåber sig, at de fysiske, tekniske og kemiske egenskaber »selvfølgelig har betydning«, men at de ikke nødvendigvis har forrang. Der er således en række faktorer, som Kommissionen kan støtte sig til, men disse er vejledende, og Kommissionen er forpligtet til at fastlægge den pågældende vare ud fra alle disse kriterier. Det er vigtigt at bemærke, at det nødvendigvis følger heraf, at varer, der ikke er identiske, kan grupperes under den samme definition af

([12]) http://www.eurofoil.com/our_products/automotive_industrial.html.
([13]) *Photo USA Electronic Graphic mod Rådet*, Sag T-394/13, EU:T:2014:964, præmis. 41.
([14]) *Portmeirion Group UK*, Sag C-232/14, EU:C2016:180, præmis 40-47.

den pågældende vare, og at undersøgelsen af, om en bestemt vare med rette er omfattet, skal baseres på den pågældende vares egenskaber som defineret af Kommissionen ([15]). I sin analyse i den foreliggende sag støttede Kommissionen sig ikke udelukkende på den omstændighed, at AHEX AFRP'er har de samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber som andre AFRP'er. Kommissionen fastslog faktisk, at:

1) AHEX AFRP'er tilhører produktgruppen HEX AFRP, som ikke kun omfatter HEX til bilindustrien, men også HEX til HVACR og andre anvendelser, og at disse produkter kan være pletterede eller ikkepletterede

2) de typer legeringer, der anvendes til AHEX AFRP'er, ligner eller er tæt sammenlignelige med andre legeringer, der anvendes til andre AFRP'er inden for anvendelsesområdet

3) AHEX AFRP'er produceres ved den samme fremstillingsproces som beskrevet i betragtning 56 i forordningen om midlertidig told og i vid udstrækning anvender det samme udstyr som andre AFRP'er

4) det er ikke et nicheprodukt

5) i lighed med andre AFRP'er inden for anvendelsesområdet sælges det til leverandører af køretøjer i segment 1 og/eller følger en valideringsproces og

6) deres pris var ikke væsentligt højere end de andre produkter, der var omfattet af AFRP'ernes vareanvendelsesområde.

(52) På dette grundlag blev påstanden fra TitanX og Valeo afvist.

(53) En række parter hævdede, at Kommissionens vurdering af EU-produktionskapaciteten var baseret på ukorrekte kendsgerninger og manglede begrundelse. De anførte, at konklusionerne ikke var underbygget af sagsdokumentation eller ikke var tilstrækkeligt begrundede, og at andre interesserede parter ikke kunne fremsætte bemærkninger til sådanne oplysninger.

(54) TitanX og Valeo hævdede, at Kommissionen ikke burde have baseret sig på GD COMP's afgørelse om Gränges's køb af Impexmetal, da en sådan beslutning antog tilstedeværelsen af andre leverandører, herunder kinesiske producenter, og situationen på markedet for AHEX AFRP har ændret sig betydeligt, da EU-leverandørerne mangler kapacitet, og kinesiske leverandører ikke længere udgør en holdbar forsyningsmulighed efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger.

(55) Kommissionens konklusion om, at EU-erhvervsgrenen har tilstrækkelig kapacitet til at imødekomme den nuværende efterspørgsel, jf. betragtning 75 i forordningen om midlertidig told, er ikke udelukkende baseret på Kommissionens afgørelse om fusionen mellem Gränges og Impexmetal ([16]). Den støttede sig således også på andre oplysninger ([17]), der allerede forelå i sagen, da Kommissionen nåede frem til sine foreløbige konklusioner (bekræftet ved ovennævnte kommissionsafgørelse). Den baserede sig desuden på yderligere oplysninger, der blev afgivet efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, og som bekræftede og underbyggede Kommissionens foreløbige vurdering. Det skal bemærkes, at interesserede parter havde mulighed for at fremsætte bemærkninger til sådanne nye oplysninger ([18]).

(56) Valeo hævdede også, at Kommissionen så bort fra de omfattende oplysninger i forordningen om midlertidig told, der tydede på manglende kapacitet. Valeo og TitanX fremlagde også yderligere dokumenter i form af e-mailuddrag, der pegede på længere leveringstider og kapacitetsproblemer. Hertil hævdede EU-erhvervsgrenen, at de lidt øgede leveringstider og de midlertidige kapacitetsproblemer hang sammen med det pludselige og kraftige opsving efter covid. Dette førte til en generel stigning i efterspørgslen. Andre elementer, såsom mangel på containere i Kina, bidrog også til en yderligere stigning i efterspørgslen i Unionen. EU-erhvervsgrenen forklarede også, at de ønskede mængder gik ud over de aftalte mængder, og at en sådan stigning i efterspørgslen i betragtning af situationen efter covid-pandemien ikke øjeblikkeligt kunne absorberes uden at øge arbejdsstyrken. Med henblik herpå hævdede

([15]) *Yingli Energy (China) mod Rådet*, Sag T-160/14, EU:T:2017:125, præmis. 111-114.

([16]) Sag M.9560 — Gränges/Impexmetal — Kommissionens afgørelse i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1) og artikel 57 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (23.9.2020, C(2020) 6652 final), findes på: https://ec.europa.eu/ competition/mergers/cases1/202050/m9560_488_3.pdf.

([17]) Jf. dokument t21.000866.

([18]) Jf. dokument t21.004336.

EU-erhvervsgrenen, at den havde brug for overblik på mellemlang sigt i form af underskrevne kontrakter og ikke spotordrer for at kunne bestemme de forventede mængder og den nødvendige arbejdsstyrke. EU-erhvervsgrenen fremlagde også tilfredsstillende forklaringer, der viste, at visse e-mailuddrag fra brugerne kunne misfortolkes som tegn på en strukturel mangel på kapacitet, men faktisk var relateret til en situation med midlertidig knaphed.

(57) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Valeo, at den ikke kunne kritiseres for at anmode om mængder, der går ud over de kontraktlige aftaler, og at der er et stigende behov for AHEX AFRP på grund af det kraftige opsving i efterspørgslen i sektoren for elektrisk mobilitet. Valeo tilføjede også, at EU-erhvervsgrenens manglende evne til hurtigt at tilpasse sig den stigende efterspørgsel var det tydeligste tegn på de store og strukturelle kapacitetsbegrænsninger, som EU-erhvervsgrenen står over for.

(58) Selv om Kommissionen tog påstande om udviklingen efter undersøgelsesperioden i betragtning, fandt den i den forbindelse, at EU-erhvervsgrenen var i færd med at tilpasse sig den stigende efterspørgsel, og at kapacitetsbegrænsningerne var af midlertidig karakter. Disse påstande viste faktisk, at brugerne forhandlede nye kontrakter med EU-erhvervsgrenen. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(59) Desuden hævdede EU-erhvervsgrenen, at de vigtigste brugere af AHEX AFRP'er, der gjorde en manglende kapacitet gældende, ikke indgav anmodninger om pristilbud vedrørende yderligere mængder til levering ud over de allerede eksisterende kontraktmængder til de fleste leverandører af AHEX AFRP'er. Denne påstand undergraver påstanden om mangel på disponibel kapacitet. Under alle omstændigheder bemærkede Kommissionen, at det fremgår af de foreliggende oplysninger, at visse brugere kunne indkøbe eller planlægger at indkøbe yderligere mængder hos EU-erhvervsgrenen. Kommissionen afviste derfor påstanden om, at EU-erhvervsgrenen ikke har tilstrækkelig produktionskapacitet.

(60) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger forklarede Valeo, at det forhold, at den ikke havde fremsat formelle anmodninger om pristilbud, var forbundet med de talrige afslag, som virksomheden havde fået, og at den derfor forventede et negativt svar. Valeo hævdede desuden, at den har indledt forhandlinger om levering af AHEX AFRP'er med en EU-producent.

(61) I den forbindelse fandt Kommissionen, at Valeos bemærkning var spekulativ og ikke kunne betragtes som dokumentation for anmodninger om pristilbud. Kommissionen bemærkede også, at de forhandlinger, som Valeo henviste til, ikke vedrørte yderligere mængder, men en kontraktforlængelse efter undersøgelsesperioden, og afviste derfor disse påstande.

(62) Efter fristen for at fremsætte bemærkninger til oplysninger fra andre interesserede parter som reaktion på fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner hævdede TitanX, at vilkårene i den nye kontrakt var mindre gunstige end i tidligere kontrakter, og at den nye kontrakt ikke løste de problemer, der var forbundet med ikrafttrædelsen af den midlertidige antidumpingtold. Den fremførte også, at den nye kontrakt ikke fuldt ud behandlede forsyningsproblemet, da TitanX ville skulle fortsætte med at indkøbe til kunstigt høje priser i Kina i en given periode.

(63) Efter fristen for at fremsætte bemærkninger til oplysninger fra andre interesserede parter som reaktion på fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner gentog Valeo, at EU-producenterne ikke har kapacitet til at imødekomme hele EU-efterspørgslen efter AHEX AFRP'er og fremlagde følsomme dokumenter, der beskriver visse kapacitetsproblemer og forretningsmæssig adfærd.

(64) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede TitanX, at det kapacitetsproblem, som EU-erhvervsgrenen stod over for, ikke burde betragtes som midlertidigt på grund af varigheden heraf. Virksomheden rapporterede om andre nylige problemer, der havde en indvirkning på dens forsyningskæde, og klagede over visse store EU-producenters opportunistiske og urimelige adfærd.

(65) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Valeo, at de grunde, som Kommissionen havde påberåbt sig for at tilbagevise Valeos påstand om manglende kapacitet (opsving efter covid, fragtomkostninger og mangel på råmaterialer), ikke behandlede de mange tilfælde, der var registreret, og som angiveligt pegede på de kroniske og systemiske kapacitetsproblemer hos EU-producenterne.

(66) Selv om Kommissionen tog påstande om udviklingen efter undersøgelsesperioden i betragtning, fandt den i betragtning af varigheden heraf, at den situation, der er beskrevet af TitanX og Valeo, ikke var af systemisk, kronisk eller strukturel karakter, men snarere en midlertidig situation, der gjorde det muligt for EU-erhvervsgrenen at tilpasse sig den nye markedssituation i form af et stærkt økonomisk opsving efter covid. Dette fremgår også af den situation, der er beskrevet i betragtning 61, og som peger på et midlertidigt spørgsmål i forbindelse med indførelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger. Kommissionen bekræftede således sine konklusioner på grundlag af beviserne i undersøgelsesperioden og afviste denne påstand.

(67) For så vidt angår de øvrige nævnte spørgsmål, mente Kommissionen ikke, selv om den tog hensyn til oplysninger om udviklingen efter undersøgelsesperioden, at den ville svare til en unormal udvikling i forretningsforholdene generelt set, men snarere til forhandlingspraksis i en periode med spændinger på markedet. Konklusionerne baseret på beviserne i undersøgelsesperioden ville således forblive uændrede. Som nævnt i betragtning 552 mindes der under alle omstændigheder om, at formålet med antidumpingforanstaltninger er at genskabe retfærdige og lige konkurrencevilkår, idet deres resultat normalt er en stigning i priserne på EU-markedet.

(68) Endvidere påberåbte Kommissionen sig ikke grunde, som f.eks. fragtomkostninger og mangel på råmaterialer, for at tilbagevise Valeos påstand om manglende kapacitet, som nævnt i betragtning 56. Som nævnt i betragtning 152 blev sådanne elementer anvendt til at forklare den seneste prisstigning og ikke den manglende kapacitet. Derimod baserede Kommissionen sig på det økonomiske opsving efter covid for at forklare den nuværende markedssituation. På dette grundlag blev disse påstande afvist.

(69) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Valeo også, at Kommissionen ikke tog hensyn til sagsdokumentationen og ikke gav en tilstrækkelig og konsekvent begrundelse til støtte for sine konklusioner vedrørende AHEX AFRP-kapaciteten. Den tilføjede, at Kommissionen er forpligtet til at tage hensyn til alle modstridende oplysninger i sagsakterne og afgøre, hvilke der har den tungeste beviskraft. Navnlig klagede Valeo først over de angiveligt »ekstremt« mangelfulde offentlige resuméer af visse dokumenter ([19]), som Kommissionen anvendte til sine konklusioner. Valeo fandt i denne forbindelse, at anvendelsen af sådanne redigerede oplysninger udgjorde en tilsidesættelse af virksomhedens ret til forsvar. Desuden hævdede Valeo, at den produktionskapacitetsudnyttelse på 54 %, som EU-erhvervsgrenen havde indberettet for AHEX AFRP'er i 2020, var i modstrid med de påståede »midlertidige« kapacitetsproblemer i første del af 2021 og ikke kunne forklares ved det »pludselige og kraftige opsving efter covid«. I den forbindelse henviste Valeo til selvforskyldt skade, idet EU-erhvervsgrenen angiveligt ikke var i stand til at levere i 2021 som følge af en meget lav udnyttelsesgrad i 2020.

(70) Kommissionen var uenig og fandt, at den havde taget al relevant sagsdokumentation i betragtning med henblik på at nå frem til meningsfulde og upartiske konklusioner baseret på en tilstrækkelig og konsekvent begrundelse. For det første fandt Kommissionen, at den ikkefortrolige udgave af de dokumenter, den støttede sig på, indeholdt et sammendrag af de følsomme oplysninger, som gav alle interesserede parter en rimelig forståelse heraf. Kommissionen bemærkede også, at Valeo ikke anmodede om en revideret ikkefortrolig udgave af sådanne dokumenter. I den forbindelse fandt Kommissionen ikke, at Valeos ret til forsvar var blevet tilsidesat. For så vidt angår kapacitetsudnyttelsesgraden og den påståede selvforskyldte skade, skal det først bemærkes, at som nævnt i betragtning 117 baserede Kommissionen sig ikke på EA's indlæg, der viste en kapacitetsudnyttelse på 54 % i 2020, med henblik på at vurdere produktionskapaciteten, men baserede sig ud fra et konservativt synspunkt på EU-erhvervsgrenens forsendelser. Det skal endvidere bemærkes, at den modsigelse, som Valeo beskriver, svarer til to forskellige år (2020 mod 2021), hvor den økonomiske situation var meget forskellig, hvilket førte til meget forskellige niveauer for vækst og efterspørgsel i forbindelse med AFRP'er.

(71) Desuden anfægtede TitanX visse erklæringer fra Virksomhed B vedrørende påståede vanskeligheder med indkøb i Kina på grund af faktorer som containermangel eller forsyningsvanskeligheder i relation til kinesiske leverandører. Den anfægtede også erklæringer om, at Virksomhed B's leveringssituation var blevet bedre, og at HEX-producenterne ikke havde udtømt mulighederne for at finde yderligere indkøbsmuligheder hos andre EU-producenter, eller at de ønskede mængder for 2022 ville være lavere end i 2021.

(72) Kommissionen fandt, at de udokumenterede og modstridende påstande fra Virksomhed B og TitanX's efterfølgende indsigelser vedrørte virksomhedsspecifikke elementer internt i et forretningsforhold, som Kommissionen ikke kunne efterprøve.

([19]) t21.000866 og t21.004336.

(73) Valeo gjorde også gældende, at EA havde vildledt Kommissionen med hensyn til deres disponible kapacitet med urigtige oplysninger i den henseende. EA hævdede, at Valeos påstande vedrørende virksomhedens oplysninger var falske og uacceptable. Den fremførte også, at disse påstande ikke var dokumenteret i det ikkefortrolige dossier. Kommissionen bekræftede EA's bemærkning og afviste Valeos påstand i den henseende.

(74) En række interesserede parter hævdede, at EU-erhvervsgrenens investeringer ikke ville være tilstrækkelige til at dække den forventede stigning i efterspørgslen som følge af overgangen fra køretøjer med forbrændingsmotor til elektriske/hybride køretøjer inden 2026. I samme forbindelse mente ACEA, at stigningen i efterspørgslen ville forværre kapacitetsproblemerne.

(75) TitanX hævdede, at der er en mangel på disponibel kapacitet til levering af AHEX AFRP'er beregnet til fremstilling af kølesystemer til drivaggregater til erhvervskøretøjer. Efterspørgslen efter sådanne produkter forventes at stige i 2021, og tendensen forventes at fortsætte i 2022.

(76) Hertil fremlagde Valeo og EU-erhvervsgrenen deres fremskrivning af forbruget indtil 2026 for så vidt angår AHEX AFRP'er. Disse fremskrivninger var baseret på antallet af lette køretøjer pr. motortype, der skal produceres, og på den vægt, som AHEX AFRP vil udgøre for hver motortype (forbrænding, elektrisk kørsel, fuld hybrid, plug-in hybrid, mild hybrid osv.).

(77) Ifølge EU-erhvervsgrenens fremskrivning forventes forbruget af/efterspørgslen efter AHEX AFRP at stige fra [195-215] ([20]) tusind ton i 2019 til [220-270] tusind ton i 2026 svarende til en samlet stigning på 28 %. I sine detaljerede beregninger fremlagde EU-erhvervsgrenen transparente oplysninger om vægten af AHEX AFRP pr. bil (baseret på markedsoplysninger fra medlemmer af European Aluminium) og den forventede produktionsmængde for hver motortype (baseret på DuckerFrontier/LMC Automotive ([21]), august 2020). Valeo anførte til gengæld kun, at Unionens samlede disponible kapacitet i gennemsnit ville være 17 % lavere end efterspørgslen i perioden 2021-2027, uden at der blev fremlagt andre oplysninger, som andre parter kunne fremsætte bemærkninger til.

(78) Som nævnt i betragtning 34 blev Valeos bemærkninger af 11. juni 2021 ikke indgivet rettidigt, og en del af bemærkningerne vedrørte et dokument med fremskrivninger af kapacitet og forsyninger ([22]), som EA havde tilføjet sagsakterne inden den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, og som Valeo allerede havde adgang til.

(79) I sine øvrige bemærkninger var Valeo enig i forbrugsmængden for 2019 og mente, at den også gjaldt for 2021. Valeo fandt imidlertid, at EA's opdeling af produktionsmængden mellem forbrændingsmotorer og andre hybridkøretøjer (begge ca. 50 %) var ukorrekt, da andelen af hybridkøretøjer ville være meget højere i 2026 (ca. 73 % set i forhold til 27 %). Her henviste den til IHS Markit, som er en markedsanalysevirksomhed, der angiveligt blev konsulteret af hele automobilindustrien, og som den anvendte i sin fremskrivning ([23]). Det kunne imidlertid ikke fastslås, at oplysningerne blev givet af IHS. Under alle omstændigheder er Valeos beregninger af andelen af køretøjer med forbrændingsmotor i 2026, baseret på EA's fremskrivning, unøjagtige. Ifølge EA's fremskrivning vil køretøjer med forbrændingsmotor rent faktisk tegne sig for 40 % (og ikke 50 %) af produktionen. Endvidere er Valeos påstand om, at EA's samlede fremskrivning af produktionen vil være på 16 mio. køretøjer i 2026, også forkert, da EA rapporterede en samlet produktion på ca. 20 mio. for denne periode.

(80) I sin søgning efter en anden informationskilde konsulterede Kommissionen en artikel offentliggjort af Boston Consulting Group (»BCG«) ([24]) fra den europæiske sammenslutning af leverandører til bilindustrien, CLEPA, som bekræftede, at andelen af andre køretøjer end køretøjer med forbrændingsmotor vil stige i de kommende år. Ifølge denne kilde vil den forventede markedsandel for køretøjer med forbrændingsmotor (diesel og benzin) falde til 36 % i 2025, dvs. meget tættere på EA's tal end Valeos tal. Kommissionen fandt derfor, at EA's fremskrivninger af den fremtidige markedsudvikling for køretøjer med forbrændingsmotor i højere grad afspejlede, hvad der i øjeblikket forventes at være den fremtidige udvikling i de kommende fem år.

([20]) I betragtning af følsomheden af visse tal er de angivet i intervaller.

([21]) LMC definerer sig selv som den førende uafhængige og udelukkende automobilfokuserede globale udbyder af prognose- og markedsanalysetjenester inden for bilsalg, produktion, drivaggregater og elektrificering.

([22]) Jf. dokument t21.001354.

([23]) *Kilde* IHS - 2020M06.

([24]) https://www.bcg.com/publications/2021/why-evs-need-to-accelerate-their-market-penetration.

(81) Valeo hævdede også, at ifølge EA ville køretøjer med forbrændingsmotor og hybridkøretøjer kræve en ligelig mængde af AHEX AFRP'er, hvilket angiveligt er i modstrid med de oplysninger, der er udvekslet mellem Virksomhed B og Valeo, som peger på en højere vægt af og et større behov for AHEX AFRP for hybridkøretøjer end for køretøjer med forbrændingsmotor.

(82) I den sammenhæng skal det først bemærkes, at EA foretog en sondring mellem forbruget af AHEX AFRP mellem køretøjer med forbrændingsmotor og hybridkøretøjer og mente, at hybridkøretøjer i gennemsnit ville kræve mere AHEX AFRP'er end køretøjer med forbrændingsmotor. For det andet kan de oplysninger, der er udvekslet mellem EU-producenten Virksomhed B og Valeo, ikke anses for at være repræsentative for den faktiske forskel mellem standardkøretøjer med forbrændingsmotor og hybridkøretøjer. Disse oplysninger vedrører faktisk kun et givet produkt, der anvender AHEX AFRP'er (køler), og de nævnte mængder udgør kun en ubetydelig del af Valeos købsmængde for 2019 eller UP. Virkningen af projektets størrelse og en potentiel stigning i antallet af enheder bestilt af brugeren i segmentet for originaludstyr (»OEM«) i aftagerleddet kunne heller ikke fastslås. For det tredje viste undersøgelsen, at vægten af AHEX AFRP pr. model vil variere afhængigt af typen af hybridkøretøj (mild/plug-in/fuld hybrid). Faktisk kræver køretøjer af typen mild hybrid kun lidt mere AHEX AFRP end køretøjer med forbrændingsmotor, og de vil udgøre en stor andel af andre køretøjer end køretøjer med forbrændingsmotor frem til 2026. På det grundlag og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende den mængde af AHEX AFRP'er, der kræves pr. køretøjstype, fandt Kommissionen, at EA's skøn over forbrugskvoten for forskellige typer køretøjer var rimeligt.

(83) For så vidt angår eksisterende kapacitet og yderligere kapacitetsinvesteringer hævdede nogle parter, at Kommissionen ikke burde ekstrapolere oplysningerne fra den stikprøveudtagne EU-producent Elval til hele EU-erhvervsgrenen. Valeo hævdede også, at ud fra »ekstremt nøjagtige og konservativt fastsatte data« var den investeringsplan, som var fremlagt af Virksomhed B, ikke tilstrækkelig til at dække den forventede efterspørgsel efter AHEX AFRP'er mellem 2022 og 2025 ud fra fremskrivningen af forbruget. CLEPA hævdede til gengæld, at EU-erhvervsgrenen ikke dokumenterede sine investeringer til en kapacitetsudvidelse ved at fremlægge overbevisende dokumentation eller tilstrækkelig begrundelse. Valeo hævdede også, at Virksomhed B's erklæring om, at de i øjeblikket nærmer sig den maksimale kapacitet for maskinparken, var i modstrid med den indberettede kapacitetsudnyttelse i dokument t21.004224, hvor Virksomhed B rapporterer en forventet kapacitetsudnyttelse på [80-88 %] for 2021.

(84) For det første skal det bemærkes, at Kommissionen ikke ekstrapolerede Elvals data til EU-erhvervsgrenen og kun tog hensyn til sådanne oplysninger for Elval. Endvidere støttede Valeo for så vidt angår Virksomhed B's oplysninger sig på en unøjagtig antagelse vedrørende allokeringen af produktionskapacitet til AHEX AFRP'er. Ifølge virksomheden fandt allokeringen på [60-70 %] til HEX, der kun vedrørte 2021, faktisk hele perioden 2022-2026, mens Virksomhed B anførte, at den ekstra installerede kapacitet ville blive allokeret til HEX afhængigt af de forretningsmæssige forhold, men at den i det mindste ville vokse med efterspørgslen. Derved undervurderede Valeo med [30-40 %] installationen af yderligere kapacitet til HEX-produkter.

(85) I forlængelse af CLEPA's bemærkninger anmodede Kommissionen EU-erhvervsgrenen om at supplere de følsomme oplysninger, der allerede var tilgængelige i sagen, i form af spørgeskemabesvarelser, dokumentation fra kontrolbesøg og andre følsomme dokumenter med yderligere beviser, der var tilgængelige for andre parter, samt at præcisere visse tal og foretage visse rettelser. De supplerende oplysninger fra EA ([25]) og Virksomhed B ([26]) bekræftede de foreløbige undersøgelsesresultater.

(86) Desuden kunne Kommissionen ikke se, at der var modstrid mellem den forventede kapacitetsudnyttelse og Virksomhed B's erklæring. I modsætning til, hvad Valeo hævder, anfører Virksomhed B ikke, at den har fuld kapacitet, men snarere at den nærmer sig en sådan kapacitetsudnyttelse, mens prognosen for kapacitetsudnyttelse på [80-88]% vedrører hele året 2021, dvs. situationen på et givet tidspunkt (hvor Virksomhed B i øjeblikket nærmer sig fuld kapacitet) bør ikke ekstrapoleres og sammenlignes med en prognose for et helt år.

(87) Sammenfattende udarbejdede Kommissionen følgende prognoser for udbud og efterspørgsel (»FC«) for 2021 og 2026.

([25]) Jf. dokument T21.004336.
([26]) Jf. dokument t21.004298.

Tabel 1

Udbud af og efterspørgsel efter AHEX AFRP i Unionen (1 000 ton)

	2021 FC	2026 FC uden import fra Kina	2026 FC med import fra Kina	2026 Valeo FC uden import fra Kina	2026 Valeo FC med import fra Kina
Efterspørgsel	[200-220]	[265-275]	[265-275]	[295-315]	[295-315]
Import fra Kina	[20-30]		[20-30]		[20-30]
Import fra Tyrkiet	[15-25]	[15-25]	[15-25]	[15-25]	[15-25]
Unionens kapacitet	[180-200]	[180-200]	[180-200]	[195-215]	[180-200]
Supplerende kapacitet		[50-70]	[50-70]	[50-70]	[50-70]
Overskud (*knaphed*)	[15-25]	[5-10]	[25-35]	*-[10-20]*	[5-15]
% af efterspørgsel	9,5 %	2,3 %	11,7 %	*-5,5 %*	2,7 %

(88) Kilderne til ovennævnte værdier er følgende: I ovenstående tabel var efterspørgslen baseret på EA's fremskrivning af forbruget ([27]), der var tilpasset BCG's fordeling mellem køretøjer med forbrændingsmotor og andre køretøjer. Valeos fremskrivning af forbruget ([28]) var rapporteret som indsendt.

(89) Efter fristen for at fremsætte bemærkninger til oplysninger fra andre interesserede parter som reaktion på fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner fremlagde Valeo reviderede prognosetal baseret på en markedsrapport fra forskningsvirksomheden IHS Markit fra maj 2021. På grundlag af denne rapport og Valeos forventede vægt af AHEX AFRP pr. bilmotortype hævdede Valeo, at efterspørgslen ville nå op på [320-350] tusind ton i 2026 som følge af en forventet stigning i bilproduktionen og en fremskyndelse af elektrificeringstendensen. På dette grundlag hævdede den, at EA's fremskrivning af efterspørgslen i endnu højere grad undervurderede den fremtidige efterspørgsel og gentog, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne imødekomme den nuværende efterspørgsel og forelagde e-mailudvekslinger i den forbindelse. Valeo gentog også, at EU-erhvervsgrenens planlagte investeringer var utilstrækkelige til at dække fremtidig efterspørgsel.

(90) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Valeo endvidere Kommissionens anvendelse af BCG's artikel til at afvise Valeos skøn over den fremtidige efterspørgsel efter AHEX AFRP'er af forskellige årsager og mente, at Kommissionens skøn over efterspørgslen var forældet og burde revideres i lyset af den nye prognose.Desuden henviste Valeo til lovgivningspakken »Fit for 55« under den europæiske grønne pagt som en vigtig udvikling, der ikke blev taget i betragtning i andre prognoser, og som specifikt omfattede forslag om en reduktion af nettodrivhusgasemissionerne og en reduktion af de gennemsnitlige emissioner fra nye biler på 55 % fra 2030 og på 100 % fra 2035 i forhold til 2021. I forbindelse hermed hævdede den, at fremskrivningen af efterspørgslen i tabel 1 og betragtning 87 var forældet, og at fremtidige fremskrivninger ville stige betydeligt som følge af den grønne pagt. I den forbindelse anmodede virksomheden Kommissionen om at anvende Valeos prognose for efterspørgslen baseret på rapporten fra IHS Markit fra maj 2021, som viste en hurtigere stigning i den fremtidige efterspørgsel efter AHEX AFRP'er end de tidligere rapporter fra Valeo eller EA. Valeo hævdede desuden, at IHS Markit var en bedre kilde end Ducker og LMC Automotive (»LMC«), at den var mere ajourført (på tidspunktet for indgivelsen), og at den var tilgængelig for andre parter (gennem forståelige ikkefortrolige udgaver eller ved køb).

(91) Valeos genfremsatte påstand (se betragtning 89) om, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne klare den nuværende efterspørgsel, var allerede blevet behandlet i betragtning 64-66.

([27]) Jf. dokument t21.001354.
([28]) Jf. dokument t21.003632.

(92) I forlængelse af Valeos bemærkninger om, at der forelå mere ajourførte oplysninger, blev EA anmodet om at fremlægge en ajourført efterspørgselsprognose. Den efterspørgselsprognose, som EA fremlagde, var baseret på to kilder, nemlig IHS Markit Light Vehicle Production Forecast af 5. juli 2021 og DuckerFrontier (maj 2021) baseret på LMC Automotive, første kvartal af 2021. Dataene fra IHS Markit var meget detaljerede og omfattede prognosen for produktionsmængder pr. produktionsland, hvilket gjorde det muligt at identificere den mængde, der skulle produceres i Unionen. LMC Automotives data for første kvartal af 2021 vedrørte ikke kun EU-markedet og blev nedjusteret på grundlag af produktionsprognosen fra IHS Markit af 5. juli 2021 for at svare til tallene for EU-27. Desuden blev data fra LMC Automotive også anvendt til at fastslå opdelingen mellem de forskellige motortyper. På grundlag af disse ajourførte statistikker og på grundlag af EA's vægt af AHEX AFRP pr. bilmotortype forventede EA, at efterspørgslen ville stige fra [188-195] tusind ton i 2019 til [222-263] tusind ton i 2026.

(93) I forlængelse af EA's indlæg anførte Valeo, at den nedre grænse for 2026 lå under den efterspørgsel, som Kommissionen havde anslået i tabel 1, og at denne værdi var ulogisk i betragtning af den forventede vækst i efterspørgslen som følge af elektrificeringen af bilindustrien.

(94) Hertil bemærkede Kommissionen, at i modsætning til tidligere fremskrivninger af efterspørgslen vedrørte EA's seneste fremskrivning udelukkende EU-27, hvilket forklarede, hvorfor fremskrivningen til trods for en betydelig stigning i efterspørgslen tog udgangspunkt i et lavere niveau. Kommissionen fandt derfor, at EA's skøn var logisk, da det viste en stigning i efterspørgslen i perioden 2019-2026 i tråd med elektrificeringstendensen.

(95) Valeo hævdede ligeledes, at de kilder, som EA anvendte, lå forud for Kommissionens meddelelse af 14. juli 2021 om »Fit for 55« under den europæiske grønne pagt, og at EA havde kendskab til denne meddelelse, men at EA ikke havde taget hensyn til dette element i sin vurdering af efterspørgslen. På det grundlag hævdede virksomheden, at EA ikke havde samarbejdet efter bedste evne. Valeo anmodede desuden Kommissionen om at anslå den fremtidige efterspørgsel enten på grundlag af rapporten fra IHS Markit, jf. betragtning 90, efter at have opjusteret den for at tage hensyn til den europæiske grønne pagts indvirkning eller på grundlag af de nyligt indgivne ([29]) ajourførte statistikker fra LMC Automotive af 29. juli 2021, som angiveligt tog hensyn til virkningen af den europæiske grønne pagt. På dette grundlag nåede Valeos anslåede efterspørgsel for 2026 op på [340-380] tusind ton.

(96) Kommissionen fandt, at EA havde samarbejdet efter bedste evne, da EA havde anvendt de seneste statistikker fra IHS Markit, som den havde til rådighed. Under alle omstændigheder er IHS Markit ifølge Valeo og en »førende industrisammenslutning« en bedre kilde end Ducker og LMC. Kommissionen fandt endvidere, at oplysningerne fra EA var tilstrækkeligt nye til, at den fremtidige efterspørgsel kunne anslås så nøjagtigt som muligt. Desuden fremlagde Valeo ikke dokumentation for, at meddelelsen om den grønne pagt ikke var blevet taget i betragtning af forskningsvirksomheder, som f.eks. IHS Markit eller LMC, især når man tænker på, at de regelmæssigt udarbejder sådanne rapporter, og at meddelelsen om den grønne pagt kun formaliserede det, som markedseksperter allerede tidligere havde forudset ([30]). Som anført af Valeo vil præcise fremtidige prognoser desuden under alle omstændigheder blive drøftet med kunder i OEM-segmentet med henblik på at fastlægge fremtidige behov.

(97) Kommissionen behandlede også de seneste prognoser fra Valeo, men afviste dem, da den analyse af oplysningerne fra Valeo, der er omhandlet i betragtning 89 og 95, og som blev underbygget af de underliggende data i virksomhedens bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, godtgjorde, at skønnet over efterspørgslen (uanset om det var baseret på IHS Markit eller LMC) var overvurderet, da det ikke vedrørte motorinstallation eller bilproduktion i Unionen, men også omfattede motorinstallation eller bilproduktion i andre lande, som f.eks. Det Forenede Kongerige, Rusland og Tyrkiet. Faktisk overvurderede rapporterne fra IHS Markit, som Valeo anvendte, den årlige motorinstallation i Unionen med over 18 % i perioden 2021-2026. Selv om de fremlagte LMC-rapporter ikke gjorde det muligt at skelne mellem de enkelte bilproduktionslande, henviste de klart til et større geografisk anvendelsesområde end Unionen, da de omfattede SNG-landene og formodentlig andre lande, som f.eks. Det Forenede Kongerige og Tyrkiet, hvor bilproduktionen finder sted i betydelige mængder. På det grundlag blev det konkluderet, at det geografiske anvendelsesområde for disse statistikker var for bredt og ikke burde anvendes til at vurdere efterspørgslen efter AHEX AFRP i Unionen. I denne forbindelse fandt Kommissionen, at den forventede efterspørgsel fra EA som nævnt i betragtning 103, var mere hensigtsmæssig, da den kun vedrørte Unionen, og den var baseret på en tilstrækkeligt ny rapport fra IHS Markit, som Valeo, jf. betragtning 90, betragter som en bedre kilde end Ducker og LMC.

([29]) Jf. dokument T21.005701.

([30]) Ducker, The Electrification Trend's Impact on the Aluminum Industry, https://ducker.com/the-electrification-trends-impact-on-the-aluminum-industry/.

(98) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede TitanX, at Kommissionens efterspørgselsprognose var forældet og ikke tog hensyn til erhvervskøretøjer. Virksomheden henviste til den europæiske grønne pagt og til de bebudede lovgivningsforslag, der tager sigte på at reducere drivhusgasemissionerne i almindelighed og i bilindustrien i særdeleshed. I den forbindelse hævdede den, at de nye emissionsmål ville øge elektrificeringstempoet i bilindustrien og føre til en stigning i efterspørgslen efter AHEX AFRP'er. Derfor opfordrede den Kommissionen til at tage hensyn til Valeos efterspørgselsprognose, jf. betragtning 89-104.

(99) For så vidt angår TitanX's påstand vedrørende erhvervskøretøjer, jf. betragtning 115, tog Kommissionen kun 85 % af den gennemsnitlige forsendelsesmængde til Unionen, der var bestemt til transport, i betragtning for at kunne foretage en konservativ vurdering af efterspørgslen efter lette køretøjer. De resterende 15 % omfattede derfor forsendelser beregnet til erhvervskøretøjer. Da der ikke foreligger oplysninger, der således peger i retning af andre konklusioner, eller beviser vedrørende den fremtidige efterspørgsel efter erhvervskøretøjer, blev det konkluderet, at EU-erhvervsgrenen havde tilstrækkelig kapacitet til at dække efterspørgslen i denne bestemte sektor. Denne påstand blev derfor afvist.

(100) Efter den supplerende fremlæggelse af oplysninger anfægtede Valeo og CLEPA Kommissionens tilgang med at udelukke bilproduktionen i lande som f.eks. Tyrkiet, Rusland og Det Forenede Kongerige fra sine beregninger. Hertil fremførte Valeo på grundlag af Eurostats statistikker og sine egne dokumenter, at der er en betydelig eksport af HEX-komponenter til Rusland, Tyrkiet og Det Forenede Kongerige. Den fremførte også, at der er meget begrænset produktion af HEX-komponenter i disse lande, og at disse lande er stærkt afhængige af import fra Unionen. CLEPA hævdede til gengæld, at køretøjsproduktionen uden for Unionen tegner sig for en betydelig andel af produktionen hos leverandører til bilindustrien i Unionen, og at der er begrænset produktionskapacitet for AHEX uden for Unionen. CLEPA hævdede også, at andelen af EU-dele eller EU-merværdien i køretøjer produceret i Det Forenede Kongerige, Rusland eller Tyrkiet var betydelig. Følgelig hævdede CLEPA, at eksporten genererer betydelige indtægter for EU's leverandører til bilindustrien, og at deres produktion ikke kun bør bestemmes alene af bilproduktionen i Unionen, men også af regionen som helhed. Følgelig fremførte Valeo og CLEPA, at efterspørgslen efter AHEX AFRP'er bør baseres på AHEX-producenternes faktiske behov, uanset deres produkters bestemmelsessted. Valeo hævdede desuden, at hvis der ikke blev taget hensyn til AHEX bestemt til eksport, ville Unionens interesse ikke blive korrekt analyseret.

(101) Som omhandlet i betragtning 145 anerkendte Kommissionen, at visse AHEX-producenter eksporterede HEX-komponenter. Dog var Kommissionen uenig i, at bilproduktionen i disse lande som helhed bør tages i betragtning ved vurderingen af efterspørgslen i Unionen. Påstanden om, at sådanne lande i høj grad var afhængige af import fra Unionen, var faktisk ikke dokumenteret. Som Valeo har erkendt, vedrørte Eurostats statistikker ikke udelukkende AHEX og omfattede andre produkter. Valeo erkendte, at der findes AHEX-produktionskapacitet i disse lande, men opgjorde ikke produktionskapaciteten hos de indenlandske AHEX-producenter, som virksomheden nævnte. Desuden kunne det ikke udelukkes, at disse markeder ikke ville få leverancer fra andre indenlandske AHEX-leverandører ([31]) end dem, som Valeo eller AHEX-producenter uden for Unionen havde nævnt. Derfor fandt Kommissionen, at Valeo ikke havde påvist, at AHEX-producenter i Unionen forsynede disse lande i et sådant omfang, at disse markeder i høj grad var afhængige af EU-producenterne af AHEX. Desuden fandt Kommissionen, at CLEPA's påstande ikke var specifikke nok, da de ikke udtrykkeligt vedrørte AHEX, men snarere eksportaktiviteterne for leverandører til bilindustrien generelt.

(102) Baseret på de foreliggende oplysninger anerkendte Kommissionen eksistensen af visse forretningsmæssige forbindelser mellem AHEX-producenter i Unionen og bilfabrikanter i lande som Rusland, Tyrkiet og Det Forenede Kongerige. I mangel af specifikke oplysninger, der gør det muligt at identificere AHEX-eksporten til disse lande, kunne Kommissionen dog ikke basere sine konklusioner på det geografiske anvendelsesområde, som Valeo henviste til i sin fremskrivning af efterspørgslen efter AHEX AFRP. Under alle omstændigheder fandt Kommissionen, at efterspørgslen på EU-markedet primært bør baseres på bilproduktionen i Unionen, navnlig i lyset af den grønne pagt, som udelukkende vedrører Unionen. Desuden vil analysen af efterspørgslen, jf. betragtning 127, og udbuddet, jf. tabel 1, stadig gøre det muligt for EU-erhvervsgrenen at levere yderligere mængder, der er nødvendige for at producere AHEX bestemt til eksport. Endvidere kan AHEX-producenter i Unionen ansøge om en tilladelse til at

([31]) Kommissionen identificerede de følgende AHEX-producenter i Tyrkiet, Rusland og Det Forenede Kongerige: www.yetsan.com.tr, https://www.denso.com/tr/en/about-us/company-information/dntr/, https://www.akg-turkey.com/en/akg-group/about-akg-turkey/, https://www.oris.com.tr/, https://www.hanonsystems.com/En/Company/Network#tab1-3 and https://karyergroup.com/ (Tyrkiet), https://www.ugmk.com/en/activities/radiators/, http://www.trm-nn.ru/ru/produktciya/ og https://luzar.ru/en/about/ (Rusland) og https://www.mahle.com/en/about-mahle/locations/great-britain.jsp, https://www.denso.com/uk/en/about-us/company-information/dmuk/ og https://www.alutec.co.uk/ (Det Forenede Kongerige).

importere AFRP'er under proceduren for aktiv forædling, som, hvis den blev givet af toldmyndighederne i overensstemmelse med toldlovgivningen, ville gøre det muligt for dem at eksportere den deraf følgende AHEX uden at blive pålagt antidumpingtold. Derfor vil byrden og den finansielle indvirkning på AHEX-producenternes eksportaktiviteter være meget begrænset. På det grundlag blev Valeos og CLEPA's påstande afvist, og Kommissionen fandt, at Unionens interesser var blevet vurderet korrekt.

(103) Den 12. august 2021 fremlagde EA en ajourført prognose for efterspørgslen efter AHEX AFRP baseret på en mere detaljeret rapport fra IHS Markit om produktion af lette køretøjer med angivelse af motortyperne. Den pågældende rapport blev udsendt samtidig med den rapport af 5. juli 2021, der er nævnt i betragtning 91, og disse rapporter stemte overens. Følgelig steg EA's prognose i den lavere ende fra 222 til 232 tusinde ton. EA's prognose baseret på DuckerFrontier/LMC Automotive, første kvartal af 2021, forblev uændret med 263 tusinde ton.

(104) Ved en sammenligning af IHS Markit af 5. juli 2021 med LMC's opdeling af 29. juli 2021 efter motortype bemærkede Kommissionen, at LMC's data, som angiveligt tog hensyn til lovgivningspakken »Fit for 55«, stadig forventede en meget højere andel for køretøjer med forbrændingsmotor (40 %) for 2026 end dataene fra IHS Markit af 5. juli (22 %), der blev offentliggjort før meddelelsen om lovgivningspakken Fit for 55 og anvendt af EA til dennes fremskrivning.

(105) Ud fra ovenstående fandt Kommissionen det vanskeligt at forudse niveauet for efterspørgslen efter AHEX AFRP for 2026 med en høj grad af nøjagtighed, da der stadig er en række usikkerheder med hensyn til gennemførelsen af lovgivningspakken »Fit for 55« i forbindelse med elektrificeringen af mobilitet og i særdeleshed produktionen af lette køretøjer. Under alle omstændigheder fandt Kommissionen, at EA's efterspørgselsprognoser var rimelige, uanset om de var baseret på de seneste foreliggende data fra IHS Markit som anbefalet af Valeo eller på de højere værdier fra LMC's data.

(106) Efter den supplerende fremlæggelse af oplysninger bemærkede Valeo, at Kommissionens bemærkninger vedrørende dataene fra LMC af 29. juli 2021 var ukorrekte. Valeo påpegede, at LMC's data ikke kun vedrørte EU-27, men også tog hensyn til den langsommere elektrificering af bilindustrien i Tyrkiet og Rusland, der var en følge af manglen på lovgivning svarende til den grønne pagt. På dette grundlag hævdede Valeo, at LMC-dataene var fuldstændige og pålidelige og derfor burde have været taget i betragtning af Kommissionen. Endvidere hævdede den, at Kommissionen ikke fremlagde relevante data vedrørende andelen af køretøjer med forbrændingsmotor, elektriske og hybride køretøjer, og at Kommissionen burde tage LMC's data i betragtning i sin vurdering af den forventede efterspørgsel efter AHEX AFRP'er med den begrundelse, at selv om IHS Markit er den mest autoritative kilde, er LMC's data de eneste data, der opgør virkningen af meddelelsen om den grønne pagt.

(107) I mangel af tilgængelige LMC-data pr. produktionsland var Kommissionen ikke i stand til at bekræfte Valeos bemærkninger vedrørende en langsommere elektrificering i Rusland og Tyrkiet, som LMC angiveligt havde taget højde for. Under alle omstændigheder fandt Kommissionen, jf. betragtning 97 og 101, at det geografiske anvendelsesområde for LMC-dataene var uhensigtsmæssigt med henblik på at vurdere den indenlandske efterspørgsel, at EA's oplysninger var tilstrækkeligt nye til at kunne vurdere den fremtidige efterspørgsel, og at der er tegn på, at markedseksperter havde forudset meddelelsen om den grønne pagt. Desuden fremlagde Valeo ikke dokumentation for, at meddelelsen om den grønne pagt ikke var blevet forudset af forskningsvirksomheder, som f. eks. IHS Markit. I mangel af relevante LMC-data, dvs. data, der kun omfattede EU-27, anså Kommissionen data fra IHS Markit af 5. juli for at være de seneste og det mest relevante grundlag for en vurdering af efterspørgslen efter AHEX AFRP i 2026. Kommissionen bemærker endvidere, at Valeo logisk set ikke kan betragte IHS som en mere autoritativ kilde end LMC, og virksomheden anmoder derefter Kommissionen om at anvende LMC's data, navnlig når det geografiske anvendelsesområde er utilstrækkeligt. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(108) Efter den supplerende fremlæggelse af oplysninger fremlagde Valeo også nye simuleringer vedrørende EU-erhvervsgrenens fremskrivninger af kapacitet og investeringer baseret på LMC-data af 29. juli 2021. Valeo hævdede, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne dække den fremtidige efterspørgsel i perioden 2021-2027, selv hvis bilproduktionen blev reduceret med 18 %.

(109) Hertil skal det bemærkes, at denne indgivelse af nye simuleringer blev foretaget efter fristen for fremsættelse af bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, og at den supplerende fremlæggelse af oplysninger ikke vedrørte Unionens kapacitet eller investeringer. På den baggrund kunne disse forhold ikke tages i betragtning. Som anført i betragtning 107, kunne LMC's data ikke godkendes. Kommissionen fandt endvidere, at LMC's data, selv om de blev reduceret med 18 %, stadig overvurderede den forventede efterspørgsel i EU-27 betydeligt. Ud fra de seneste data fra IHS Markit (5. juli 2021) tegnede produktionen i tredjelande i perioden 2021-2027 sig for mellem 26,8 og 30,5 % af EU's bilproduktion i modsætning til 18 %. På grundlag af ovenstående blev påstanden afvist.

(110) Efter den supplerende fremlæggelse af oplysninger hævdede Valeo og CLEPA, at Kommissionens konklusion om, at EU-efterspørgslen kunne absorberes af EU-erhvervsgrenens forventede kapacitet og den forventede import fra tredjelande, var behæftet med en manglende begrundelse og ikke underbygget af nogen kvantitativ analyse. Valeo hævdede nærmere bestemt, at den supplerende fremlæggelse af oplysninger i modsætning til det generelle oplysningsdokument ikke indeholdt et resumé svarende til tabel 1, hvilket ikke gav Valeo mulighed for at udøve sin ret til forsvar korrekt og fremsætte bemærkninger om den tilstrækkelige kapacitet i Unionen til at imødekomme efterspørgslen efter AHEX AFRP'er. Valeo hævdede desuden, at den supplerende fremlæggelse af oplysninger ikke behandlede de »dusinvis af e-mails og andet bevismateriale, som Valeo havde fremlagt« vedrørende EU-producenternes gentagne afslag på at levere tilstrækkelige mængder af AHEX AFRP'er. Ved ikke at foretage en korrekt vurdering af dette bevismateriale gjorde Valeo gældende, at den supplerende fremlæggelse af oplysninger var behæftet med en utilstrækkelig begrundelse og et åbenbart urigtigt skøn hvad angår de faktiske omstændigheder.

(111) Hertil fandt Kommissionen, at dokumentet med den supplerende fremlæggelse af oplysninger indeholdt tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om de indlæg, der blev indgivet efter det generelle oplysningsdokument, og at parterne let kunne henvise til parternes oprindelige indlæg. Desuden indeholdt dokumentet med den supplerende fremlæggelse af oplysninger, jf. betragtning 92 og 98, den seneste efterspørgselsprognose for AHEX AFRP som fremlagt af EA. Kommissionen havde anvendt oplysninger, som var til rådighed for parterne, og Valeo kunne ganske enkelt erstatte efterspørgselsprognosen i tabel 1 for 2026 med oplysningerne i dokumentet med den supplerende fremlæggelse af oplysninger, som også henviste til EA's indlæg. Kommissionen var derfor af den opfattelse, at den supplerende fremlæggelse af oplysninger indeholdt den nødvendige begrundelse og kvantitative analyse. Med hensyn til Valeos ret til forsvar fandt Kommissionen, at den supplerende fremlæggelse af oplysninger var tilstrækkeligt detaljeret til, at Valeo kunne udøve sin ret til forsvar. Desuden indeholdt den supplerende fremlæggelse af oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenens kapacitet ingen nye elementer, der ikke allerede var tilgængelige i det ikkefortrolige dossier.

(112) Kommissionen fandt endvidere, at de af Valeo fremlagte beviser vedrørende forsyningsvanskelighederne ikke berettigede til en yderligere fremlæggelse, da arten af disse påstande ikke var ny. Disse påstande var allerede blevet behandlet i betragtning 91.

(113) Valeo hævdede også, at konklusionerne i den supplerende fremlæggelse af oplysninger var ulogiske og manglede tilstrækkelig og fyldestgørende begrundelse. Virksomheden hævdede i det væsentlige, at eftersom Kommissionen havde konkluderet, at EU-erhvervsgrenen ikke ville have tilstrækkelig kapacitet til at dække en efterspørgsel på [295-315] ([32]) tusind ton, kunne den ikke absorbere en højere efterspørgsel baseret på Valeos fremskrivninger på op til [340-380] ([33]) tusind ton. Ud fra dette hævdede den, at Kommissionen overså virkningen af den grønne pagt.

(114) Som nævnt i betragtning 97 var Kommissionen af den opfattelse, at Valeos tidligere og seneste fremskrivninger af efterspørgslen ikke var baseret på et passende geografisk anvendelsesområde og i betydelig grad overvurderede bilproduktionen i Unionen og dermed efterspørgslen efter AHEX AFRP'er i Unionen. På grundlag af de seneste prognoser for tal vedrørende bilproduktionen og under anvendelse af det passende geografiske anvendelsesområde, jf. betragtning 98, fandt Kommissionen, at EA's skøn på mellem 232 og 263 tusind ton var rimeligt. Baseret herpå og på EU-erhvervsgrenens anslåede kapacitet og importen fra tredjelande konkluderede Kommissionen, at der ville være tilstrækkelig kapacitet til at absorbere stigningen i efterspørgslen, uanset om importen fra Kina fortsat er på markedet. På dette grundlag blev påstanden afvist.

([32]) Jf. tabel 1, næstsidste søjle.
([33]) Jf. betragtning 99.

(115) Importen fra Kina af AHEX AFRP'er var baseret på Valeos indlæg. Importen fra Tyrkiet blev vurderet på grundlag af EA's kontrolrapport nr. 11 over forsendelser, som var i samme format som dokument t21.004336. Ud fra et konservativt synspunkt blev kun 85 % af den gennemsnitlige forsendelsesmængde til Unionen, der var bestemt til transport i årene 2017-2019, anset for at udgøre AHEX AFRP'er, der ikke var bestemt til lette køretøjer.

(116) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger rejste Valeo tvivl om importmængderne fra Tyrkiet, men præciserede ikke grundlaget herfor og fremlagde heller ikke dokumentation til støtte for sine påstande. Som nævnt i betragtning 89 blev denne importmængde konservativt vurderet ud fra forsendelser fra Tyrkiet til Unionen som indberettet til EA. Påstanden blev derfor afvist.

(117) Unionens kapacitet var baseret på EA's indlæg vedrørende forsendelser af AFRP til HEX-produktion i transportsektoren. Det er en ret konservativ tilgang, da den faktiske produktion og kapacitet kan være meget højere end forsendelserne. Også her blev kun 85 % af den gennemsnitlige forsendelsesmængde til Unionen, der var bestemt til transport i årene 2017-2019, anset for at udgøre AHEX AFRP'er, der ikke var bestemt til lette køretøjer. Valeos kapacitetstal blev taget fra samme indlæg.

(118) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede EA, at Kommissionen ikke burde have baseret sig på de forsendelsesdata, der svarer til sammenslutningens salg, men snarere på den kapacitet, der blev forelagt Kommissionen, og som beløb sig til [400-450] tusind ton i UP ([34]).

(119) Som svar på disse bemærkninger gjorde Valeo og TitanX gældende, at den indberettede kapacitet ikke fremgik af det ikkefortrolige dossier, at den sene indgivelse af sådanne oplysninger ikke gav dem mulighed for at fremsætte bemærkninger til indholdet heraf, og at den ikke indeholdt en relevant forklaring på den anvendte metode, bortset fra at oplysningerne blev indsamlet fra EA's medlemmer. De satte endvidere spørgsmålstegn ved forholdet mellem det af EA nævnte indlæg og visse tidligere indlæg ([35]). Desuden hævdede de, at den indberettede kapacitet burde have taget hensyn til valideringen af producenter med store HEX-programmer. På dette grundlag hævdedes det, at manglen på detaljerede forklaringer i det ikkefortrolige dossier tilsidesatte deres ret til forsvar. Desuden hævdede Valeo og TitanX, at den indberettede kapacitet var urealistisk i betragtning af den lave kapacitetsudnyttelse, der blev indberettet for UP, og de efterfølgende midlertidige kapacitetsproblemer i første halvdel af 2021, som førte til en angiveligt opportunistisk og utilbørlig prisadfærd fra EU-erhvervsgrenens side. Baseret herpå støttede Valeo og TitanX Kommissionens tilgang med hensyn til kapacitet.

(120) I den sammenhæng fandt Kommissionen, at den kapacitet, som EA havde indberettet, ikke tog hensyn til den kapacitet, der normalt tildeles andre HEX AFRP'er fremstillet af EU-erhvervsgrenen eller andre varer fremstillet på samme udstyr. Da Kommissionen ikke lagde dokument t21.004414 til grund for sine konklusioner, fandt den ikke, at Valeos eller TitanX's ret til forsvar var blevet tilsidesat, selv om den erkendte, at den ikkefortrolige udgave af dokumentet ikke indeholdt et fyldestgørende sammendrag af dets følsomme indhold. På det grundlag og for at rapportere produktionskapaciteten ud fra et konservativt synspunkt bekræftede Kommissionen sin tilgang og baserede sit kapacitetsskøn på forsendelser i Unionen. EA's påstand blev derfor afvist.

(121) Efter den supplerende fremlæggelse af oplysninger hævdede Valeo, at vurderingen af EU-erhvervsgrenens kapacitet i overensstemmelse med Kommissionens metode til vurdering af efterspørgslen på markedet burde udelukke AHEX AFRP'er, der i sidste ende skulle anvendes i produktionen af biler i tredjelande.

(122) Som forklaret i betragtning 117 blev Unionens kapacitet konservativt vurderet på grundlag af de forsendelser, der var bestemt til EU-markedet. I betragtning af at denne indikator er en konservativ afspejling af den mængde, som EU-erhvervsgrenen var i stand til at levere til EU-markedet, mente Kommissionen ikke, at denne mængde burde nedjusteres for at tage hensyn til andelen af AHEX, der eksporteres til tredjelande og produceres af AFRP'er fremstillet af EU-erhvervsgrenen. Under alle omstændigheder leverede Valeo ikke den HEX-mængde, der var fremstillet i Unionen, og som blev eksporteret til tredjelande. På dette grundlag blev påstanden afvist.

([34]) Jf. dokument t21.004414.

([35]) T21.000610, t21.000866 og t21.004336.

(123) Den yderligere kapacitet, som forventedes tilføjet af EU-erhvervsgrenen, blev fastsat både ud fra Valeos indlæg, jf. betragtning 88, ud fra Virksomhed B's indlæg om dette specifikke spørgsmål med konkrete beviser for investeringsprojekter ([36]) og ud fra efterprøvede oplysninger fra den pågældende EU-producent i stikprøven.

(124) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger rejste Valeo tvivl om EU-erhvervsgrenens investeringer i yderligere kapacitet for 2022 og 2023 og hævdede, at erhvervsgrenen ikke ville være fuldt operationel før 2024 på grund af prøvekørsler, udstyrsoptimering og fjernelse af flaskehalse. Valeo rejste også tvivl om allokeringen af investeringen til AHEX AFRP'er.

(125) Disse påstande blev imidlertid ikke dokumenteret. Under alle omstændigheder anførte EU-erhvervsgrenen, at dens kapacitet ville følge udviklingen i efterspørgslen på markedet, og at den yderligere kapacitet ville blive allokeret til AHEX AFRP'er, hvis der gjaldt rimelige markedsvilkår.

(126) På grundlag af ovenstående konservativt fastsatte prognose fandt Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen havde tilstrækkelig kapacitet til at imødekomme den nuværende efterspørgsel, og at der var tilstrækkelig uudnyttet kapacitet. Hvad angår den fremtidige efterspørgsel konkluderede Kommissionen, at der i betragtning af den yderligere kapacitet ville være tilstrækkeligt udbud til at absorbere stigningen i efterspørgslen, uanset om importen fra Kina fortsat er på markedet. Under alle omstændigheder kunne det forventes, at en del af importen fra Kina ville fortsætte til ikkeskadevoldende priser.

(127) Kommissionen bemærkede også, at efterspørgslen for 2026 baseret på data for EU-27 fra IHS Markit af 5. juli 2021 og Valeos interne skøn over vægten af AHEX AFRP pr. motortype stadig ville være lavere end det materiale, der fandtes på EU-markedet, uanset om det blev leveret af EU-erhvervsgrenen eller indkøbt i tredjelande.

(128) Under hensyntagen til Valeos forbrugsprognose konkluderede Kommissionen samtidig med, at den korrigerede de yderligere kapacitetsfremskrivninger, jf. betragtning 118, at der ville være materialeknaphed, hvis importen fra Kina stoppede fuldstændigt. En sådan materialeknaphed ville imidlertid være meget lavere (5,5 %) end den materialeknaphed, Valeo havde forudset for perioden 2022-2027 (17 %) eller for 2026 (21,7 %). Hvis importen fra Kina fortsætter i samme mængde, vil denne materialeknaphed under alle omstændigheder forsvinde. På ovenstående grundlag blev påstandene vedrørende kapacitet, investeringer og materialeknaphed i betragtning af den øgede efterspørgsel afvist.

(129) Brugerne og deres sammenslutning, støttet af ACEA, hævdede, at Kommissionen ikke foretog en korrekt vurdering af virkningen af foranstaltningerne i betragtning af den manglende kapacitet. De hævdede, at selv om der fandtes kapacitet, ville valideringen være en hindring på kort sigt, og de kunne ikke hurtigt substituere importen fra Kina med europæiske forsyninger. Derfor hævdede de også, at de var udsat for betydelige forretningsmæssige risici og tab af forretningsmuligheder. I den forbindelse tilføjede CLEPA også, at visse globale kundeprojekter, hvor den samme del produceres, forudsætter det samme væsentlige input for at sikre sammenhæng i projektets resultater. Denne påstand blev dog ikke underbygget med dokumentation vedrørende AHEX AFRP'er. I samme forbindelse hævdede ACEA, at omfanget af de midlertidige foranstaltninger ville øge produktionsomkostningerne betydeligt.

(130) Valeo anførte, at en hurtig substitution ikke var mulig, da validerede kinesiske legeringer ifølge virksomhedens forsyningsprognose for AHEX AFRP'er fra 2021 ikke er tilgængelige på EU-markedet, og der findes ingen alternative kilder. Desuden hævdede Valeo og flere andre parter, at kunderne ofte ikke accepterede en tostrenget indkøbsstrategi (hvilket betyder, at den samme vare sikres samtidigt fra mere end én leverandør).

(131) Kommissionen bemærkede, at for så vidt angår specifikke legeringer med en betydelig andel af indkøb foretaget af Valeo, havde sidstnævnte i de seneste år indkøbt disse hos en EU-producent og havde efterfølgende substitueret dem med varer med de samme tekniske specifikationer fra Kina. Desuden havde Kommissionen dokumentation i sagen for, at den pågældende EU-producent havde den nødvendige kapacitet til at levere dette specifikke produkt og ikke ville kræve en helt ny validering fra brugerens side. Desuden var Valeos påstand baseret på en forsyningsprognose fra 2021, mens oplysningerne for undersøgelsesperioden (2019 og 2020) ikke underbyggede virksomhedens påstand. Kommissionen afviste derfor påstanden om, at de pågældende legeringer ikke længere kunne købes på EU-markedet.

([36]) Jf. dokument t21.004298.

(132) Sagsdokumentationen viste, at visse kunder har brug for en tostrenget indkøbsstrategi, og at visse brugere finder alternative løsninger til deres indkøb af AHEX AFRP'er, når de står over for leveringsproblemer. Dette understøttes også af Valeos database over forsyningsprognoser for årene 2019 og 2020, hvoraf det fremgår, at en betydelig del af det materiale, der blev leveret fra Kina, havde endnu en valideret kilde i Unionen i de pågældende år. En tostrenget indkøbsstrategi er yderligere bevis for, at de samme legeringer og materialer valideres for kinesiske leverandører og EU-leverandører på samme tid.

(133) EA bekræftede også, at skiftet fra indkøb i Kina til indkøb i Unionen allerede fandt sted i 2021, herunder også for nogle store kunder. Den anførte desuden, at størstedelen af det materiale, der i øjeblikket importeredes fra Kina, oprindeligt blev leveret af EU-erhvervsgrenen, inden det blev substitueret af lavprisleverandører. Det er et yderligere bevis for, at importen fra Kina hurtigt kan substitueres af forsyninger fra EU-erhvervsgrenen. Desuden anførte EA, at et skift af leverandører ikke er langsommeligt og dyrt, men er resultatet af en normaliseringsproces med hensyn til prisfastsættelse efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger.

(134) For så vidt angår tilsvarende legeringer hævdede Valeo desuden, at årsagen til uoverensstemmelsen mellem 2019/2020 og 2021 var knyttet til indkøb og udvikling af køleplader til batterier, og hævdede, at sådanne oplysninger er afgørende for at vurdere virkningen af valideringen. For så vidt angår en tostrenget indkøbsstrategi hævdede Valeo, at mindre end [FØLSOM]% af de AHEX AFRP'er, der blev indkøbt i Kina, på trods af Kommissionens justering havde endnu en valideret kilde i Unionen.

(135) Med hensyn til substitution og validering skal det først erindres, at AHEX AFRP-brugere indkøbte størstedelen af deres AFRP'er i Unionen i den betragtede periode og også efter denne periode ifølge de data for perioden efter undersøgelsesperioden, som Kommissionen havde til rådighed.

(136) Hvad angår tilsvarende legeringer skal det bemærkes, at selv om der ikke bør ses bort fra data for perioden efter undersøgelsesperioden, bør resultaterne af nærværende undersøgelse primært baseres på oplysninger vedrørende undersøgelsesperioden. De foreliggende oplysninger om en bruger viste, at for størstedelen af de indkøbte legeringer fandtes der en tilsvarende legering i Unionen i årene 2019 og 2020. Med hensyn til 2021 faldt procentdelen af legeringer indkøbt i Kina, som havde en tilsvarende legering i Unionen, som følge af udviklingen inden for AFRP'er til køleplader til batterier indkøbt i Kina, men udgjorde stadig mere end halvdelen af den i Kina indkøbte mængde. I betragtning af de historiske resultater vedrørende undersøgelsesperioden og de seneste data afviste Kommissionen Valeos påstand om, at »validerede kinesiske legeringer ikke er tilgængelige på EU-markedet«.

(137) For så vidt angår en tostrenget indkøbsstrategi fandt Kommissionen, at den sagsdokumentation, der er nævnt i betragtning 132, og den betydelige andel af AHEX AFRP'er, der var købt gennem en tostrenget indkøbsstrategi, var tilstrækkeligt bevis til at afkræfte påstanden om, at »kunderne ofte ikke accepterede en tostrenget indkøbsstrategi«.

(138) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog TitanX, at dens evne til at købe AHEX AFRP'er hos andre producenter var alvorligt hæmmet af hindringer i forbindelse med validering, som ikke kunne overvindes på kort sigt. Da der ikke forelå nyt bevismateriale hertil eller bemærkninger til Kommissionens konklusioner, blev denne påstand afvist.

(139) Brugerne og deres sammenslutning, støttet af ACEA, hævdede også, at situationen på det amerikanske marked adskiller sig fra situationen i Unionen, da der ikke er nogen kapacitet til rådighed i Unionen eller andre lande, og at USA's administrative undersøgelsesproces giver mere fleksibilitet, som ikke findes i grundforordningen.

(140) For det første konkluderede Kommissionen, jf. betragtning 126 og 127, at EU-erhvervsgrenen havde tilstrækkelig kapacitet til at absorbere den nuværende og fremtidige efterspørgsel, forudsat at der hersker markedsvilkår.

(141) Selv om USA's og EU's lovgivning om handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter er forskellige, indeholder grundforordningen for det andet bestemmelser om interimsundersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 3, som giver mulighed for tage de gældende foranstaltninger op til revision under visse omstændigheder. I henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 8, kan antidumpingtold også refunderes, forudsat at visse betingelser er opfyldt.

(142) På grundlag af ovenstående blev påstandene vedrørende validering, substitution, en tostrenget indkøbsstrategi og forskelle i forhold til det amerikanske marked afvist.

(143) Brugerne og deres sammenslutning hævdede også, at tolden ville have en væsentlig indvirkning på deres finansielle situation, og at de ikke kunne absorbere en omkostningsstigning i relation til betydelig antidumpingtold eller valideringsomkostninger i betragtning af deres finansielle situation. Brugeren MAHLE GmbH (»Mahle«) tilføjede, at Kommissionen med urette havde antaget, at virksomheden var rentabel i perioden før covid.

(144) EA anførte, at antidumpingforanstaltningerne var rimelige og kunne skabe lige konkurrencevilkår og dermed genskabe normale konkurrencevilkår.

(145) Kommissionen bemærkede, at de endelige foranstaltningers niveau er lavere end de midlertidige foranstaltninger. Desuden viste undersøgelsen, at brugerne hovedsagelig købte deres AHEX AFRP'er i Unionen. Følgelig fandt Kommissionen, at foranstaltningerne kun ville have en begrænset indvirkning på brugernes finansielle situation. Hvad angår Mahle, var Kommissionen i mangel af en spørgeskemabesvarelse ikke i stand til at vurdere indvirkningen af foranstaltningerne på virksomhedens finansielle situation. Desuden indeholdt de oplysninger, som Valeo havde givet, om foranstaltningernes virkning, visse mangler, og virkningen var overvurderet. Undersøgelsen afslørede også, at en betydelig del af brugerens salgsmængde fra AHEX AFRP'er indkøbt i Kina blev eksporteret til tredjelande. Det er derfor rimeligt at forvente, at denne import kan være omfattet af proceduren for aktiv forædling og dermed undgå betaling af antidumpingtold og mindske virkningerne af de dermed forbundne meromkostninger. Som det fremgår af betragtning 130-133, kunne brugerne også undgå valideringsomkostninger ved at anvende materialer, der i øjeblikket købes i Kina, fra validerede leverandører i Unionen, eller ved at flytte yderligere mængder fra kinesiske til europæiske kilder for AHEX AFRP'er, der anvender en tostrenget indkøbsstrategi. På dette grundlag blev disse påstande afvist.

(146) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede TitanX, at vurderingen af indvirkningen af foranstaltningerne var mangelfuld, da antidumpingforanstaltninger selv med en lavere told ville have alvorlige finansielle konsekvenser for dens aktiviteter. Hertil fremlagde den beregninger, der viste indvirkningen af foranstaltningerne på rentabiliteten.

(147) Efter en analyse af disse beregninger så det ud til, at TitanX ikke havde begrænset sin konsekvensanalyse til indførelsen af foranstaltninger. Den havde faktisk også taget hensyn til en prisstigning på EU-markedet i sine beregninger for undersøgelsesperioden og perioden efter undersøgelsesperioden. Sådanne prisstigninger fandt imidlertid enten ikke sted i undersøgelsesperioden eller burde ikke have været taget i betragtning for hele perioden efter undersøgelsesperioden. På det grundlag fandt Kommissionen, at TitanX havde overvurderet indvirkningen af foranstaltningerne. Under alle omstændigheder blev indvirkningen af foranstaltningerne og prisstigningen ikke anset for at være betydelig.

(148) Hvad angår indvirkningen af foranstaltningerne, bør det tages i betragtning, at forekomsten af antidumpingforanstaltninger har til formål at genskabe lige konkurrencevilkår, hvilket muliggør en fair handel. Som nævnt i betragtning 447 i forordningen om midlertidig told konkluderede Kommissionen også, at indførelsen af foranstaltninger ikke ville være i strid med interesserne hos brugere, der er aktive i sektoren for HEX til bilindustrien. Det skal desuden bemærkes, at niveauet for antidumpingforanstaltningerne er blevet nedjusteret i den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(149) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Valeo, at Kommissionen ikke fremlagde de kendsgerninger, som den lagde til grund for sit argument, om at Valeos beregninger indeholdt visse mangler og overvurderede indvirkningen af foranstaltningerne. I den sammenhæng fremlagde den en revideret rentabilitetsanalyse og hævdede, at indvirkningen på rentabiliteten skulle vurderes for hvert enkelt Valeo-anlæg, hvor der fremstilles AHEX, og at det var irrelevant at se på Valeo-gruppens rentabilitet.

(150) Kommissionen bekræftede, at Valeos beregninger overvurderede indvirkningen af foranstaltningerne. De tog f.eks. ikke hensyn til det forhold, at Valeo som forklaret i betragtning 145 kunne anvende import af AFRP'er under proceduren for aktiv forædling for at mindske virkningen af antidumpingforanstaltninger. Kommissionen bekræftede derfor sin vurdering, jf. betragtning 145, dvs. at foranstaltningerne kun ville have en begrænset indvirkning på brugernes finansielle situation.

(151) CLEPA og Mahle hævdede i modsætning til Kommissionens analyse af den disponible kapacitet i forordningen om midlertidig told, at prisniveauet var steget med angiveligt 30 %. Mahle hævdede også, at der er stor efterspørgsel efter folieruller og en mangel på produktionskapacitet. I betragtning af den påståede mangel på produktionskapacitet og indførelsen af antidumpingtold gav Mahle udtryk for sin bekymring med hensyn til en strukturel prisstigning. Flere parter hævdede også, at tolden ville have en skadelig indvirkning på forsyningskæden. CLEPA hævdede, at udbredelsen af elektriske køretøjer og det økonomiske opsving ville forstærke kapacitetsmanglerne og bringe opsvinget og udviklingen af en stærk bilindustri i Unionen i fare, efter at indtægter og margener er faldet i de seneste år. Den fremførte også, at AHEX-producenterne ville risikere at være ude af stand til at opfylde deres kontraktlige forpligtelser over for deres kunder eller opleve, at deres margener ville forsvinde som følge af de øgede omkostninger. Valeo tilføjede, at EU's bilindustris elektrificeringsbestræbelser ikke kan gennemføres uden at supplere indkøb fra EU-erhvervsgrenen med import fra Kina. Ifølge Mahle ville indførelsen af antidumpingtold skabe en konkurrencemæssig ulempe for EU's leverandører til bilindustrien. Virksomheden gentog, at den ikke kunne overvælte den forventede prisstigning på sine kunder. BMW anførte, at indførelsen af foranstaltninger ville føre til en afbrydelse i deres forsyningskæde i betragtning af de langvarige og dyre valideringsprocedurer for materialer, der skal gennemføres for at kunne skifte til alternative leverandører. ACEA hævdede endelig, at bilindustrien allerede var underlagt forskellige andre foranstaltninger, der førte til yderligere finansielle byrder for OEM-segmentet, såsom stålbeskyttelsesforanstaltningerne, hvilket skader deres konkurrenceevne på hjemmemarkedet og på eksportmarkederne.

(152) EA anførte, at den seneste prisstigning skyldtes flere faktorer, som f.eks. stigningen i råmaterialepriserne på legeringer og plader (slabs), manglen på containere i international skibsfart, en stigning i fragtomkostningerne og den pludselige og kraftige stigning i efterspørgslen efter covid-pandemien i alle industrisektorer. EA fandt desuden, at selv om priserne sandsynligvis er blevet påvirket af indførelsen af midlertidige foranstaltninger, kan prisstigningen ikke nødvendigvis kædes sammen med en manglende kapacitet og bør ikke ses som et strukturelt problem, men snarere som en midlertidig situation, der forventes at bortfalde, når efterspørgsels- og udbudssituationen normaliseres efter den indledende periode med spændinger på markedet. Hertil anførte EA, at formålet med antidumpingforanstaltningernes niveau var at genskabe lige og normale konkurrencevilkår. EA hævdede desuden, at kapaciteten ikke ville være et problem, når det drejer sig om at støtte udviklingen af elektrificeringen af biler for så vidt angår AHEX AFRP, eftersom en vis yderligere kapacitet allerede var blevet installeret eller gradvist var ved at blive installeret, således at EU-erhvervsgrenen kunne imødekomme den stigende efterspørgsel.

(153) Kommissionen konkluderede, at de endelige foranstaltninger kun ville have en begrænset indvirkning på brugernes finansielle situation. Som nævnt i betragtning 131-133 kan importen fra Kina substitueres med forsyninger fra EU-erhvervsgrenen relativt hurtigt, da visse validerede EU-producenter tidligere havde leveret AHEX AFRP'er, og da der findes en tostrenget indkøbsstrategi i Unionen. Som analyseret i betragtning 87-127 er det desuden sandsynligt, at EU-erhvervsgrenens nuværende og fremtidige kapacitet vil være tilstrækkelig til at dække en stigende efterspørgsel. På dette grundlag fandt Kommissionen, at der ikke var nogen tvingende grund til at udelukke AHEX AFRP'er af hensyn til Unionens interesser.

(154) EA hævdede, at visse brugere anvendte lavpris-AFRP'er fra Kina til at konkurrere med andre producenter, der anvendte europæisk materiale, hvilket førte til en prisudhuling på EU-markedet. I den forbindelse kunne EA ikke forstå, hvordan en bruger kan hævde, at der er mangel på kapacitet, når kun meget få EU-producenter ifølge EA's seneste undersøgelse blev anmodet om at afgive pristilbud på yderligere mængder i 2021 ud over de mængder, der var sikret i de eksisterende kontrakter. EA tilføjede også, at det påståede fremtidige kapacitetsunderskud i betragtning af den stigende efterspørgsel ikke tager hensyn til yderligere gennemførte eller bebudede kapacitetsudvidelser fra 2 andre EU-producenter.

(155) I den sammenhæng hævdede Valeo, at EA's påstand om, at brugere af AHEX AFRP'er, herunder Valeo, bidrog til de kinesiske leverandørers prisudhuling, var ukorrekt. Til støtte for sin påstand fremlagde Valeo et uddrag af den historiske udvikling i priserne på og mængden af AHEX AFRP'er, som EU-producenterne leverede til Valeo i perioden 2017-2022. Desuden gentog Valeo, at den havde brug for langsigtede aftaler for at sikre en gnidningsløs forsyning til bilindustriens OEM-producenter, og at EU-producenterne bevidst ikke var villige til at levere, eller at de ikke havde den nødvendige kapacitet. Valeo pegede også på de seneste forsinkelser i forsyningen hos en EU-producent.

(156) EA hævdede også, at enhver kapacitetsmangel ville være forbundet med dumpingpraksis, hvilket forhindrede EU-producenterne i at allokere kapacitet til produktionen af AHEX AFRP'er. For så vidt angår de seneste leveringsforsinkelser henvises der til betragtning 56, hvor EA redegjorde for sådanne forsinkelser.

(157) Med hensyn til prisudhulingen blev det konstateret, at de beviser, som Valeo fremlagde til støtte for sit modargument, var fragmentariske og dermed inkonklusive. Valeos analyse er faktisk baseret på et begrænset antal EU-leverandører, og konklusionerne er baseret på en periode, der går ud over den betragtede periode, der sluttede i juni 2020, og som derfor potentielt påvirkes af denne undersøgelse (indledning, indførelse af midlertidige foranstaltninger). Desuden tager den ikke hensyn til udviklingen i efterspørgslen. Tværtimod viser Valeos besvarelse af spørgeskemaet, at den relative andel af indkøb i Kina steg mellem 2019 og undersøgelsesperioden. Som nævnt i afsnit 7.1 blev der desuden konstateret betydelige målprisunderbudsmargener, hvilket bekræftede, at der var tale om prisudhuling. På dette grundlag blev Valeos påstand afvist.

(158) Med hensyn til målene for drivhusgasemissioner hævdede CLEPA, at foranstaltninger ville begrænse investeringer i innovation, der søger at opfylde de digitale og grønne mål, som Den Europæiske Union har fastsat, herunder navnlig udviklingen af en europæisk batteriforsyningskæde til biler.

(159) Som nævnt i betragtning 145 forventes foranstaltningerne kun at have en begrænset indvirkning på brugerne i betragtning af andelen af AHEX AFRP'er fra Kina og foranstaltningernes niveau. På det grundlag bør de have begrænset indvirkning på de beskrevne investeringer.

(160) I samme forbindelse påpegede EA, at indkøb af AFRP'er i Unionen ville hjælpe bilindustrien med at reducere dens CO2-fodaftryk og henviste til betragtning 78, 451 og 452 i forordningen om midlertidig told, hvor det foreløbigt blev konkluderet, at EU-erhvervsgrenen bidrog til at opfylde EU's emissionsmål gennem sin stigende anvendelse af genanvendt materiale og ved i gennemsnit at generere næsten tre gange mindre CO2 end i Kina i forbindelse med produktionen af AFRP'er.

(161) EA satte også spørgsmålstegn ved begrundelsen hos visse brugere af AHEX AFRP, der køber i Kina, med henvisning til, at dette var i strid med EU's ambition om at opfylde målene i den europæiske grønne pagt i betragtning af det lavere CO2-fodaftryk ved produktionen af primæraluminium i Unionen. Den henviste også til tidligere erfaringer i sektoren for solcellepaneler, som led under dumpingimport, efter at den havde foretrukket en kortsigtet »kinesisk forsyningsstrategi« frem for at opretholde en sund værdikæde i Unionen.

(162) Hertil hævdede Valeo, at virksomheden kun købte begrænsede mængder materiale med oprindelse i Kina, og at den ikke købte billige og forurenende AHEX AFRP'er i Kina. Valeo hævdede endvidere, at den med sin strategi støttede den revolutionerende elektrificering af mobiliteten og også støttede EU's miljømål.

(163) Valeo fremlagde dog ingen dokumentation for sine leverandørers CO2-fodaftryk eller andet bevismateriale, der modsiger Kommissionens vurdering i denne henseende. Selv om Valeo nok køber begrænsede mængder AHEX AFRP'er i det pågældende land, har andelen af virksomhedens indkøb i Kina desuden været stigende i de seneste år.

(164) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede TitanX, at Kommissionens nye emissionsmål og den rolle, som EU's bilindustri skal spille, berettigede udelukkelsen af AHEX AFRP'er af hensyn til Unionens interesser.

(165) Hertil henvises der til betragtning 160 og 161, som bekræfter, at køb af AFRP'er i Unionen vil hjælpe bilindustrien med at reducere dens CO2-fodaftryk.

(166) På baggrund af denne detaljerede analyse bekræftede Kommissionen sine foreløbige undersøgelsesresultater i afsnit 2.3.1 i forordningen om midlertidig told og udelukkede ikke AHEX AFRP'er fra denne undersøgelses anvendelsesområde.

2.2.2. *Aluminiumsbånd i oprullet stand bestemt til fremstilling af lakerede bånd og ACP'er*

(167) Som fastsat i afsnit 2.3.2 i forordningen om midlertidig told havde Kommissionen udelukket aluminiumsbånd i oprullet stand til fremstilling af lakerede bånd og ACP'er fra varedækningen. EA hævdede, at definitionen af den foreløbigt fritagne vare ikke var tilstrækkelig specifik. Efter dennes opfattelse havde Virksomhed A ikke fremlagt detaljerede tekniske oplysninger, der gjorde det muligt for andre parter at fremsætte relevante bemærkninger, hvilket begrænsede deres ret til forsvar.

(168) Virksomhed A svarede, at den fremlagte definition var tilstrækkelig specifik, og fremlagde beviser for, at visse EU-producenter ikke var i stand til at producere varer med disse specifikationer. På det grundlag konkluderede den, at de tekniske egenskaber resulterer i et meget specifikt produkt. Kommissionen fandt, at både EA's og Virksomhed A's indlæg gav mening og gav mulighed for en rimelig forståelse af de følsomme oplysninger, og at begge parters ret til forsvar blev respekteret.

(169) EA hævdede også, at Virksomhed A ikke havde indgivet sin anmodning rettidigt. Kommissionen anførte, at Virksomhed A havde fremsat anmodningen på et meget tidligt tidspunkt i proceduren. Den var også behørigt dokumenteret og indgivet i tilstrækkelig god tid til, at Kommissionen kunne indsamle alle relevante oplysninger med henblik på at drage anvendelige konklusioner.

(170) EA anfægtede også den foreløbige konklusion om, at EU-erhvervsgrenen ikke ville have kapacitet til at producere de krævede mængder af den fritagne vare med den påkrævede kvalitet og de påkrævede tekniske standarder. Den fremlagde erklæringer fra fem EU-producenter, hvori den hævdede, at de har det relevante udstyr til fremstilling af den midlertidigt fritagne vare med hovedsagelig én begrænsning for så vidt angår bredden, og tilføjede, at andre producenter kan fremstille den midlertidigt fritagne vare i Unionen. Desuden fremlagde EA erklæringer fra fire ACP-producenter om, at de kan købe det fritagne materiale i tilstrækkelige mængder og derfor ikke står over for de samme problemer som Virksomhed A.

(171) Virksomhed A accepterede, at visse producenter i Unionen er i stand til at fremstille den fritagne vare. Virksomheden understregede dog, at den ikke kan købe varen i tilstrækkelige mængder i Unionen. Der var behov for at købe visse mængder af den fritagne vare i Kina på grund af manglende forsyninger og deraf følgende længere leveringstider i Unionen og i andre lande. Den underbyggede sine påstande med supplerende dokumentation og henviste til de allerede fremlagte beviser, i henhold til hvilke visse producenter ikke var i stand til at fremstille den fritagne vare på grund af tekniske begrænsninger eller manglende evne til at købe den fritagne vare i tilstrækkelige mængder.

(172) Ligeledes fremførte Virksomhed A også, at nogle af EU-producenternes erklæringer var unøjagtige, da de ikke kan levere den midlertidigt fritagne vare, eller at de er specialiseret i andre varer. Efter Kommissionens opfattelse bekræfter disse erklæringer, at europæiske producenter ikke har planer om at investere i yderligere kapacitet.

(173) EA var uenig med Virksomhed A og anførte, at der er tilstrækkelig kapacitet på EU-markedet. Den hævdede også, at de forsinkede leverancer vedrører ordrer, der går ud over indgåede aftaler. For så vidt angår forsinkelser bemærkede Kommissionen, at sagsdokumentationen bekræftede, at visse EU-producenter, som ikke kunne opfylde de tekniske krav fra Virksomhed A, skulle tilbagebetale denne for forsendelser, der ikke opfyldte kravene, og derfor ikke kan levere til Virksomhed A. Virksomhed A havde således ikke andet valg end at anmode om yderligere mængder fra andre leverandører.

(174) Virksomhed A svarede, at fire af de fem ACP-producenter har en garanteret forsyningskilde af historiske, geografiske, kontraktmæssige eller aktiebesiddelsesmæssige/ejerskabsmæssige årsager, og at de har en særlig interesse i at begrænse konkurrencen fra en anden ACP-producent i Unionen. Virksomhed A fremførte også, at de ni virksomheder, der afgav erklæringer, er medlemmer af EA, hvoraf nogle er repræsenteret i EA's forretningsudvalg, hvilket ikke efterlader megen tvivl om deres holdning til anmodningen om udelukkelse.

(175) Virksomhed A hævdede også, at erklæringerne fra ACP-producenterne burde afvises med den begrundelse, at de ikke er registrerede interesserede parter, at de ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og ikke underbyggede deres påstande med dokumentation.

(176) Kommissionen bekræftede, at erklæringerne fra visse producenter af AFRP ikke var underbygget af tilstrækkelige beviser. Den fandt også, at de ikke fuldt ud afspejlede producenternes tekniske kapacitet. Mens nogle producenter af AFRP faktisk er i stand til at fremstille den fritagne vare, kunne andre ikke underbygge deres erklæringer med yderligere oplysninger i dossieret. Tværtimod kan disse producenter ikke opfylde specifikationskravene fra Virksomhed A og leverede AFRP'er, der har andre egenskaber end den fritagne vare.

(177) EA hævdede, at den fritagne vare stort set dækker hele lagret af maling, og at den mængde, der er omfattet af den vare, der er fritaget i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordningen om midlertidig told, ville udgøre langt mere end de 2 %, der er omhandlet i forordningen om midlertidig told, og snarere [300 000-600 000] ([37]) ton. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremlagde EA et skøn over forbruget af aluminiumsbånd til brug ved fremstilling af lakerede bånd, der efterfølgende anvendes i produktionen af ACP'er. Dette skøn beløber sig til [52 000-68 000] ([38]) ton, dvs. tæt på Kommissionens skøn i betragtning 87 i forordningen om midlertidig told. Virksomhed A bemærkede, at Kommissionens skøn over forbruget ikke svarer til den fritagne vare, der anvendes til produktion af ACP'er, da de specifikke tekniske egenskaber ved denne vare er meget restriktive, og nogle ACP-producenter anvender lakerede AFRP'er. Samtidig anførte Virksomhed A, at dens forbrug til produktion af ACP'er var lavere end det seneste skøn fra EA. Da forbruget i Unionen ikke er begrænset til kun at omfatte Virksomhed A's indkøb, fandt Kommissionen, at skønnet i betragtning 87 i forordningen om midlertidig told i rimelig grad afspejler forbruget af AFRP'er til produktion af ACP'er generelt.

(178) I forlængelse af Virksomhed A's påstand om en generel kapacitetsmangel fremførte EA, at der ikke er nogen strukturel kapacitetsmangel i Unionen, hvilket fremgår af den kapacitetsudnyttelsesgrad, der er angivet i forordningen om midlertidig told, og at de nuværende forsyningsvanskeligheder har relation til covid-19-pandemien.

(179) Virksomhed A bemærkede også, at forekomsten af antidumpingtold i betragtning af det manglende udbud på EU-markedet ville være til skade for dens aktiviteter og bringe dens levedygtighed i fare.

(180) Kommissionen efterprøvede, at Virksomhed A stod over for betydelige forsyningsvanskeligheder med hensyn til den vare, der var midlertidigt fritaget. Som dokumenteret af Virksomhed A er der kvalitative og tekniske begrænsninger for, hvad EU-erhvervsgrenen er i stand til at fremstille. Desuden ønsker visse integrerede EU-producenter (der producerer både AFRP, lakerede bånd og ACP) at begrænse deres forsyning til Virksomhed A af hensyn til konkurrencen og/eller den vertikale integration. Disse to hovedfaktorer begrænser tilgængeligheden af de fritagne varer på EU-markedet. Desuden peger de foreliggende oplysninger på, at kilder uden for Unionen ikke tilbyder et tilstrækkeligt alternativ med hensyn til mængde eller kvalitet. Kommissionen konkluderede derfor, at Virksomhed A ikke kan købe den midlertidigt fritagne vare i tilstrækkelige mængder på EU-markedet eller hos andre kilder.

(181) I henhold til artikel 2, stk. 2, i forordningen om midlertidig told bør den vare, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, fritages for den midlertidige antidumpingtold, hvis den importeres til brug ved fremstilling af lakerede bånd og aluminiumskompositpaneler. I den forbindelse fremlagde hverken Virksomhed A eller enhver anden bruger på markedet tilstrækkelige beviser for, at den var direkte berørt af importen af AFRP'er til fremstilling af lakerede bånd i undersøgelsesperioden. Undersøgelsen viste desuden, at forbruget af AFRP'er i sektoren for lakerede bånd var langt større end i ACP-sektoren. Der er derfor risiko for, at de tekniske egenskaber ved den midlertidigt fritagne vare bliver normen i denne sektor og vil blive importeret i større mængder, hvilket potentielt vil kunne skade EU-erhvervsgrenen. Selv om Virksomhed A har problemer med at købe AFRP'er til fremstilling af lakerede bånd i tilstrækkelige mængder, kan den stadig dække en betydelig del af sit behov i Unionen.

(182) Undersøgelsen viste også, at de tekniske egenskaber ved den midlertidigt fritagne vare varierer afhængigt af anvendelsen, dvs. fremstilling af lakerede bånd eller fremstilling af aluminiumskompositpaneler.

([37]) Fortrolige oplysninger angivet i interval fra denne interesserede part.
([38]) Fortrolige oplysninger angivet i interval fra denne interesserede part.

(183) Efter udløbet af fristen for at fremsætte bemærkninger til oplysninger fra andre interesserede parter som reaktion på fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner gentog EA sin påstand vedrørende tilgængeligheden af den pågældende vare i Unionen og henviste til makroøkonomiske data, der blev indgivet i forlængelse af Kommissionens anmodning, og som angiveligt viste en tilstrækkelig kapacitet på EU-markedet. Virksomheden hævdede desuden, at AFRP'er til brug i ACP'er og AFRP'er ved anvendelse i lakerede bånd har samme varebeskrivelse, og at den foreløbige varebeskrivelse medførte overlapning og skabte forvirring mellem de to varer. Den gentog også sin påstand vedrørende størrelsen af markedet for lakerede bånd, der allerede er nævnt i betragtning 177, og anførte, at Virksomhed A i mange år havde købt den pågældende vare i Unionen, og henviste til erklæringer fra andre ACP-producenter, der allerede er nævnt i betragtning 170 og behandlet i betragtning 175-176. EA henviste også til andre forsyningskilder uden at præcisere hvilke.

(184) I den forbindelse skal det først bemærkes, at de makroøkonomiske data, som EA havde indgivet, blev anset for unøjagtige og blev justeret af Kommissionen ved fastsættelsen af de endelige skadesindikatorer i overensstemmelse med oplysningerne i sagsakterne vedrørende den tekniske kapacitet.

(185) EA's påstand om forskellen mellem AFRP'er til brug i ACP'er og AFRP'er til brug i lakerede bånd tog ikke hensyn til den seneste varebeskrivelse i artikel 2, stk. 2. Da Virksomhed A's anmodning om udelukkelse er baseret på toldproceduren for særligt anvendelsesformål, jf. artikel 254 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ([39]) (»EU-toldkodeksen«), blev det desuden anset for irrelevant, at disse varer havde samme beskrivelse. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(186) Det forhold, at Virksomhed A har købt den pågældende vare i Unionen i mange år, blev ikke anset for at være i modstrid med Kommissionens vurdering af, at den pågældende vare ikke var til rådighed i tilstrækkelige mængder på EU-markedet. Da der ikke forelå mere præcise oplysninger om andre forsyningskilder, blev denne påstand også afvist.

(187) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Virksomhed A, at spørgsmålet om tilgængelighed vedrørte AFRP'er anvendt til fremstilling af lakerede bånd og produktionen af ACP'er, og gentog sin anmodning om, at AFRP'er anvendt til fremstilling af lakerede bånd, bør fritages for opkrævningen af antidumpingtold. Den gentog endvidere, at visse EU-leverandører ikke kunne levere de aftalte mængder eller havde kvalitetsproblemer med hensyn til de fritagne AFRP'er.

(188) Kommissionen indrømmede, at spørgsmålet om tilgængelighed gjaldt for begge anvendelsestyper, men den præciserede allerede i betragtning 181, hvorfor undtagelsen ikke skulle gælde for AFRP'er anvendt til fremstilling af lakerede bånd. I mangel af yderligere bemærkninger i denne forbindelse blev denne påstand afvist.

(189) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger satte EA spørgsmålstegn ved Kommissionens beslutning om at reducere den produktionskapacitet, der blev indberettet af visse EU-producenter med hensyn til den fritagne vare, og hævdede, at visse begrænsninger vedrørende den ydre bredde ikke underbygger en sådan reduktion af produktionskapaciteten. EA hævdede desuden, at selv den reducerede produktionskapacitet, som blev korrigeret af Kommissionen, ville være tilstrækkelig til at forsyne EU-markedet med de nødvendige mængder. EA hævdede også, at manglen på alternative kilder uden for Unionen ikke var underbygget af den sagsdokumentation, som andre parter havde adgang til, og burde have været tilsidesat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19, stk. 3. Endelig gentog EA sin påstand om, at alle andre ACP-producenter i Unionen har erklæret, at de kan købe de nødvendige mængder i Unionen.

(190) Efter EA's bemærkninger bekræftede Virksomhed A nøjagtigheden af Kommissionens vurdering af EU-erhvervsgrenens kapacitet for AFRP'er anvendt i produktionen af ACP'er, uanset begrænsningerne for den ydre bredde, og henviste igen til kvalitetsproblemer. Som forklaret i den specifikke fremlæggelse af oplysninger, der blev sendt til EA, blev oplysningerne vedrørende den fritagne vare, som EA havde indgivet, korrigeret på grundlag af indlæg fra andre parter, hvoraf det fremgik, at disse producenter ikke kunne opfylde de krævede specifikationer eller ikke fremstillede den pågældende vare. Som forklaret i betragtning 174-180 ønsker visse integrerede EU-producenter (der producerer alle typer AFRP, lakerede bånd og ACP) at begrænse deres leverancer til Virksomhed A af hensyn til konkurrencen og/eller den vertikale integration, hvilket fører til utilstrækkelig tilgængelighed på EU-markedet, selv om det ikke benægtes, at visse AFRP-producenter faktisk kan fremstille den fritagne vare,. For så vidt angår kilder uden for Unionen skal det bemærkes, at de foreliggende oplysninger i

([39]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

dossieret ikke kunne sammenfattes i en ikkefortrolig udgave uden at afsløre forretningshemmeligheder, hvilket kunne have været til skade for de berørte parter. Under alle omstændigheder fremlagde EA ikke dokumentation, der tydede på, at der fandtes uudnyttet kapacitet i tredjelande. Endelig blev det forhold, at andre ACP-producenter angiveligt kunne købe deres AFRP'er i Unionen, ikke anset for at være i modstrid med Kommissionens konklusioner, der tyder på utilstrækkelig tilgængelighed af den pågældende vare og dens kvalitetskrav. På dette grundlag blev EA's påstande afvist.

(191) På dette grundlag bekræftede Kommissionen sine foreløbige konklusioner om, at det var i Unionens interesse at fritage den pågældende vare for opkrævning af antidumpingtold, men at begrænse fritagelsen til kun at omfatte AFRP'er, der anvendes til fremstilling af aluminiumskompositpaneler

2.2.3. *Litografiske plader og batterifolie*

(192) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd. (»Xiamen Xiashun«) afslaget på virksomhedens anmodning i betragtning 89-92 i forordningen om midlertidig told om, at litografiske plader og batterifolie bør udelukkes fra undersøgelsen. Virksomheden hævdede, at disse varer ikke adskiller sig fra de varer, der er anført i betragtning 57 i forordningen om midlertidig told, og som allerede blev udelukket fra undersøgelsen i indledningsmeddelelsen. De varer, der allerede er udelukket, har også de samme kemiske egenskaber, da de består af mere end 95 % rent aluminium i lighed med andre AFRP'er.

(193) Xiamen Xiashun gentog også de påstande, der blev fremsat i betragtning 89 i forordningen om midlertidig told, for så vidt angår fysiske og kemiske egenskaber, pladetykkelse, produktionsproces og anvendelse.

(194) EA bekræftede, at litografiske plader og batterifolie falder ind under varedefinitionen og har de samme grundlæggende kemiske egenskaber som andre AFRP'er, da de består af mere end 95 % rent aluminium i lighed med andre AFRP'er. De er resultatet af den samme fremstillingsproces som andre AFRP'er. EA hævdede også, at de var omfattet af klagen, fordi de produceres af en række EU-producenter, som stod over for meget lave dumpingpriser og skadevoldende priser fra Kina.

(195) Hertil bemærkede Kommissionen, at varedækningen i denne undersøgelse var korrekt defineret af klagerne, da den omfattede varer, for hvilke der var tilstrækkelige beviser for, at dumpingimporten forvoldte EU-erhvervsgrenen skade. På dette grundlag og i mangel af nye elementer blev denne påstand afvist.

(196) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Xiamen Xiashun de påstande, der var blevet fremsat i den indledende fase.Da der ikke forelå nye elementer, og da disse påstande allerede var behandlet i betragtning 89-92 i forordningen om midlertidig told, og da Xiamen Xiashuns yderligere påstande blev behandlet i betragtning 195, blev disse påstande afvist.

(197) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftedes alle andre konklusioner i afsnit 2.3.3 i forordningen om midlertidig told.

2.2.4. *ACF-30-60*

(198) Nanshans oprindelige anmodning om at udelukke ACF-30-60 blev behandlet i betragtning 93-102 i forordningen om midlertidig told. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog Nanshan sin påstand om, at den undersøgte vare og ACF-30-60 er forskellige ud fra en række faktorer, som f.eks. væsentlige tekniske og fysiske egenskaber, særligt anvendelsesformål, produktionsprocesser og distributionskanaler. Den gentog også, at disse varer ikke er indbyrdes substituerbare og ikke konkurrerer med hinanden. Den gjorde gældende, at ifølge fast retspraksis ([40]) er der ingen faktorer, der er mere afgørende end andre, når det skal vurderes, om en vare adskiller sig fra de andre varer, der er omfattet af en undersøgelse. Den anførte også, at EU-markedet for ACF er ekstremt presset, og at EU-producenterne kun har begrænset adgang til det i de kommende måneder.

([40]) *JingAo Solar Co. Ltd*, Forenede sager T-158/14, T-161/14 og T-163/14, EU:T:2017:126, præmis. 93.

(199) Som svar på Nanshans bemærkninger hævdede EA, at de pågældende AFRP'er produceres eller kan produceres i Unionen og falder ind under varebeskrivelsen.

(200) Med hensyn til konkurrencen mellem ACF-30-60 og de andre varer, der er omfattet af undersøgelsen, skal det først erindres, at ACF-30-60 er omfattet af definitionen af varedækningen som defineret i betragtning 55-58 i forordningen om midlertidig told. For det første har ACF-30-60 og andre varer, der er omfattet af undersøgelsen, de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber, og varen er omfattet af undersøgelsen. Desuden begrænsede Kommissionen i sin foreløbige vurdering ikke sin vurdering til kun at omfatte en bestemt faktor, da den baserede sig på flere faktorer, som f.eks. grundlæggende egenskaber, funktion, produktionsproces og særligt anvendelsesformål med henblik på at vurdere, om ACF-30-60 var omfattet af undersøgelsen. Påstanden vedrørende den begrænsede tilgængelighed af ACF-30-60 på EU-markedet blev ikke underbygget med tilstrækkelig dokumentation.

(201) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Nanshan den påstand, den havde fremsat under den foreløbige fase. Den anførte også, at egenskaberne ved de to sider af den omtalte vare er forskellige, hvilket fører til en forskellig produktionsproces for det mest avancerede udstyr og fører til en anden slutanvendelse. Desuden hævdede Nanshan, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger ville have en skadelig indvirkning på brugerne som følge af en alvorlig forsyningsknaphed i Unionen. Nanshan underbyggede denne påstand med erklæringer fra brugere, der har rapporteret om forsyningsvanskeligheder i de seneste måneder (efter UP) og for de kommende måneder. I den forbindelse påpegede den også, at en EU-producent havde indstillet sin produktion af den pågældende vare for at fokusere på andre varer. Da der ikke fandtes alternative forsyningskilder, hævdede Nanshan, at importen fra Kina var afgørende for ikkeintegrerede brugere.

(202) Der henvises i den forbindelse til betragtning 93-102 i forordningen om midlertidig told og til betragtning 200, hvor Nanshans oprindelige påstande blev behandlet. Kommissionen anførte endvidere, at ACF-30-60 ikke er den eneste vare, der er omfattet af denne procedure, og som har sider med forskellige karakteristika, da HEX AFRP'er også har sådanne egenskaber.

(203) Selv hvis der tages hensyn til elementer efter undersøgelsesperioden, fandt Kommissionen, at den situation, som Nanshan og to brugere havde beskrevet, ikke tydede på en strukturel mangel på kapacitet, men snarere på en midlertidig situation som følge af det generelle økonomiske opsving efter covid, hvor efterspørgslen steg betydeligt på kort tid, således at EU-erhvervsgrenen nu er nødt til at tilpasse sig den nye markedssituation. I den forbindelse blev det ikke vurderet, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger ville have skadelig virkning for slutbrugerne. Under alle omstændigheder indgav de brugere, der fremsatte bemærkninger, ikke en spørgeskemabesvarelse. Det kunne derfor ikke vurderes, i hvilket omfang de ville blive påvirket af foranstaltningerne. Denne påstand blev derfor afvist.

(204) Kommissionen bekræftede således sine konklusioner i afsnit 2.3.4 i forordningen om midlertidig told.

2.2.5. *AFRP'er til brug ved fremstilling af lameller til persienner*

(205) Den oprindelige anmodning fra OPL System AB (»OPL«) om at udelukke lameller til persienner blev behandlet i betragtning 103-104 i forordningen om midlertidig told.

(206) OPL gentog, at EU-erhvervsgrenen ikke producerer og ikke kan producere AFRP'er i overensstemmelse med OPL's specifikationer. Virksomheden understregede, at anvendelsen af en vare af ringere kvalitet ville skade dens udstyr, og at de færdige varer ikke ville opfylde kundernes behov.

(207) OPL henviste til indsigelser mod sit toldkontingent for 2016 fra 4 forskellige EU-producenter, som angiveligt ikke producerer og ikke kan producere AFRP'er i henhold til OPL's specifikationer. I den forbindelse hævdede virksomheden, at på trods af forretningsmæssige udvekslinger med nogle af de 4 virksomheder leverede ingen af dem vareprøver til OPL. Disse påstande blev dog kun underbygget af dokumentation fra en af virksomhederne, med undtagelse af en. Samtidig fremførte OPL, at ingen af EU-producenterne kunne producere den pågældende vare. Med undtagelse af én producent dokumenterede OPL imidlertid ikke påstanden om, at den havde anmodet om leverancer, eller at EU-producenterne havde nægtet at levere og/eller anførte, at de ikke kunne producere den pågældende vare inden for fristen for at fremsætte bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger eller fristen for at fremsætte bemærkninger til andre parters bemærkninger efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner.

(208) EA gentog, at EU-erhvervsgrenen er i stand til at producere AFRP'er i henhold til OPL's specifikationer og fremsatte erklæringer om, at visse EU-producenter kunne levere den pågældende vare. Den anfægtede også påstanden om, at OPL havde kontaktet en række EU-producenter, og anførte, at ingen i EU-erhvervsgrenen havde modtaget en sådan anmodning om at afgive pristilbud for nylig, eller at der var igangværende drøftelser herom.

(209) Selv om der kan sættes spørgsmålstegn ved en EU-producents erklæringer, fastslog Kommissionen, at mindst én EU-producent kan producere AFRP'er i overensstemmelse med OPL's specifikationer.

(210) OPL's beviser, der blev fremlagt inden for de fastsatte frister, vedrørende EU-erhvervsgrenens evne til at producere, og det forhold, at OPL havde kontaktet EU-producenterne, er kun begrænset til én EU-producent, og OPL's påstande er for det meste ikke dokumenteret. Desuden omfattede de beviser, der blev fremlagt vedrørende den pågældende producent, en periode efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger. I betragtning af de midlertidige foranstaltningers potentielle indvirkning på markedsaktørernes adfærd anså Kommissionen ikke dette bevis for tilstrækkeligt pålideligt for, at den pågældende producent nægtede at producere eller levere, når først de endelige foranstaltninger er indført, og de normale markedsvilkår er fuldt genoprettet. På det tidspunkt, hvor Kommissionen indfører midlertidige foranstaltninger, er det faktisk rimeligt at forvente, at EU-producenterne kan beslutte at udsætte indgåelsen af langsigtede kontraktlige forbindelser, indtil det er klart, om der vil blive indført endelig told og på hvilket niveau. Dertil kommer, at selv om indlæggene indeholdt påstande om, at andre EU-producenter ikke ønskede eller ikke kunne levere OPL, blev disse påstande ikke dokumenteret. Under alle omstændigheder kan det med rimelighed forventes, at importen fra Kina vil fortsætte i betragtning af niveauet af de endelige foranstaltninger.

(211) Efter fristen for at fremsætte bemærkninger til oplysninger fra andre interesserede parter som reaktion på fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner fremsendte OPL en række e-mailudvekslinger med EU-producenter, som blev anmodet om at bekræfte, om de kunne fremstille AFRP'er i henhold til OPL's specifikationer. På dette grundlag hævdede OPL, at ingen af EU-producenterne var i stand til at fremstille AFRP'er i overensstemmelse med specifikationerne, med undtagelse af én EU-producent, som er villig til forsøgsvis at levere AFRP'er.

(212) Undersøgelsen viste, at OPL's konklusion om, at EU-producenterne ikke kunne fremstille AFRP'er i henhold til specifikationerne, ikke var underbygget af beviser, da e-mailudvekslingerne viste, at visse producenter var villige til at indgå i et forretningsforhold med OPL. Endvidere så det ud til, at de af OPL krævede specifikationer vedrørende den kemiske sammensætning var mere restriktive end specifikationerne i anmodningen om udelukkelse. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(213) Ud fra dette blev OPL's anmodning om udelukkelse afvist, og Kommissionen bekræftede sine konklusioner i afsnit 2.3.5 i forordningen om midlertidig told.

2.2.6. *AFRP'er til brug i transformere*

(214) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Hitachi, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger havde en skadelig indvirkning på den bredere elsektor i Unionen. Ifølge Hitachi oplevede flere af dens AFRP-leverandører kapacitetsmangler, hvilket førte til en materialeknaphed på EU-markedet. Hitachi anførte også, at denne udvikling faldt sammen med indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger over for AFRP'er med oprindelse i Kina. Virksomheden hævdede derfor, at den oplevede produktionsforsinkelser, som snart ville påvirke dens leverancer. Desuden hævdede den, at efterspørgslen efter AFRP'er i sektoren for effekttransformere vil stige som følge af udviklingen i de lovgivningsmæssige rammer i denne sektor ([41]). På det grundlag anmodede den om fritagelse for antidumpingforanstaltningerne for transformerindustrien. Den hævdede også, at sådanne fritagelser allerede blev indrømmet producenter af dåser til drikkevarer og bil- og flyproducenter. Den fremførte endvidere, at der bør indrømmes en lignende fritagelse til transformersektoren på grundlag af princippet om ikkeforskelsbehandling og i betragtning af den andel, som AFRP'er udgør i slutprodukterne.

([41]) Forordning om miljøvenligt design 2019/1783, EUT L 272 af 25.10.2019, s. 107.

(215) EA hævdede, at de nuværende kapacitets- og leveringsproblemer ikke var forbundet med indførelsen af antidumpingforanstaltninger, da de er direkte knyttet til det massive økonomiske opsving efter covid. Ifølge EA var dette desuden et verdensomspændende fænomen, der berører mange erhvervsgrene, som end ikke er pålagt antidumpingtold. Den tilføjede også, at brugere af AFRP'er i Unionen, som sikrede deres mængder fra europæiske producenter gennem langtidskontrakter, ikke har forsyningsproblemer.

(216) Kommissionen bemærkede, at ingen af Hitachis påstande var dokumenteret, bortset fra ændringen af de lovgivningsmæssige rammer. I betragtning af anmodningen om fritagelse og påstanden om ikkeforskelsbehandling anførte Kommissionen endvidere, at producenter af dåser til drikkevarer og bil- og flyproducenter aldrig har været omfattet af undersøgelsens anvendelsesområde. Der er derfor ikke indrømmet nogen fritagelse for disse varer. Kommissionen kan således ikke se, hvordan Hitachi kan blive udsat for forskelsbehandling. Under alle omstændigheder kan det med rimelighed forventes, at importen fra Kina vil fortsætte i betragtning af niveauet af de endelige foranstaltninger. Kommissionen afviste derfor anmodningen.

2.2.7. *AFRP'er til brug i elektrolytkondensatorer med aluminiumplade*

(217) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte brugerne TDK IT og TDK HU bemærkninger med anmodning om, at lavspændings- og højspændingsanodefolie af aluminium, folie til forsegling (»tab foil«) og katodefolie af aluminium til brug ved fremstilling af elektrolytkondensatorer med aluminiumplade udelukkes fra undersøgelsen. De hævdede, at disse AFRP'er har særskilte fysiske, tekniske og kemiske egenskaber (renhed, legeringer, krystallinsk struktur og oxidegenskaber), at de kræver specifik produktionsteknologi (ingen smeltning), og at EU-erhvervsgrenen ikke har ledig produktionskapacitet til denne vare. Desuden hævdede de også, at disse varer kun anvendes til fremstilling af elektrolytkondensatorer med aluminiumplade, at de har højere priser, og at de importerede mængder tegner sig for en lille del af forbruget af AFRP i Unionen. Efter deres opfattelse ville udelukkelsen af sådanne varer ikke forvolde EU-erhvervsgrenen skade, mens antidumpingforanstaltningerne ville have en negativ indvirkning på dens finansielle resultater.

(218) EA hævdede, at de pågældende AFRP'er kan produceres i Unionen eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS«) og falder ind under varebeskrivelsen. Den tilføjede også, at sådanne produkter blev fremstillet i Unionen, og at nogle producenter planlægger at genoptage produktionen.

(219) Som svar på EA's indlæg anfægtede TDK IT, at de pågældende AFRP'er er tilgængelige i Unionen. Virksomheden hævdede endvidere, at disse specifikke varer siden andet halvår af 2018 ikke længere har været tilgængelige, og henviste til en erklæring fra en EU-producent. Den hævdede også, at de AFRP'er, som EU-erhvervsgrenen tidligere havde leveret, befandt sig i den lavere ende af den acceptable kvalitet, og at kunderne nu efterspørger varer af højere kvalitet, som denne producent ikke kunne fremstille, da den indstillede sin produktion. Den tilføjede, at hvis produktionen genoptages, skal materialet gennemgå en lang dobbelt valideringsproces (med TDK og dens kunder), inden det kan anvendes igen.

(220) Efter udløbet af fristen for at fremsætte bemærkninger til oplysninger fra andre interesserede parter som reaktion på fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner gentog EA sin påstand vedrørende tilgængeligheden af den omtalte vare i Unionen eller i EØS. Den tilføjede også, at EU-erhvervsgrenen var nødt til at indstille sin produktion af de omtalte varer i Unionen på grund af illoyal konkurrence fra kinesiske eksporterende producenter. Hvis der var fair konkurrence, ville flere producenter i Unionen ifølge sammenslutningen være i stand til at levere disse varer på EU-markedet. På det grundlag konkluderede den, at det ville være i strid med Unionens interesser at fritage disse varer med oprindelse i Kina, da en sådan fritagelse ville opretholde en uretfærdig situation og i alvorlig grad undergrave EU-producenternes nylige bestræbelser på at fremstille disse varer i Unionen.

(221) I forlængelse af de bemærkninger, som EA fremsatte efter fristen for at fremsætte bemærkninger til oplysninger fra andre interesserede parter som reaktion på fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, fremførte TDK HU, at de importerede varer adskilte sig fra dem, der importeredes af TDK IT med hensyn til forarbejdning og kvalitet, værdi, toldkode og endeligt anvendelsesformål. Virksomheden hævdede også, at de to varer ikke er samme vare, da den vare, der importeres af TDK IT, er et råfolie af aluminium, der skal forarbejdes, mens den vare, der importeres af TDK HU, allerede er forarbejdet og skal indbygges i elektrolytkondensatorer med aluminiumplade uden yderligere forarbejdning.

(222) Den tilføjede endvidere, at EA's bemærkninger kun vedrørte aluminiumsfolie af høj renhed, der anvendes til fremstilling af højspændingsanodefolie og folie til forsegling (»tab foil«) til elektrolytkondensatorer med aluminiumplade, og ikke aluminiumsfolie og lav-/højspændingsanodefolie af aluminium importeret af TDK HU, og at EA ikke havde fremlagt relevant og underbygget dokumentation for den nuværende eller fremtidige tilgængelighed af sidstnævnte vare importeret af TDK HU.

(223) TDK HU anførte også, at den vare, der kan fremstilles af EU-erhvervsgrenen eller i EØS, på grund af sine egenskaber ikke svarer til den vare, virksomheden anvender.

(224) I forlængelse af EA's bemærkninger i betragtning 220 fremførte TDK IT, at de producenter, der angiveligt var i stand til at fremstille de pågældende varer, enten ikke opfyldte de krævede kvalitetsstandarder eller ikke fremstillede den undersøgte vare, men snarere plader (slabs), dvs. en halvfabrikata, der anvendes til fremstilling af den undersøgte vare.

(225) TDK IT hævdede også, at EA's bemærkninger vedrørende illoyal konkurrence var vage og udokumenterede, og at det relevante marked ikke er pris-, men kvalitetsdrevet. Desuden anfægtede den EA's bemærkninger vedrørende Unionens interesser på grund af manglen på en effektiv og stabil forsyningskilde på EU-markedet. Dette ville føre til øgede omkostninger og underminere brugernes effektivitet i aftagerleddet.

(226) Efter fristen for at fremsætte bemærkninger til oplysninger fra andre interesserede parter som reaktion på fremlæggelsen af de foreløbige undersøgelsesresultater støttede den tyske sammenslutning af producenter af elektrisk og elektronisk udstyr (»ZVEI«) TDK HU's og TDK IT's påstande om den manglende tilgængelighed af varen i Unionen og insisterede på nødvendigheden af at sikre stabile forsyninger til deres kunder i bil- og elektronikindustrien og på den negative indvirkning, som foranstaltningerne ville have på deres konkurrenceevne over for leverandører uden for Unionen. Bortset fra Kina udpegede ZVEI Japan som en anden forsyningskilde hvad angår de pågældende varer.

(227) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede TDK HU, at Kommissionen ikke havde undersøgt dens påstande vedrørende tilgængeligheden af de varer, som den havde behov for i den foreløbige fase. Virksomheden gentog, at de varer, som den anvender, ikke har været fremstillet i Unionen i ca. fem år. Mere specifikt hævdede den, at katodefolie af aluminium og lavspændingsanodefolie af aluminium ikke produceres i Unionen, og at selv om visse typer højspændingsanodefolie af aluminium fremstilles i Unionen, opfylder disse varer ikke virksomhedens fysiske, kemiske eller tekniske specifikationer. Desuden hævdede virksomheden, at det ville kræve betydelige investeringer (både tidsmæssigt og finansielt) at genoptage produktionen i Unionen.

(228) TDK HU fremførte også, at EU-producenterne ikke modsatte sig anmodningen om udelukkelse på grundlag af de relevante og velbegrundede indsigelser. Den gjorde gældende, at EA havde forvekslet de varer, der importeres af TDK IT og TDK HU, som angiveligt er forskellige, og at EA ikke har fremlagt bevis for, at der findes en produktion af eller snart vil blive produceret de varer, som TDK HU har brug for. På det grundlag hævdede virksomheden, at Kommissionen ikke vurderede TDK HU's og EA's indlæg tilstrækkeligt grundigt og derfor ikke behandlede anmodningen uvildigt eller retfærdigt i den foreløbige fase.

(229) Derudover hævdede TDK HU, at Kommissionen ikke vurderede muligheden for at anvende toldproceduren til særligt anvendelsesformål i henhold til artikel 254 i EU-toldkodeksen. Efter TDK HU's opfattelse vil anvendelsen af en sådan toldprocedure ikke forvolde skade for EU-erhvervsgrenen og faktisk være en fordel for de producenter af kondensatorer, der er etableret i Unionen.

(230) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog TDK IT, at den vare, som den anvender, kræver en høj renhedsgrad, hvilket gør varen unik med hensyn til tekniske egenskaber og ikkesammenlignelig med andre fladvalsede produkter af aluminium. I den forbindelse henviste den til en tredjepartskilde ([42]). Desuden hævdede TDK IT, at det aluminiumsfolie af høj renhed, der fremstilles i Unionen, var utilstrækkeligt eller ikkeeksisterende, således at indførelsen af antidumpingtold ville afbryde forsyningen af aluminiumsfolie af høj renhed og skabe forstyrrelser på EU-markedet, da den eneste EU-producent trak sig fra markedet i 2018 på grund af varens dårlige kvalitet, og at det ville tage to til tre år at genoptage produktionen. Endelig hævdede TDK IT også, at den eneste EU-producent af aluminiumsfolie af høj renhed ville skulle arbejde i henhold til en forarbejdningsaftale og dermed ikke eje den vare, der anvendes af TDK IT.

([42]) Nagata, *Aluminium Electrolytic Capacitor with Liquid Electrolyte Cathode*, s. 120-137.

(231) Ud fra de foreliggende oplysninger fastslog Kommissionen, at de pågældende AFRP'er falder ind under varedækningen som defineret i indledningsmeddelelsen og i betragtning 55-58 i forordningen om midlertidig told. De har de samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber som andre AFRP'er, da de består af mere end 95 % rent aluminium i lighed med andre AFRP'er. De fleste AFRP'er har også deres egne specifikationer afhængigt af den pågældende slutbrugers anvendelse eller krav. Det forhold, at de pågældende AFRP'er har en vis renhedsgrad, er fremstillet af bestemte legeringer, har en specifik krystallinsk struktur eller bestemte oxidegenskaber, betyder ikke, at de ikke har de samme grundlæggende kemiske, tekniske og fysiske egenskaber som andre AFRP'er.

(232) For så vidt angår fremstillingsprocessen fastslog Kommissionen, at de pågældende AFRP'er i vid udstrækning har den samme fremstillingsproces som beskrevet i betragtning 56 i forordningen om midlertidig told og i vid udstrækning anvender det samme fremstillingsudstyr som andre AFRP'er. Det forhold, at de pågældende AFRP'er anvender et specifikt udstyr, er ikke enestående, da andre AFRP'er, som indgår i varedækningen, også kan have særligt dedikeret udstyr (f.eks. udstyr til plettering eller skæring).

(233) Kommissionen bemærkede også, at der var divergerende opfattelser af tilgængeligheden af denne vare på EU-markedet, og var ikke overbevist af oplysningerne i sagen om, at der på lang sigt var en strukturel risiko for forsyningsknaphed. Under alle omstændigheder kan det med rimelighed forventes, at importen fra Kina vil fortsætte i betragtning af niveauet af de endelige foranstaltninger.

(234) Kommissionen beklager, at TDK IT og TDK HU ikke havde indgivet spørgeskemabesvarelser som brugere, og at de først registrerede sig som interesserede parter efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger. I den forbindelse kunne Kommissionen kun vurdere disse virksomheders påstand og situation ud fra de ufuldstændige oplysninger, som de fremlagde som led i deres bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen modtog derfor ingen spørgeskemabesvarelser eller tilstrækkelige rettidige oplysninger, som den kunne efterprøve, og var derfor ikke var i stand til at vurdere andelen af AFRP'er i de to virksomheders samlede produktionsomkostninger og den potentielle indvirkning, som antidumpingforanstaltningerne kan have på deres forretning og rentabilitet.

(235) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede TDK HU, at Kommissionen ikke havde modtaget tilstrækkelige oplysninger rettidigt, og at denne ikke var i stand til at vurdere virksomhedens påstand og situation med den begrundelse, at virksomheden havde fremsat skriftlige bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger til Kommissionen inden for den fastsatte frist og havde indgivet tre efterfølgende indlæg, som alle indeholdt relevante oplysninger om virksomhedens aktiviteter. I samme forbindelse beklagede TDK HU, at Kommissionen trods en opfordring hertil ikke kontaktede virksomheden for at få yderligere oplysninger/begrundelser for at kunne vurdere virksomhedens anmodning og afklare uoverensstemmelser.

(236) Som anført i punkt 5.5 i indledningsmeddelelsen blev alle interesserede parter opfordret til at fremlægge oplysninger vedrørende vurderingen af Unionens interesser senest 37 dage efter datoen for indledningen af denne procedure enten i frit format eller ved at udfylde et spørgeskema, der var til rådighed for alle parter fra datoen for indledningen af proceduren. I punkt 5.5 i indledningsmeddelelsen præciseres det også, at der kun vil blive taget hensyn til de indgivne oplysninger, hvis de er underbygget af faktuelle beviser på indgivelsestidspunktet.

(237) Hertil skal det først bemærkes, at ingen af de to virksomheder fremlagde oplysninger om vurderingen af Unionens interesser inden for fristen på 37 dage. For det andet indgav hverken TDK HU eller TDK IT en besvarelse af brugerspørgeskemaet, som ville have gjort det muligt for Kommissionen at indsamle de oplysninger, som den anså for nødvendige i rette tid, anmode om yderligere oplysninger, om nødvendigt, kontrollere de modtagne oplysninger og vurdere påstandene på grundlag af efterprøvede oplysninger. I den foreliggende sag havde Kommissionen kun fragmentariske, ikkekontrollerede oplysninger, som ikke blev indgivet rettidigt, og som afveg væsentligt fra det standarddatasæt, der blev anmodet om i spørgeskemabesvarelsen. Disse oplysninger gjorde det ikke muligt at foretage en korrekt vurdering af den potentielle indvirkning, som antidumpingforanstaltningerne kan have på TDK HU's eller TDK IT's aktiviteter. I mangel af en rettidig besvarelse af spørgeskemaet fandt Kommissionen, at bevisbyrden påhvilede de virksomheder, der indgav anmodninger efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, og ikke Kommissionen, som havde opfordret parterne til at deltage i undersøgelsen fra begyndelsen, jf. punkt 5.5 i indledningsmeddelelsen.

(238) Kommissionen manglede derfor væsentlige oplysninger om tilgængeligheden af de pågældende varer i og uden for Unionen og kunne ikke vurdere, hvorvidt de pågældende varer allerede var blevet købt eller kunne købes i andre lande. Følgelig kunne Kommissionen ikke vurdere muligheden for at anvende toldproceduren for særligt anvendelsesformål i henhold til artikel 254 i EU-toldkodeksen.

(239) Alt i alt og med henvisning til TDK HU's og TDK IT' påstande i betragtning 227 og 228 var Kommissionen af den opfattelse, at manglen på spørgeskemabesvarelser, som normalt indeholder oplysninger om f.eks. forsyningskilder, indkøb, salg i og uden for Unionen og den undersøgte vares andel af de samlede omkostninger og rentabiliteten ikke gjorde det muligt for Kommissionen at gennemføre en fornuftig vurdering af TDK HU's og TDK IT's påstande på grundlag af et standardiseret sæt af rettidigt indleverede oplysninger. I denne forbindelse fandt Kommissionen, at den havde handlet med rettidig omhu og upartisk ved at behandle alle påstande og bemærkninger, i forbindelse med hvilke den rådede over tilstrækkelige oplysninger. Samme logik gælder for TDK HU's påstand, jf. betragtning 229.

(240) På grundlag af ovenstående blev TDK HU's og TDK IT's påstande afvist.

2.2.8. *Folieruller*

(241) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner fremsatte brugeren Amcor bemærkninger og anmodede om fritagelse i forbindelse med særligt anvendelsesformål hvad angår folieruller af hensyn til Unionens interesser. Virksomheden hævdede, at den har svært ved at indkøbe folieruller på grund af den påståede begrænsede kapacitet vedrørende råmaterialet i Unionen og i resten af verden. Xiamen Xiashun støttede Amcors anmodning. Desuden hævdede den også, at folieruller og andre AFRP'er er forskellige varer, da de har forskellige fysiske og tekniske egenskaber, produktionsprocesser og særlige og endelige anvendelsesformål.

(242) EA svarede, at Amcor ikke sikrede mængder i Europa tidligt nok, og at den situation, virksomheden konfronteres med, kun er et kortsigtet problem, da markedet ikke forudså den nuværende store efterspørgsel i forbindelse med det økonomiske opsving efter covid. Den hævdede også, at Amcors situation ikke burde sammenlignes med andre folieproducenters, da Amcors hovedaktivitet er emballageproduktion og ikke folievalsning.

(243) For Kommissionens vedkommende blev påstandene vedrørende forskellige fysiske og tekniske egenskaber, produktionsprocesser, særlige og endelige anvendelsesformål ikke dokumenteret. Endvidere havde Amcor trods meddelelsen om foranstaltningerne ikke anmodet om en forøgelse af kontraktmængden hos sine EU-leverandører og havde heller ikke forsøgt at indgå en kontrakt med andre potentielle EU-leverandører på mellemlang sigt. Desuden er den endelige told lavere end den midlertidige told, og den juridiske enhed »Amcor Singen Rolling GmbH« ville stadig være rimeligt rentabel, selv hvis der blev indført antidumpingforanstaltninger. Den opnåede faktisk tilstrækkelige fortjenstniveauer i og før undersøgelsesperioden, der er stærke tegn på, at den vil kunne overføre en del af eller alle omkostninger ved tolden til sin kunde, og den har betydelige eksportaktiviteter i aftagerleddet, der tillader import af den pågældende vare under proceduren for aktiv forædling. Dertil kommer, at der for nylig blev indført en midlertidig antidumpingtold på importen af omformningsfolie af aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina ([43]), som er en del af dens vareporteføljе i aftagerleddet. Selv om der var mange andre virksomheder, der var aktive inden for foliesektoren, var Amcor i sidste ende den eneste virksomhed, der var registreret som interesseret part og som fremsatte bemærkninger og anmodede om fritagelse under proceduren for særligt anvendelsesformål. Det fremgik derfor, at Amcors betænkeligheder ikke blev delt af andre brugere i sektoren. På dette grundlag blev anmodningen afvist.

(244) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger klagede Amcor over, at Kommissionen ikke havde imødekommet virksomhedens anmodning om at udelukke folieruller fra varedækningen i denne fremlæggelse af oplysninger. I samme sæt bemærkninger trak Amcor sin anmodning om udelukkelse af folieruller fra varedækningen og om fritagelse under proceduren for særligt anvendelsesformål tilbage. Amcor hævdede desuden, at virksomheden i modsætning til Kommissionens konklusion havde kontaktet EU-producenterne for at sikre leveringen af folieruller hos disse.

([43]) EUT L 216 af 18.6.2021, s.142.

(245) Ud fra Amcors bemærkninger og navnlig tilbagetrækningen af virksomhedens anmodning fandt Kommissionen det ikke nødvendigt at vurdere Amcors anmodning om udelukkelse af varen. Med hensyn til Amcors kontakter til EU-producenter skal det bemærkes, at Amcor ganske rigtigt kontaktede EU-producenter, men at dens kontakter kun var begrænset til et lille antal af disse. Således blev langt størstedelen af de EU-producenter, der kunne have været en gyldig alternativ forsyningskilde, ikke kontaktet. På dette grundlag blev Amcors påstande afvist.

(246) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Xiamen Xiashun, at virksomhedens indlæg vedrørende forskelle i egenskaberne for folieruller fortsat ikke var tilstrækkeligt behandlet i betragtning 303 og 306 i forordningen om midlertidig told, som Kommissionen havde henvist til. Nærmere bestemt henviste Xiamen Xiashun til forskelle i legering, kemisk sammensætning og tekniske specifikationer, som f.eks. pladetykkelse, hærdningsgrad og produktionsprocesser. Den samme eksportør hævdede desuden, at andre faktorer, som f.eks. varegruppen, typen af legeringer og fremstillingsprocessen, var blevet taget i betragtning ved vurderingen af anmodningen om udelukkelse vedrørende AHEX AFRP'er, og at folieruller burde vurderes ud fra samme faktorer.

(247) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Oplysningerne i betragtning 303-306 i forordningen om midlertidig told vedrørte Xiamen Xiashuns påstand og henviste netop til, at »*de er fremstillet af samme eller lignende legeringer og har samme eller lignende efterbehandling, hærdningsgrad og tykkelse som andre AFRP'er*«. Desuden er folierullerne resultatet af den samme produktionsproces, jf. betragtning 56 i forordningen om midlertidig told, som andre AFRP'er.

(248) Da bevisbyrden påhviler de parter, der anmoder om udelukkelse, skal det bemærkes, at Xiamen Xiashun i modsætning til tilfældet med AHEX AFRP'er ikke fremsatte specifikke påstande vedrørende elementer såsom varegruppen. Derfor vurderede Kommissionen ikke sådanne aspekter i relation til Xiamen Xiashuns anmodning vedrørende folieruller. På dette grundlag blev disse påstande afvist.

2.3. **Påstande vedrørende varekontrolnummeret (»PCN«)**

(249) Xiamen Xiashun gjorde gældende, at den varekontrolnummerstruktur, der blev anvendt i denne undersøgelse, ikke ville gøre det muligt at identificere folieruller adskilt fra de andre varer, der har andre egenskaber og især andre meget forskellige anvendelsesformål i forhold til folieruller. Efter virksomhedens opfattelse fører anvendelsen af varekontrolnummerstrukturen til fastsættelse af den normale værdi, fastsættelse af EU-producenternes priser for prisunderbud og målprisunderbud og den deraf følgende sammenligning med de eksporterede modeller til en sammenligning mellem æbler og pærer, som er unøjagtig. Virksomheden hævdede navnlig, at den fremlagde umiddelbare beviser for en påstået prisforskel mellem folie til Pilfer-proof låg af polypropylen og folieruller, og opfordrede indtrængende Kommissionen til at undersøge eksistensen af sådanne påståede prisforskelle. Desuden forhørte den sig også om, hvorvidt en af de modeller, den eksporterede, blev sammenlignet med varmeskjolde til biler.

(250) Kommissionen mindede om, at den havde vide skønsbeføjelser til at udarbejde varekontrolnumre for at foretage en rimelig sammenligning mellem de eksporterede varer og EU-erhvervsgrenens produktion. Ved udarbejdelsen af varekontrolnummeret i dette tilfælde var en sådan rimelig sammenligning fuldt ud sikret.

(251) For det første blev det i forordningen om midlertidig told ([44]) konkluderet, at folieruller havde de samme grundlæggende kemiske, tekniske og fysiske egenskaber som andre AFRP'er, og at de falder ind under varedækningens definition. For det andet solgte de stikprøveudtagne EU-producenter folieruller i betydelige mængder til samme prisniveau som folie til Pilfer-proof låg af polypropylen i undersøgelsesperioden, hvilket bekræftede, at der ikke var nogen væsentlig prisforskel mellem disse to varer. Undersøgelsen bekræftede også, at AFRP'er til varmeskjolde til biler ikke blev sammenlignet med den model, som Xiamen Xiashun eksporterede.

(252) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger klagede samme eksportør over, at Kommissionen ikke havde indsamlet oplysninger om priserne ved salg af folieruller fra EU-producenterne, således at den kunne sammenligne disse med sine eksportpriser. Eksportøren anførte i denne forbindelse, at Kommissionen ikke indsamlede sådanne oplysninger med den begrundelse, at Xiamen Xiashun ikke havde fremlagt beviser for den påståede prisforskel. Parten anførte endvidere, at Kommissionen burde have undersøgt dette spørgsmål for at sikre en objektiv og rimelig sammenligning, og anmodede Kommissionen om at oplyse det prisinterval for folie til Pilfer-proof låg af polypropylen, som EU-erhvervsgrenen solgte til støtte for påstanden. Endvidere anmodede den Kommissionen om at bekræfte, at Xiamen Xiashuns folieruller ikke blev sammenlignet med nogen anden type AFRP med henblik på beregningerne af underbud og målprisunderbud.

([44]) Betragtning 303-306.

(253) Det bør først præciseres, at Kommissionen indsamlede de oplysninger, som den anså for nødvendige baseret på sin standardpraksis, nemlig ved i dette tilfælde at anmode EU-producenterne i stikprøven om at udfylde spørgeskemaet for EU-producenter, som kræver, at EU-producenterne i stikprøven indgiver en salgsliste for hver enkelt transaktion med angivelse af de varetyper, der anvender en given PCN-struktur, under hvilken folierullerne kan klassificeres. Oplysningerne fra EU-erhvervsgrenen omfattede salg af folieruller. Kommissionen var derfor uenig i påstanden om, at den ikke indsamlede data om priserne ved salg af folieruller fra EU-producenterne.

(254) For det andet fremlagde Xiamen Xiashun, som nævnt i betragtning 333 i forordningen om midlertidig told, ikke dokumentation for den påståede prisforskel mellem de forskellige anvendelser (finérruller, Pilfer-proof låg og litografiske plader), da den fremsatte sin påstand eller på et senere tidspunkt i proceduren. Under alle omstændigheder undersøgte Kommissionen sagen, jf. betragtning 251, og bekræftede, at der ikke var nogen væsentlig prisforskel mellem disse to varer.

(255) Som det fremgår af Xiamen Xiashuns anmodning om yderligere oplysninger, skal det bemærkes, at den prisforskel mellem folie til Pilfer-proof låg og folieruller, som EU-erhvervsgrenen forlangte, varierede mellem 0 og 10 % afhængigt af folierullernes kunde og var lavere end [2-6] ([45]) % i gennemsnit. For så vidt angår Xiamen Xiashuns anmodning vedrørende den endelige anvendelse, fremlagde Xiamen Xiashun ingen umiddelbare beviser for, at forskellige endelige anvendelsesformål for specifikke varekontrolnumre fører til betydelige forskelle i priserne. I denne forbindelse fandt Kommissionen, at varekontrolnummeret korrekt afspejlede de relevante egenskaber ved AFRP'er og således sikrede en rimelig sammenligning, og afviste Xiamen Xiashuns påstande.

(256) Kommissionen konkluderede derfor, at varekontrolnummerstrukturen korrekt afspejlede egenskaberne ved folieruller, og at det var muligt at foretage en rimelig sammenligning af denne vare med andre varer med samme PCN-struktur. På dette grundlag blev påstanden afvist.

2.4. **Konklusion**

(257) Kommissionen bekræftede konklusionerne i betragtning 60-105 i forordningen om midlertidig told som ændret i betragtning 191.

3. **DUMPING**

(258) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte klageren, GOC, de tre eksporterende producenter i stikprøven og Airoldi bemærkninger til de foreløbige konklusioner vedrørende dumping.

3.1. **Normal værdi**

3.1.1. *Væsentlige fordrejninger*

(259) GOC og Xiamen Xiashun fremsatte bemærkninger til spørgsmålet om væsentlige fordrejninger i Kina.

(260) For det første fremførte GOC, at indholdet af rapporten om Kina og den måde, den anvendes på, var behæftet med alvorlige faktuelle og retlige mangler. Ifølge GOC var indholdet misvisende, ensidigt og ude af trit med virkeligheden. I arbejdsdokumentet blev de kinesiske virksomheders legitime konkurrencefordele og de normale institutionelle forskelle mellem Kina og Europa brugt som grundlag for fastlæggelsen af væsentlige markedsfordrejninger. Desuden hævdede GOC, at Kommissionen ved at acceptere den anmodning om undersøgelse, der var indgivet af de indenlandske erhvervsgrene på grundlag af landerapporten, gav erhvervsgrenen urimelige fordele, hvilket svarede til, at der blev afsagt domme inden retssagen. Desuden hævdede GOC, at en erstatning af undersøgelser med rapporter ikke var i overensstemmelse med den grundlæggende juridiske ånd om rimelighed og retfærdighed.

(261) Som svar på påstanden om faktuelle mangler i landerapporten fremførte Kommissionen, at landerapporten er et omfattende dokument baseret på udførligt og objektivt bevismateriale, herunder lovgivning, forordninger og andre officielle politikdokumenter offentliggjort af GOC, tredjepartsrapporter fra internationale organisationer, akademiske studier og artikler fra forskere og andre pålidelige uafhængige kilder. Rapporten har været offentliggjort siden december 2017, således at alle interesserede parter ville have rig lejlighed til at tilbagevise, supplere eller fremsætte bemærkninger til den og de beviser, den er baseret på. GOC har undladt at tilbagevise eller kommentere indholdet af rapporten og de beviser, der er indeholdt heri, siden den blev offentliggjort i december 2017.

([45]) Interval angivet af hensyn til fortroligheden af oplysningerne.

(262) For så vidt angår GOC's argument om, at udstedelsen af en landerapport erstattede den faktiske undersøgelse, mindede Kommissionen om, at hvis Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra e), finder, at det bevis, som klageren har fremlagt for de væsentlige fordrejninger, er tilstrækkeligt, kan den indlede undersøgelsen på dette grundlag. Fastlæggelsen af den faktiske eksistens og påvirkning af væsentlige fordrejninger og den deraf følgende anvendelse af den metode, der er foreskrevet i artikel 2, stk. 6a, litra a), finder imidlertid sted på tidspunktet for den foreløbige og/eller endelige fremlæggelse af oplysninger som følge af en undersøgelse. Eksistensen og virkningen af de væsentlige fordrejninger bekræftes ikke i den indledende fase, som hævdet af GOC, men først efter en tilbundsgående undersøgelse, hvorfor dette argument afvises.

(263) For det andet anførte GOC, at Kommissionen kun udsendte arbejdsdokumenter fra sine tjenestegrene for nogle få udvalgte lande, hvilket var tilstrækkeligt til at give udtryk for bekymring med hensyn til mestbegunstigelsesbehandling og national behandling (»NB«). Desuden hævdede GOC, at Kommissionen aldrig havde offentliggjort en klar og forudsigelig standard for valg af lande eller sektorer for så vidt angår offentliggørelsen af rapporter.

(264) Kommissionen mindede om, at en landerapport i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), kun skal udarbejdes for et land, hvis Kommissionen har velunderbyggede indicier for, at der evt. er væsentlige fordrejninger i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land. Efter vedtagelsen af de nye bestemmelser i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i december 2017 havde Kommissionen sådanne indicier for væsentlige fordrejninger for Kina. Kommissionen offentliggjorde også en rapport om fordrejninger i Rusland og udelukker ikke, at andre rapporter kan følge. Da størstedelen af handelsbeskyttelsesundersøgelserne vedrørte Kina, og da der var klare indicier for fordrejninger i det pågældende land, var Kina det første land, for hvilket Kommissionen udarbejdede en rapport. Rusland er det land, der er berørt af næstflest sager om handelspolitiske beskyttelsesundersøgelser, og derfor var der objektive grunde til, at Kommissionen ville udarbejde rapporter om disse to lande i denne rækkefølge.

(265) Desuden er rapporterne, som anført ovenfor, ikke obligatoriske for anvendelsen af artikel 2, stk. 6a. Artikel 2, stk. 6a, litra c), beskriver betingelserne for, at Kommissionen kan udarbejde landerapporter, men i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra d), er klagerne ikke forpligtet til at anvende rapporten, og i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra e), er eksistensen af en landerapport heller ikke en forudsætning for at indlede en undersøgelse i henhold til artikel 2, stk. 6a. I henhold til artikel 2, stk. 6a, litra e), er tilstrækkeligt bevis for væsentlige fordrejninger i et hvilket som helst land fremlagt af klagerne, og som opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 6a, litra b), nok til at indlede undersøgelsen på dette grundlag. Bestemmelserne om landespecifikke væsentlige fordrejninger finder derfor anvendelse på alle lande uden nogen sondring, uanset om der findes en landerapport. Derfor er bestemmelserne om landespecifikke fordrejninger ikke i strid med mestbegunstigelsesbehandlingen. Kommissionen afviste derfor disse påstande.

(266) GOC tilføjede, at med hensyn til NB fandtes begrebet markedsfordrejning eller tilsvarende standarder ikke i EU's lovgivning om det indre marked eller om konkurrence bortset fra i grundforordningen. GOC påstod derfor, at Kommissionen ikke havde nogen beføjelser med hensyn til folkeretten eller den lovgivning og praksis, der henhører under dens enekompetence på det indre marked eller inden for konkurrencelovgivningen, til at undersøge fordrejningerne i Kina.

(267) Kommissionen har baseret sin metode i denne undersøgelse på bestemmelsen i grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Det er juridisk irrelevant, at andre europæiske love ikke anvender begrebet væsentlige fordrejninger, da det er specifikt inden for antidumpingområdet, som reguleres af reglerne i WTO's antidumpingaftale. Når der træffes foranstaltninger over for importen, er der ikke noget krav i henhold til antidumpingaftalen om at vurdere forholdene på hjemmemarkedet ud over den foreskrevne skadesanalyse. Under alle omstændigheder er EU-markedet kendetegnet ved et stærkt konkurrencepræget frit marked, navnlig takket være Unionens strenge regler om statsstøtte og konkurrence. Denne påstand blev derfor afvist.

(268) Desuden bemærkede GOC, at Kommissionen anvendte diskriminerende regler og standarder over for kinesiske virksomheder, når de befandt sig i samme situation som EU-virksomhederne, herunder, men ikke begrænset til, urimelige standarder for beviser og bevisbyrde. Samtidig vurderede Kommissionen ikke, om Unionen eller medlemsstaterne havde markedsfordrejninger. Disse former for praksis påvirkede i alvorlig grad pålideligheden ved og legitimiteten af Kommissionens analyse af og konklusioner om de centrale spørgsmål i antidumpingundersøgelser vedrørende dumping- og skadesberegning. Det er således nok til at give anledning til bekymring med hensyn til en mulig overtrædelse af forpligtelserne i forbindelse med national behandling i henhold til WTO-reglerne.

(269) GOC fremlagde ingen beviser for, at EU-virksomhederne skulle være udsat for fordrejninger svarende til deres kinesiske konkurrenters, og at de derfor ville befinde sig i en lignende situation. Under alle omstændigheder er begrebet væsentlige fordrejninger relevant for fastsættelsen af den normale værdi med henblik på fastsættelse af dumping, hvorimod dette begreb er juridisk irrelevant for EU-erhvervsgrenen i antidumpingundersøgelsernes specifikke kontekst. Denne påstand blev derfor anset for ubegrundet og retligt irrelevant.

(270) For det fjerde gjorde GOC gældende, at bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelige med antidumpingaftalens artikel 2.2, som indeholder en udtømmende liste over situationer, hvor den normale værdi kan beregnes, og væsentlige fordrejninger ikke indgår heri. GOC hævdede endvidere, at anvendelsen af data fra et egnet repræsentativt land eller internationale priser til beregning af den normale værdi i henhold til artikel 2, stk. 6a, også var i strid med artikel 6.1, litra b), i GATT og artikel 2.2 i antidumpingaftalen, navnlig artikel 2.2.1.1. GOC påstod endvidere, at WTO-reglerne krævede anvendelse af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af administrations-, salgs- og generalomkostninger samt fortjeneste ved beregningen af den normale værdi. Ved antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 6a, udvidedes datakilderne imidlertid til at omfatte produktions- og salgsomkostninger i et egnet repræsentativt land eller internationale priser, omkostninger eller referenceværdier. Dette var ifølge GOC ikke omfattet af WTO-reglerne. Uanset om artikel 2, stk. 5, i EU's grundforordning er i overensstemmelse med WTO-reglerne eller ej, bør Kommissionen derfor ikke beregne den normale værdi, når der er tale om såkaldt »markedsfordrejning« i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

(271) Kommissionen er af den opfattelse, at bestemmelserne i artikel 2, stk. 6a, er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions WTO-forpligtelser. Det er Kommissionens opfattelse analogt med appelinstansens præciseringer i DS473 EU-Biodiesel (Argentina), at de bestemmelser i grundforordningen, der gælder generelt for alle WTO-medlemmer, navnlig artikel 2, stk. 5, andet afsnit, tillader, at der anvendes data fra et tredjeland, behørigt justeret, når en sådan justering er nødvendig og begrundet. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(272) GOC påstod, at Kommissionen i dette tilfælde direkte så bort fra de kinesiske eksportørers regnskaber, hvilket var i strid med artikel 2.2.1.1 i antidumpingaftalen. GOC gjorde gældende, at appelinstansen i EU-Biodiesel (Argentina) (DS473) og panelet i EU-Cost Adjustment Methodologies II (Russia) (DS494) hævdede, at i henhold til artikel 2.2.1.1 i antidumpingaftalen og så længe den undersøgte eksportørs eller producents regnskaber — inden for acceptable grænser — på en nøjagtig og pålidelig måde svarede til alle de faktiske omkostninger, som den pågældende producent eller eksportør har afholdt i forbindelse med den undersøgte vare, bør undersøgelsesmyndigheden anvende sådanne regnskaber til at fastsætte de undersøgte producenters produktionsomkostninger.

(273) Kommissionen mindede om, at tvisten i DS473 og DS494 ikke vedrørte anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, som er det relevante retsgrundlag for fastsættelsen af den normale værdi i denne undersøgelse. Disse tvister vedrørte også andre flere forskellige faktiske situationer end den faktiske situation vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger. Denne påstand blev derfor afvist.

(274) Endelig fremførte GOC, at den undersøgelse, som Kommissionen gennemførte på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i dette tilfælde var præget af dobbeltstandarder. Ifølge GOC nægtede Kommissionen at acceptere de kinesiske eksportørers omkostningsdata med den begrundelse, at der var væsentlige markedsfordrejninger på det kinesiske marked, men accepterede det repræsentative lands data og anvendte disse i stedet for de kinesiske producenters data uden at vurdere, om der kan være markedsfordrejninger, der påvirker disse erstatningsdata. Dette er ifølge GOC et bevis på »dobbeltstandarder«. GOC påstod, at denne tilgang ikke sikrede pålideligheden af de relevante omkostninger i det udvalgte repræsentative land. Desuden var det umuligt reelt at afspejle producenternes omkostninger i oprindelseslandet.

(275) GOC tilføjede endvidere, at der ifølge GOC også var udviklingsinitiativer i Unionen og medlemsstaterne, der svarer til Kinas femårsplaner, som f.eks. den nye industristrategi og den tyske industri 4.0 osv. Ifølge officielle kilder nød EU's aluminiumsindustri i det indre marked 2017-2020 godt af over 200 forskellige statsstøtteforanstaltninger fra EU-medlemsstaterne, som var godkendt af Kommissionen.

(276) Kommissionen mindede om, at den i løbet af undersøgelsen overvejer, om der er forhold i sagen, der tyder på, at der forekommer fordrejninger i de repræsentative lande, navnlig med hensyn til de vigtigste råmaterialer, der anvendes til fremstilling af den pågældende vare, f.eks. om de er underlagt eksportrestriktioner. Desuden er der i løbet af undersøgelsen rig lejlighed for alle parter til at fremsætte argumenter med hensyn til egnetheden af de potentielle repræsentative lande, som Kommissionen har taget i betragtning. Kommissionen offentliggør navnlig to notater til sagen om hensigtsmæssigheden af de mulige repræsentative lande og et foreløbigt valg af et egnet land i forbindelse med undersøgelsen. Disse notater stilles til rådighed for alle parter med henblik på bemærkninger. Også i dette tilfælde havde GOC og alle andre parter mulighed for at bevise, at de mulige repræsentative lande, der var under overvejelse, var påvirket af væsentlige fordrejninger og derfor ikke var egnede til undersøgelsen.

(277) Kommissionen bemærker, at i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), analyseres den potentielle virkning af et eller flere af de fordrejende elementer, der er anført i denne bestemmelse, med hensyn til priser og omkostninger i eksportlandet. Omkostningsstrukturen og prisdannelsesmekanismerne på andre markeder, herunder spørgsmål vedrørende generel og udokumenteret finansiel støtte, som f.eks. den generiske og udokumenterede støtte, der angiveligt ydes i Unionen, har absolut ingen relevans i forbindelse med denne procedure (selv hvis de ville være til stede, hvilket ikke er tilfældet ([46])). Denne påstand var derfor ubegrundet og blev afvist.

(278) Xiamen Xiashun fremsatte en række bemærkninger vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger.

(279) For det første bemærkede Xiamen Xiashun i betragtning 142 i forordningen om midlertidig told, at der henvises til en internetartikel, ifølge hvilken Xiamen Xiashun aktivt fremmer partiopbygning og fagforeningsarbejde. Xiamen Xiashun anførte, at denne artikel kun skulle fortolkes således, at Xiamen Xiashun gør det nemmere for sine arbejdstagere at være i fagforeninger, uanset om de er partimedlemmer, og udføre deres aktiviteter inden for virksomheden. Xiamen Xiashun understregede dog, at formuleringen »beslutningstagning« ikke betyder, at partimedlemmerne eller fagforeningerne har nogen indflydelse på virksomhedens ledelse og forvaltning eller på prisfastsættelsen af råmaterialeindkøb eller på varesalget. Følgelig bør der ikke drages nogen konklusion om statslig kontrol eller markedsfordrejning på grundlag af disse formuleringer.

(280) Xiamen Xiashun gjorde desuden indsigelse over for Kommissionens konklusioner i betragtning 142 i forordningen om midlertidig told og forklarede, at det forhold, at der er partimedlemmer i virksomheden, ikke betyder, at de kontrollerer virksomheden. Xiamen Xiashun bemærkede, at virksomheden er retligt forpligtet til at tillade partimedlemmerne at tilrettelægge partiopbygningsaktiviteter, men at det ikke betyder, at partimedlemmerne har nogen indflydelse på virksomheden. Virksomheden tilføjede, at enhver person har ret til at tilhøre en religion eller et politisk parti efter eget valg, og at det ikke har nogen indflydelse på beslutningstagningsprocessen i virksomheden. Den understregede endvidere, at det forhold, at der er partiopbygningsaktiviteter i virksomheden, ikke betyder, at der er CCP-medlemmer blandt virksomhedens ledelse. Endelig forklarede Xiamen Xiashun, at Kommissionens oversættelse af »partiopbygning« er forkert, og at CCP-medlemmernes aktiviteter i virksomheden hovedsagelig er aktiviteter, der vedrører studier af regeringspolitikker, formidling af deres meninger og rådgivning til deres partiorganisation eller nogle gange endog visse underholdningsaktiviteter. Virksomheden tilføjede, at der ikke var noget i sagsdokumentationen, der tydede på, at CCP kontrollerer de deltagende virksomheder. Xiamen Xiashun gentog disse bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(281) Kommissionen bemærkede for det første, at aktiviteterne i det partiudvalg, der er aktivt i Xiamen Xiashun, klart beskrives som »beslutningstagning« i den artikel, der er citeret i betragtning 142 i forordningen om midlertidig told. Artiklen indeholder hverken en detaljeret analyse eller fortolkning af, hvad denne »beslutningstagning« indebærer. Kommissionen minder imidlertid om, at i henhold til artikel 2, stk. 6a, første og andet led, findes der to forhold, der tyder på fordrejninger i et land, nemlig »at det pågældende marked i vid udstrækning dækkes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side« og

([46]) Jf. f.eks. dom af 28. februar 2018 i sag C-301/16 P, *Kommissionen mod Xinyi PV Products (Anhui)*, ECLI:EU:C:2018:132, præmis 56.

»statslig tilstedeværelse i virksomheder, som muliggør statslig indgriben med hensyn til priser eller omkostninger«. Partiudvalgets deltagelse i »beslutningsprocessen« i Xiamen Xiashun falder ind under begge disse kriterier. Kravet om, at statens tilstedeværelse i virksomheden griber ind i priser og omkostninger, betyder ikke, at staten direkte fastsætter priserne på de solgte varer, men snarere, at virksomheden som følge af partimedlemmers tilstedeværelse og deltagelse i virksomheden kan forvente en gunstigere behandling og støtte fra myndighederne, hvilket indirekte påvirker dens omkostninger og priser. Desuden er tilstedeværelsen af medlemmer af det kinesiske kommunistparti (»CCP«) i virksomheden og det forhold, at virksomheden letter partiopbyggende aktiviteter og involvering heraf i »beslutningstagningen«, en klar indikator af og ikke, sådan som Xiamen Xiashun har anført det efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, en formodning, om at virksomheden ikke er uafhængig af staten og sandsynligvis vil handle i overensstemmelse med CCP's politik snarere end med markedskræfterne.Denne påstand afvises derfor.

(282) Alle medarbejdere har ganske vist ret til at tilhøre en religion eller et politisk parti efter eget valg, men i Kina er situationen anderledes, da Kina er en etpartistat, og CCP er ligestillet med staten og dens regering ([47]). Således svarer tilstedeværelsen af CCP-medlemmer i en virksomhed, der organiserer regelmæssige »partiopbygningsaktiviteter« og har »beslutningstagningsrettigheder«, jf. betragtning 279 og 281, til en statslig tilstedeværelse i virksomheden. Med hensyn til partiudvalgets aktiviteter vil Kommissionen først gerne forklare, at »partiopbygningsaktiviteterne« anvendes af Kommissionen som »aktiviteter til styrkelse af partiånden i virksomheden« eller »udvikling af partirelaterede aktiviteter for at sikre partiets overordnede lederskab« i overensstemmelse med de officielle retningslinjer ([48]). Kommissionen minder om, som allerede forklaret i betragtning 281, at partiudvalgene i virksomheden i det mindste har en indirekte, i hvert fald potentielt fordrejende virkning, på grund af den tætte forbindelse mellem staten og CCP-partiet i Kina.

(283) For det andet anfægtede Xiamen Xiashun Kommissionens konklusion i betragtning 209 i forordningen om midlertidig told om, at Xiamen Xiashun er omfattet af de landsdækkende fordrejninger vedrørende arbejdskraft. Xiamen Xiashun gjorde gældende, at virksomhedens lønninger er betydeligt højere end konkurrenternes lønninger. Xiamen Xiashun anførte også, at den bevisbyrde, der pålægges de eksporterende producenter for at afkræfte den påståede de facto formodning om, at der foreligger »væsentlige fordrejninger«, er blevet så tung, at det er umuligt for nogen enkelt virksomhed at opfylde. Xiamen Xiashun anførte, at dette i praksis betyder, at: i) det er helt uklart, hvordan og ved hjælp af hvilke beviser en individuel virksomhed kan afkræfte formodningen om, at dens omkostningsposter, som f.eks. arbejdskraftomkostninger, er fordrejede, og ii) selv om der fremlægges specifikke faktuelle beviser for, at der forholdsmæssigt er betydelige forskelle i omkostningerne mellem de eksporterende producenter, vil dette ikke få Kommissionen til at rejse tvivl om dens umiddelbare konklusion om, at der foreligger »væsentlige fordrejninger«.

([47]) Ifølge en artikel på webstedet for Central Commission for Discipline and Inspection: »*I den kinesiske historiske tradition har »regeringen« altid været et bredt begreb med ubegrænset ansvar. Under partiets ledelse deler partiet og regeringen kun arbejdet, og der er ingen adskillelse mellem partiet og regeringen. Uanset om der er tale om Den Nationale Folkekongres, Chinese People's Political Consultative Conference (den politiske rådgivende konference for det kinesiske folk) eller princippet om »one government and two houses« skal de alle gennemføre beslutninger og ordninger fra partiets centralkomité og være ansvarlige over for folket og underlagt deres tilsyn. Alle organer, der udøver statsmagt under partiets ledelse, tilhører kategorien offentlig forvaltning og service*« og findes på: https://www.ccdi.gov.cn/special/zmsjd/zm19da_zm19da/201802/t20180201_163113.html (senest tilgået den 16. juni 2021).

([48]) Jf. f.eks. »General Office of CCP Central Committee's Guidelines on stepping up the United Front work in the private sector for the new era«, af 15. september 2020. Sektion II.4: »Vi må øge partiets overordnede kapacitet til lede Den Forenede Fronts arbejde i den private sektor, og effektivt optrappe arbejdet på dette område«, jf. sektion III.6:. »Vi skal yderligere optrappe partiopbygningen i private virksomheder og sætte particeller i stand til effektivt at varetage deres rolle som fæstning og sætte partimedlemmer i stand til at varetage deres rolle som fortropper og pionerer, jf. sektion VII.26: »Forbedring af ledende institutioner og mekanismer. Partiudvalg på alle niveauer skal basere sig på arbejdet i Den Forenede Front med henblik på etablering og forbedring af mekanismer til koordinering af Den Forenede Fronts arbejde inden for den private sektor, og de undersøger, planlægger og fremmer regelmæssigt arbejdet på en koordineret måde. Vi skal sætte arbejdsudvalgene i Den Forenede Front i partiudvalgene i stand til fuldt ud at spille deres ledende og koordinerende roller og sætte industri- og handelsforbund i stand til at fungere som brobygger og bistå med arbejdet i den private sektor.« Findes på: http://www.gov.cn/zhengce/2020-09/15/content_5543685.htm.

(284) Kommissionen mindede om, at lønningerne i Kina, jf. afsnit 3.3.1.7 i forordningen om midlertidig told, er fordrejede bl.a. på grund af begrænsninger i mobiliteten som følge af begrænsninger i systemet til registrering af husstande (hukou) samt den manglende tilstedeværelse af uafhængige fagforeninger og manglende kollektive overenskomstforhandlinger. Da Kommissionens konklusioner i afsnit 3.3.1.7 peger på tilstedeværelsen af horisontale, landsdækkende fordrejninger på det kinesiske arbejdsmarked, førte det betydelige omfang af disse fordrejninger til den konklusion, at lønningerne i Kina ikke er pålidelige. Der er ingen oplysninger i sagen, på grundlag af hvilke det med sikkerhed kunne fastslås, at denne eksporterende producents indenlandske lønomkostninger ikke blev påvirket af fordrejningerne på arbejdsmarkedet. For det første har denne eksporterende producent ikke fremlagt dokumentation for, hvordan disse horisontale fordrejninger ikke påvirker virksomhedens arbejdskraftomkostninger, f.eks. ved at bevise, at dens personale ikke blev påvirket af hukou-systemet, at der var uafhængige fagforeninger, og at der var kollektive overenskomstforhandlinger. Desuden var der intet bevis for, at virksomhedens lønninger var højere end konkurrenternes, da den ikke indgav oplysninger herom.

(285) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Xiamen Xiashun, at virksomheden havde hævdet, at dens lønninger var betydeligt højere end konkurrenternes lønninger. Virksomheden henviste til en erklæring fra en af Kommissionens kontrollører under krydstjekket uden kontrolbesøg, hvori denne udtrykte overraskelse over, at Xiamen Xiashuns lønninger var høje. Dette førte til en anmodning om yderligere oplysninger om lønniveauet efterfulgt af Xiamen Xiashuns indgivelse af oplysninger til kontrollørernes tilfredshed. Virksomheden hævdede således, at Kommissionen rådede over alle de oplysninger, der var nødvendige for at fastsætte og sammenligne Xiamen Xiashuns lønniveauer. Kommissionen gentager, at det faktiske lønniveau for hver enkelt samarbejdsvillig eksporterende producent er fortrolige oplysninger. Under alle omstændigheder ændrer denne påstand ikke ved den konklusion, der allerede er anført i den endelige fremlæggelse af oplysninger, nemlig at et vist lønniveau sammenlignet med lønninger hos konkurrenter inden for samme branche ikke i sig selv indikerer, at de horisontale landsdækkende fordrejninger på arbejdsmarkedet i Kina ikke ville påvirke lønniveauet for denne eksporterende producent. Med andre ord selv om denne eksporterende producents lønninger var højere end konkurrenternes lønninger, viser dette ikke, at et sådant lønniveau ikke påvirkes af fordrejningerne på arbejdsmarkedet i Kina.

(286) For så vidt angår påstanden om, at det ikke er muligt for de eksporterende producenter at afkræfte en påstået de facto formodning om, at der foreligger væsentlige fordrejninger, som blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, er Kommissionen stærkt uenig i denne udokumenterede påstand. For det første foreligger der ingen angivelig de facto formodning, da Kommissionen i hver enkelt undersøgelse nøje vurderer forekomsten af væsentlige fordrejninger, der påvirker den undersøgte vare og de pågældende eksporterende producenter, idet den på en upartisk måde tager hensyn til alle de beviser, der er tilgængelige i sagsakterne. Hvis der fremsættes påstande om, at horisontale fordrejninger ikke påvirker bestemte indenlandske omkostninger i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), tredje led, analyserer Kommissionen desuden disse nøje, hvilket tydeligt fremgår af analysernes omfang i denne og alle andre undersøgelser vedrørende Kina. Hvis der var dokumentation i sagen for, at Xiamen Xiashun ikke blev påvirket af de landsdækkende fordrejninger på det kinesiske arbejdsmarked, ville Kommissionen helt sikkert anvende virksomhedens egne arbejdskraftomkostninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), tredje led.

(287) For det tredje bemærkede Xiamen Xiashun, idet den gentog efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at det forhold, at Kommissionen systematisk ser bort fra de kinesiske eksporterende producenters arbejdskraftomkostninger, beviser, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med artikel 2.2., 2.2.1.1, og 2.2.2 i WTO's antidumpingaftale. Det skyldes, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, fastsætter, at der systematisk skal ses bort fra omkostninger og priser, uden at det undersøges, om betingelserne i antidumpingaftalens artikel 2.2 er opfyldt.

(288) Kommissionen minder om, at alle parter i enhver undersøgelse har mulighed for at fremlægge beviser for alle relevante elementer, herunder påstanden om, at visse produktionsfaktorer ikke er fordrejede, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, tredje led. Som forklaret i betragtning 284 og 286 afviser Kommissionen ikke systematisk de kinesiske eksporterende producenters arbejdskraftomkostninger, men analyserer nøje data i hvert enkelt tilfælde, hvor en part hævder, at der ikke foreligger fordrejninger, for at kontrollere, om en eksporterende producent er påvirket af de væsentlige fordrejninger. Samme tilgang gælder for salgs-, administrations- og andre generalomkostninger samt fortjeneste. Påstanden blev derfor afvist.

(289) For det fjerde gjorde Xiamen Xiashun gældende, at Kommissionen i betragtning 198 i forordningen om midlertidig told anførte, at Xiamen Xiashun modtog visse priser eller formelle anerkendelser, hvilket betyder, at virksomheden skulle opfylde betingelser for at komme i betragtning hertil, herunder følge GOC's officielle linje og overholde regeringens officielle strategier og politikker. Xiamen Xiashun understregede, at disse anerkendelser blot er æresbevisninger, som virksomheden har modtaget, og selv om virksomheden skulle opfylde visse betingelser, var den ikke kontrolleret af regeringen. Xiamen Xiashun tilføjede, at der ikke var noget bevis i sagsdokumentationen for, at virksomheden af regeringen var blevet pålagt at fastsætte en købspris for råmaterialer eller en salgspris for varen i strid med markedsvilkårene. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte Xiamen Xiashun, at Kommissionen ikke angiver, på hvilken måde Xiamen Xiashun nøje fulgte regeringens linje, eller om den drog fordel af direkte eller indirekte statslig støtte, som var knyttet til disse anerkendelser. Ifølge Xiamen Xiashun er der intet i de indgivne oplysninger eller i den kontrol, som Kommissionens tjenestemænd udførte, der gør det muligt for Kommissionen at konkludere, at virksomheden nøje fulgte regeringens linje eller opnåede fordele i forbindelse hermed.

(290) Som allerede forklaret af Kommissionen i betragtning 198 i forordningen om midlertidig told er de belønninger og titler, som Xiamen Xiashun har opnået, ikke kun udtryk for anerkendelse af denne virksomheds resultater, men kræver også klart af virksomheden, at den tilpasser sig regeringens officielle politik. Som det fremgår af citaterne i betragtning 198 i forordningen om midlertidig told, er det kun de virksomheder, der nøje følger regeringens linje, der kan komme i betragtning til de belønninger, som Xiamen Xiashun opnår, som f.eks. Fujian Backbone Enterprise title. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremlagde Xiamen Xiashun ingen beviser til afkræftelse af disse konklusioner.

(291) For det femte bemærkede Xiamen Xiashun, at Kommissionen i betragtning 205 i forordningen om midlertidig told anførte, at Xiamen Xiashun har etableret et joint venture med en statsejet virksomhed, og Kommissionen konkluderede, at virksomheden arbejdede tæt sammen med den kinesiske stat, og at de landsdækkende fordrejninger også vedrører dens leverandører. Xiamen Xiashun anførte, at det er meget almindeligt i hele verden, at private virksomheder handler med statsejede virksomheder eller statslige organer, og at det ikke betyder, at den anden part er tvunget til at afgive kontrol over virksomheden til regeringen. For Xiamen Xiashuns vedkommende drives joint venture-virksomheden med den statsejede virksomhed udelukkende i henhold til vedtægterne og til Kinas selskabsret. Xiamen Xiashun understregede, at der ikke var noget i sagsdokumentationen, der tyder på, at regeringen kontrollerer og styrer prisfastsættelsen af varer, udbuddet af og efterspørgslen efter råvarer samt den daglige drift af joint venture-virksomheden.

(292) Kommissionen er enig i, at joint ventures mellem private og statsejede virksomheder er meget almindelige i verden, men de statsejede virksomheders rolle i Kina er meget specifik, jf. afsnit 3.3.1.3 i forordningen om midlertidig told. En yderligere relevant illustration af de statsejede virksomheders fordrejende virkning på priser og omkostninger i Kina er citatet fra en artikel, der er offentliggjort på den kinesiske stats officielle side, hvori det hedder: »Den omfattende udvikling af statsejede virksomheder inden for nøgleteknologi og strategiske industrier har gavnet og støttet private virksomheder i mange henseender, herunder prisinklusivitet, talentoverførsel, teknologiafsmitning og kapitalredning.« ([49]) Den »fordel«, »støtte«, »prisinklusivitet« og »kapitalredning«, der er nævnt i artiklen, peger klart på en fordrejende virkning af samarbejdet mellem statsejede virksomheder og private virksomheder på det kinesiske marked. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Xiamen Xiashun sine bemærkninger, men fremlagde ingen beviser, der kunne afkræfte Kommissionens konklusioner.

(293) Airoldi fremsatte bemærkninger til rapporten. Airoldi gjorde gældende, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), fastsætter et krav om, at det omhandlede dokument skal være en rapport og skal vedtages formelt af Europa-Kommissionen. Airoldi fremførte endvidere, at rapporten skulle offentliggøres og ajourføres. Ifølge Airoldi var det dokument, der blev lagt til grund i denne undersøgelse og offentliggjort på GD TRADES hjemmeside, derfor ikke ajourført, og det var et almindeligt arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der manglede de formelle og væsentlige karakteristika for at kunne betragtes som en formel rapport fra Europa-Kommissionen. I henhold til EU's institutionelle lovgivning skulle en sådan rapport desuden offentliggøres på alle Den Europæiske Unions officielle

([49]) Jf. artiklen »The role of state-owned enterprises is irreplaceable«, offentliggjort den 29. november 2018, findes på: http://www.gov.cn/xinwen/2018-11/29/content_5344296.htm.

sprog i Den Europæiske Unions Tidende. Derudover anmodede Airoldi GD TRADE om at fremsende en italiensk udgave af dette dokument og den udgave af Den Europæiske Unions Tidende, hvori det blev offentliggjort. Samtidig anførte Airoldi, at rapporten om Kina kun var blevet offentliggjort på GD TRADES hjemmeside på engelsk. Derfor var rapporten om Kina ikke lovlig og skulle ikke tages i betragtning.

(294) Airoldi nævnte en række årsager til, at den skulle have adgang til rapporten på italiensk. Airoldi har for det første gjort gældende, at Rådets forordning nr. 1 af 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område, giver europæiske virksomheder og borgere ret til at få en kopi af et sådant dokument eller få adgang til det på deres officielle sprog, som også er officielle EU-sprog. For det andet fremførte Airoldi, at rapporten er knyttet til grundforordningens artikel 2 og specifikt nævnt deri. Det er derfor et dokument til gennemførelse af de væsentlige bestemmelser i denne artikel i grundforordningen og skal derfor offentliggøres på alle Den Europæiske Unions officielle sprog. For det tredje gjorde Airoldi gældende, at manglen på en italiensk udgave af rapporten, der er det vigtigste bevismateriale i den foreliggende sag, udgør en tilsidesættelse af forordning nr. 1/1958, sammenholdt med artikel 21, 22 og 41 i chartret om grundlæggende rettigheder. Endvidere har Airoldi ifølge virksomheden ret til aktindsigt i rapporten på italiensk på grundlag af følgende lovbestemmelser: Artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvor der lægges stor vægt på respekt for menneskerettighederne og ikke-forskelsbehandling, artikel 3 i TEU, hvori det hedder, at EU »respekterer medlemsstaternes rige kulturelle og sproglige mangfoldighed«, artikel 165, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) understreger, at »Målet for Unionens indsats er at udvikle den europæiske dimension på uddannelsesområdet, navnlig gennem undervisning i og udbredelse af medlemsstaternes sprog«, samtidig med at den kulturelle og sproglige mangfoldighed respekteres fuldt ud (artikel 165, stk. 1, i TEUF). Endelig fremførte Airoldi, at EU's charter om grundlæggende rettigheder forbyder forskelsbehandling på grund af sprog (artikel 21) og pålægger Unionen en forpligtelse til at respektere den sproglige mangfoldighed (artikel 22). Den første forordning fra 1958 om den ordning, der skulle gælde for det tidligere Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område, er blevet ændret i takt med udvidelserne af Unionen og definerer sammen med artikel 55, stk. 1, i TEU, hvad der er EU's officielle sprog.

(295) Kommissionen anførte, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), ikke foreskriver et specifikt format for rapporterne om væsentlige fordrejninger, og at denne bestemmelse heller ikke definerer en kanal til offentliggørelse. Kommissionen mindede om, at rapporten er et faktabaseret teknisk dokument, der kun anvendes i forbindelse med handelsbeskyttelsesundersøgelser. Rapporten offentliggøres derfor behørigt som et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, da det er rent beskrivende og ikke giver udtryk for nogen holdning, præferencer eller afgørelser af politisk karakter. Dette påvirker ikke indholdet, nemlig de objektive kilder til oplysninger om forekomsten af væsentlige fordrejninger i den kinesiske økonomi, der er relevante for anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c).

(296) Da bestemmelserne i artikel 2, stk. 6a, litra c), ikke foreskriver et specifikt format, hvori en landerapport skal offentliggøres, eller dens offentliggørelseskanal, er offentliggørelsen af Kina-rapporten som et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, en type dokument, der hverken kræver oversættelse til alle europæiske sprog eller formel offentliggørelse i EU-Tidende, i overensstemmelse med de relevante regler. Under alle omstændigheder var Kommissionen uenig i argumentet om, at Airoldis ret til forsvar i det foreliggende tilfælde blev berørt, hvis den ikke modtog en italiensk oversættelse af rapporten. Airoldi havde nemlig først rejst dette spørgsmål på et meget sent tidspunkt i undersøgelsen, og indtil da havde både Airoldi og virksomhedens advokater uden problemer og i vidt omfang anvendt engelsk i både den skriftlige og den mundtlige kommunikation. Kommissionen mindede om karakteren af rapporten, som ikke er en gennemførelsesforordning, og bekræftede sin holdning.

(297) Med hensyn til argumentet om, at rapporten var forældet, mindede Kommissionen om, at der indtil videre ikke var blevet fremlagt dokumentation for, at rapporten er forældet. Tværtimod bemærkede Kommissionen navnlig, at de vigtigste politikdokumenter og beviser i rapporten, herunder de relevante femårsplaner og den gældende lovgivning for den undersøgte vare, stadig var relevante i undersøgelsesperioden, og at hverken Airoldi eller andre parter har godtgjort, at dette ikke længere er tilfældet.

3.1.2. *Repræsentativt land*

(298) I forordningen om midlertidig told valgte Kommissionen Tyrkiet som repræsentativt land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Nærmere oplysninger om den metode, der blev anvendt til udvælgelsen, blev fremlagt i det første og andet notat, der blev stillet til rådighed for parterne i det ikkefortrolige dossier den 5. oktober 2020 og den 25. november 2020 (»første notat« og »andet notat«), og i betragtning 225-267 i forordningen om midlertidig told.

(299) Airoldi fandt, at virksomhedens ret til forsvar var blevet tilsidesat. Ifølge virksomheden gav de oplysninger, som Kommissionen fremlagde i den foreløbige fase, ikke parterne mulighed for at forstå, hvilke data, konklusioner og metoder der blev ekstrapoleret fra undersøgelsen af ekstruderet aluminium, og på hvilket stadium af proceduren de blev foretaget.

(300) Kommissionen var uenig. Som beskrevet i betragtning 226 i forordningen om midlertidig told var metoden til udvælgelse af det repræsentative land blevet forklaret nærmere i det første og det andet notat, der blev stillet til rådighed for alle interesserede parter. Desuden havde Kommissionen forklaret årsagerne til valget af Tyrkiet som egnet land, og hvilke benchmark der blev anvendt til at beregne den normale værdi, i betragtning 225-267 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen fandt derfor, at de oplysninger, der blev givet til parterne, gjorde det muligt for dem at forstå alle detaljer, herunder hvilke data, konklusioner og metoder, der blev ekstrapoleret fra undersøgelsen af ekstruderet aluminium. Den afviste derfor påstanden.

(301) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger tilføjede Airoldi, at forholdet mellem de to undersøgelser (den nuværende og undersøgelsen af ekstruderet aluminium) havde været genstand for specifikke konklusioner fra høringskonsulenten, som skriftligt præciserede, at data fra en undersøgelse ikke kan sammenlignes og anvendes i en anden undersøgelse. Anvendelsen af data om ekstruderet aluminium var derfor i strid med Airoldis berettigede forventninger og retten til forsvar. På det grundlag anmodede Airoldi om, at data fra undersøgelsen om ekstruderet aluminium ikke skulle anvendes i forbindelse med den nuværende undersøgelse af fladvalsede aluminiumsprodukter. Airoldi anmodede også om en yderligere fremlæggelse af oplysninger om metoden for, hvordan data blev »importeret« fra undersøgelsen af ekstruderet aluminium.

(302) Kommissionen bemærkede, at høringskonsulentens rapport nævnte, at »de to undersøgelser ikke forløber parallelt«, og at »der ikke kan drages paralleller mellem de to sager«. Det henviste til, at undersøgelsen af ekstruderet aluminium var blevet indledt flere måneder tidligere. Det betød, at den endelige fremlæggelse af oplysninger af 22. december 2020 fandt sted før aftalen mellem Unionen og Det Forenede Kongerige. Den foreløbige skadesanalyse i sagen om ekstruderet aluminium var derfor baseret på data fra EU-28, mens undersøgelsen af fladevalsede aluminiumsprodukter fra begyndelsen kun var baseret på data fra EU-27. Det var derfor ikke høringskonsulentens holdning, at data fra en sag aldrig kan anvendes i en anden sag.

(303) Kommissionen bemærkede endvidere, at oplysningerne fra proceduren for ekstruderet aluminium, som også blev anvendt i nærværende procedure, udelukkende vedrørte fortjenstniveauet og SA&G for producenter af ekstruderet aluminium i det repræsentative land, der blev valgt i begge procedurer, dvs. Tyrkiet. Disse data er pr. definition »umiddelbart tilgængelige«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), dvs. offentligt tilgængelige, snarere end specifikke data, der er modtaget, jf. grundforordningens artikel 19, stk. 6. For så vidt angår den endelige fremlæggelse af oplysninger kontrollerede og ajourførte Kommissionen desuden de tilgængelige oplysninger for producenter af ekstruderet aluminium i det repræsentative land for at sikre, at de kom nærmest med hensyn til en overlapning af undersøgelsesperioden for denne procedure.

(304) Kommissionen redegjorde i detaljer i forordningen om midlertidig told for, at da der ikke forelå umiddelbart tilgængelige data fra producenter af den pågældende vare i det repræsentative land Tyrkiet, var Kommissionen berettiget til at basere sig på data fra en sektor, der ligner meget, for hvilken der forelå oplysninger om SA&G-omkostninger samt fortjeneste. I modsætning til, hvad Airoldi har anført, har Kommissionen, som forklaret i betragtning 300, givet en detaljeret redegørelse for sin metode til at »importere« og behandle de relevante data i det første og det andet notat samt i forordningen om midlertidig told. Detaljeringsgraden og oplysningerne gjorde det muligt for alle parter at forstå de underliggende årsager, der førte til den konklusion, at data om SA&G-omkostninger samt fortjeneste for virksomheder i sektoren for ekstruderet aluminium var det mest hensigtsmæssige benchmark under de givne omstændigheder. Kommissionen fandt, at der ikke var behov for yderligere fremlæggelse af oplysninger, og afviste derfor påstanden.

(305) Airoldi hævdede også, at Kommissionen begik en fejl ved at vælge Tyrkiet som et egnet repræsentativt land. Ifølge Airoldi påvirkede det forhold, at Tyrkiet er en del af en toldunion med Den Europæiske Union, den vurdering af dumping, der skal foretages i henhold til grundforordningen. Airoldi mente også, at Tyrkiet ikke opfyldte standarderne for social og miljømæssig beskyttelse.

(306) Tyrkiet blev anset for at være det bedst egnede repræsentative land på grundlag af dataenes tilgængelighed og kvalitet. Det forhold, at der er en toldunion med Tyrkiet, underminerede ikke Tyrkiets egnethed som repræsentativt land med henblik på at fastsætte ikkefordrejede priser og omkostninger. I lyset af Kommissionens konklusioner i betragtning 229-243 i forordningen om midlertidig told og i mangel af påstande, der kunne afkræfte denne konklusion, var en analyse af standarder for social og miljømæssig beskyttelse ikke berettiget.

(307) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Xiamen Xiashun, Nanshan og Airoldi Kommissionens valg med hensyn til at anvende data fra virksomheder, der fremstiller ekstruderet aluminium, som benchmark for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G-omkostninger«) samt fortjeneste. Efter deres opfattelse svarede ekstruderet aluminium ikke til AFRP'er, og der var betydelige forskelle mellem de to varetyper med hensyn til deres anvendelse, produktionsomkostninger og produktionsfaktorer. Xiamen Xiashun fremførte endvidere, at forskellene påvirkede virksomhedernes fortjeneste og SA&G-omkostninger, og at fortjenesten og SA&G-omkostningerne for de virksomheder, der fremstillede ekstruderet aluminium, derfor ikke burde anvendes til fastsættelse af den normale værdi. Nanshan og Xiamen Xiashun gentog den samme påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Xiamen Xiashun citerede navnlig en kommissionsforordning, hvor Kommissionen baserede sin vurdering af den lignende sektor på ligheder i produktionsprocessen, produktionsfaktorerne og produktionsomkostningerne ([50]). Den fremførte også, at det forhold, at begge varetyper blev fremstillet af de samme virksomheder, ikke spillede nogen rolle.

(308) I mangel af oplysninger, der viser et rimeligt niveau for SA&G-omkostninger samt fortjeneste for producenter af den pågældende vare i et eller flere potentielle repræsentative lande, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), sidste afsnit, kan Kommissionen om nødvendigt også tage producenter, der fremstiller en vare i samme generelle kategori og/eller sektor for den undersøgte vare, i betragtning. Selv om visse egenskaber, de endelige anvendelsesformål, produktionsprocesser og produktionsomkostninger i disse situationer ikke nødvendigvis er identiske, skal disse aspekter betragtes som en helhed for at fastslå, om en vare eller sektor falder ind under samme generelle kategori og/eller sektor for den undersøgte vare. Sagen om polyvinylalkohol, som disse parter har henvist til, bekræfter, at Kommissionen i den pågældende sag også foretog en afvejning af alle relevante elementer vedrørende den pågældende vare og de varer i tidligere og efterfølgende produktionsled, der ligner mest, og den valgte på det grundlag den vare, der lignede mest. Under alle omstændigheder mindede Kommissionen om, at artikel 2, stk. 6a, litra a), blot kræver, at Kommissionen fastsætter tilsvarende produktions- og salgsomkostninger samt et rimeligt niveau for SA&G-omkostninger samt fortjeneste i et egnet repræsentativt land uden at kræve, at der anvendes virksomheder, der producerer nøjagtig samme vare som den pågældende vare.

(309) Kommissionen fandt, at selv om de optræder i forskellige former og trods andre forskelle, som Xiamen Xiashun har påpeget, fremstilles der fladvalsede produkter af aluminium og ekstruderet aluminium af samme grundlæggende råmateriale, nemlig aluminium. Desuden betragtes ekstruderinger sammen med fladvalsede produkter af aluminium som halvfabrikata af aluminium og henhører således under samme generelle varekategori. Som forklaret i betragtning 239 i forordningen om midlertidig told blev både ekstruderet aluminium og fladvalsede produkter desuden i nogle tilfælde fremstillet i samme virksomhed eller i samme gruppe. Det er f.eks. tilfældet for en af de eksporterende producenter i stikprøven, Nanshan.

(310) Derudover henhører både ekstruderet aluminium og fladvalsede aluminiumsprodukter under samme generelle kategori »fremstilling af basismetaller« og er klassificeret under samme NACE-kode (NACE-kode 24), der er en varekategori, som under kode 24.42 og 24.53 omfatter både fladvalsede og ekstruderede produkter ([51]). Denne kategori blev også anvendt til at fastsætte et benchmark for arbejdskraftomkostninger (jf. betragtning 260 i forordningen om midlertidig told).

([50]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 af 25. september 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 315 af 29.9.2020, s. 1, betragtning 190).

([51]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/5902521/KS-RA-07-015-EN.PDF.pdf/dd5443f5-b886-40e4-920d-9df03590ff91?t=1414781457000.

(311) Hvad der er endnu vigtigere er, at de eksporterende producenter trods deres kritik af valget af ekstruderet aluminium ikke foreslog nogen alternativ vare og/eller sektor, der ligger tæt på producenterne af AFRP'er, med tilgængelige finansielle data og rimelig fortjeneste fra et eller flere egnede repræsentative lande. Efter Kommissionens opfattelse var de virksomheder, der blev anvendt i denne undersøgelse, repræsentative for en bredere aluminiumsvaregruppe med klare forbindelser til den pågældende vare, herunder valsede varer. Som forklaret i betragtning 310 fremstillede virksomheder, der blev anset for egnede, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), ofte mere end én vare. I dette tilfælde var de finansielle data for de identificerede producenter af ekstruderinger kun tilgængelige på aggregeret niveau. Derfor er de tilgængelige finansielle data for virksomheder, der fremstiller ekstruderet aluminium, ikke udelukkende repræsentative for situationen på markedet for ekstruderet aluminium, men vedrører også markedet for en bredere varegruppe, herunder valsede produkter. Kommissionen afviste derfor disse påstande og fastholdt, at oplysningerne om SA&G-omkostninger samt fortjeneste for virksomheder i sektoren for ekstruderet aluminium udgjorde et passende benchmark.

3.1.3. *Kilder, der anvendes til fastsættelse af ikkefordrejede omkostninger i forbindelse med produktionsfaktorer*

(312) Kommissionen gav nærmere oplysninger om de kilder, der blev anvendt til at fastsætte den normale værdi, i betragtning 244-267 i forordningen om midlertidig told. Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told fremsatte flere parter påstande om de forskellige kilder, der blev anvendt til at fastsætte den normale værdi.

3.1.3.1. Råmaterialer

(313) Jiangsu Alcha hævdede, at Kommissionen for at fastsætte den normale værdi for en af virksomhedens produktionsfaktorer, aluminiumtråd, havde anvendt den normale værdi for tråd af titankul, som var dyrere.

(314) Kommissionen mindede om, at virksomheden selv indsendte HS-koden for denne produktionsfaktor (HS 7605). Den bemærkede endvidere, at den tilsvarende beskrivelse af HS-koden i uddraget fra GTA-databasen, som blev fremlagt for parterne sammen med notatet af 5. oktober 2020, vedrørte tråd af titankul. I henhold til den kombinerede nomenklatur ([52]) svarede HS-koden imidlertid til aluminiumtråd eller en tråd, hvori aluminium er den afgørende bestanddel. Kommissionen konkluderede derfor, at HS-koden og den tilsvarende surrogatværdi, der blev anvendt til at beregne den normale værdi for Jiangsu Alcha, til trods for den ukorrekte beskrivelse af koden i GTA-databasen vedrørte aluminiumtråd og derfor var korrekt.

(315) Nanshan mente, at Kommissionens tilgang til anvendelsen af GTA-databasen var uhensigtsmæssig, da mere præcise surrogatværdier var offentligt tilgængelige. Parten mente, at Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, bør anvende »*ikke-fordrejede internationale priser, omkostninger eller benchmarks*« som surrogatværdier. Nanshan anfægtede navnlig GTA-værdierne for dampkul, aluminiumspulver, varmvalsede og koldvalsede bånd og varmvalsede plader. Den foreslog at anvende alternative referencepriser baseret på IHS's dampkulsrapport ([53]) (for dampkul), LME's priser på aluminiumoxid ([54]) (for aluminiumspulver) og CRU-rapporten (for kold- og varmvalsede bredbånd og plader).

(316) Som svar på bemærkningerne fra Nanshan modsatte klageren sig anvendelsen af de alternative referencepriser, som Nanshan havde foreslået. Klageren fandt, at de kilder, som Nanshan havde foreslået, ikke afspejlede, hvad en producent i Tyrkiet rent faktisk skulle betale for den pågældende produktionsfaktor, i modsætning til priserne i GTA. Den mente, at dataene i de tre kilder var referencepriser (IHS's dampkulsrapport), indekser (LME-priserne) eller benchmarkpriser (CRU-rapporten), der afspejlede markedsdynamikken. Hertil kommer, at disse referencepriser, indekser eller priser ikke omfattede forskellige pristillæg, som parterne kan tilføje til disse priser.

(317) Med hensyn til dampkul gentog Nanshan, at den importerede mængde i GTA kun kom fra to lande. Datamaterialet var derfor ubetydeligt og gjorde det ikke muligt at bestemme kullets energiindhold. Efter dens opfattelse burde Kommissionen have anvendt data fra IHS's dampkulsrapport. Nanshan fremsatte samme påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.

([52]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2020:361:FULL&from=EN.
([53]) Indgivet som bilag 1 til bemærkningerne fra Nanshan Group til det første notat til dossieret (t.20.0006989).
([54]) London Metal Exchange: Historiske data for kontantafviklede futures (lme.com).

(318) Kommissionen fastholdt, at der ikke var tvingende beviser for at antage, at prisen i GTA-databasen ikke var repræsentativ for en markedspris eller for den særlige kultype, eller at prisen i databasen ville have været væsentligt anderledes, hvis importmængden var større. Kommissionen bekræftede derfor sine konklusioner i betragtning 258 og 259 i forordningen om midlertidig told om, at importprisen på kul til Tyrkiet baseret på GTA-databasen var en passende referencepris for dampkul.

(319) Med hensyn til aluminiumspulver fandt Nanshan, at GTA-databasen hovedsagelig omfattede import af ikkemetallurgisk aluminiumoxid, da varen blev importeret til Tyrkiet fra lande, som ikke er producenter af metallurgisk aluminiumoxid ([55]). Efter dens opfattelse varierede priserne mellem de forskellige former for aluminiumoxid betydeligt, og den form for aluminiumoxid, der blev indberettet i GTA, resulterede i en unormalt høj surrogatværdi. I stedet foreslog Nanshan at anvende LME's afregningspris på aluminiumoxid.

(320) Kommissionen behandlede påstanden og fandt den berettiget. I betragtning af Nanshans begrundelse fandt Kommissionen, at prisen på aluminiumspulver importeret til Tyrkiet ikke var repræsentativ for den produktionsfaktor, der anvendtes af Nanshan.

(321) Dokumentationen i sagsakterne og oplysningerne fra parterne gjorde det imidlertid ikke muligt for Kommissionen at konkludere, at LME-priserne reelt udgjorde en ikkefordrejet markedspris. Ifølge Nanshan afspejlede LME-prisen markedsværdien af aluminiumspulver, mens klageren mente, at disse priser kun var indekser, hvortil parterne tilføjede forskellige pristillæg. Selv om LME generelt ikke afvises som en kilde til at fastsætte et passende benchmark, besluttede Kommissionen i lyset af den specifikke tvivl i sagen, jf. betragtning 317, at fastsætte benchmarket for aluminiumspulver på grundlag af benchmarkværdien af flydende aluminium ved at fratrække de forarbejdningsomkostninger, som Nanshan faktisk har afholdt. Under alle omstændigheder var der ikke nogen væsentlig forskel i værdi mellem den anvendte værdi og LME-prisen.

(322) Nanshan gentog også sin bemærkning om anvendelsen af benchmarks for koldvalsede bånd, varmvalsede bånd og varmvalsede plader. Efter dens opfattelse omfattede importen til Tyrkiet af disse varer også varer, der anvendes til flydele og i bilindustrien, og som ikke er omfattet af varedækningen. Efter dens opfattelse var de resulterende benchmarkværdier således urimeligt høje. Alternativt foreslog Nanshan at anvende priserne på EU-markedet for nogle få EU-lande, der er anført i CRU-rapporten. Tyrkiet importerede betydelige mængder af valsede produkter fra Unionen, og derfor var priserne i Tyrkiet efter partens opfattelse stærkt påvirket af de priser, der blev anvendt i Unionen. Som følge heraf var de tyrkiske hjemmemarkedspriser på linje med priserne i Unionen, og priserne i CRU-rapporten ville efter dens opfattelse være et repræsentativt benchmark til beregning af den normale værdi.

(323) Kommissionen accepterede påstanden om, at priserne i Unionen ville udgøre et passende benchmark for disse specifikke produktionsfaktorer i dette tilfælde. Den fandt imidlertid, at den ikke kunne anvende de værdier, der er angivet i CRU-rapporten. Det fremgik ikke klart, hvilke varekategorier, der blev anvendt i rapporten, og rapporten synes ikke at indeholde priser for varmvalsede bånd. Kommissionen savnede også oplysninger om, hvorvidt parterne tilføjede pristillæg til disse priser, og i så fald hvilke. Derfor besluttede Kommissionen i stedet at basere sig på de faktiske og efterprøvede oplysninger om salgspriser for varmvalsede bånd, koldvalsede bånd og varmvalsede plader, som den havde modtaget fra de stikprøveudtagne EU-producenter i forbindelse med denne undersøgelse. Disse oplysninger udgjorde repræsentative og meget nøjagtige oplysninger om salget af disse varer i UP i Unionen. Kommissionen fastsatte således det relevante benchmark på grundlag af EU-erhvervsgrenens verificerede priser ab fabrik for hver af disse produktionsfaktorer.

(324) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Nanshan, at Kommissionen kunne have anvendt priserne i CRU-rapporten direkte, da de udgjorde priser på faktiske transaktioner, inklusive pristillæg. Virksomheden hævdede, at prisen på råmaterialer til fremstilling af koldvalsede bånd fremgik af rapporten. Da råmaterialet til fremstilling af koldvalsede bånd var varmvalsede bånd, burde Kommissionen have taget denne pris på råmaterialet som benchmarkværdi for varmvalsede bånd. Endvidere er det partens opfattelse, at rapporten som sådan udgjorde en pålidelig informationskilde, da den anvendes som reference i andre jurisdiktioner, navnlig i USA.

([55]) Den type aluminium, der anvendes til fremstilling af den pågældende vare, er metallurgisk aluminium.

(325) Kommissionen mindede om, at den ikke afviste at anvende CRU-rapporten som sådan, og at den også accepterede påstanden om, at EU-priserne udgjorde et repræsentativt benchmark. Kommissionen rådede imidlertid over de faktiske og efterprøvede oplysninger om salgspriser for de tre kategorier af produktionsfaktorer (varmvalsede bånd, koldvalsede bånd og varmvalsede plader), som udgjorde repræsentative og nøjagtige oplysninger vedrørende salget af disse varer i UP i Unionen. Efter Kommissionens opfattelse var det mere hensigtsmæssige at anvende disse data som benchmark end at anvende de priser, der er nævnt i CRU-rapporten.

(326) Kommissionen var også uenig i, at priserne på varmvalsede bånd skulle være direkte tilgængelige fra rapporten. I rapporten blev der kun henvist til råmaterialet til koldvalsede bredbånd, uden at det blev præciseret, hvilket trin i produktionsprocessen og hvilke råmaterialer der henvistes til ([56]). Kommissionen fandt derfor, at anvendelsen af EU-erhvervsgrenens verificerede priser ab fabrik som benchmark for hver af disse produktionsfaktorer var mere præcis, da den pris, der skulle anvendes som benchmark, klart vedrørte den korrekte produktionsfaktor. Den afviste derfor påstanden.

(327) Nanshan anfægtede også benchmarket for skrot. Efter Nanshans opfattelse bør benchmarkprisen for skrot fastsættes ved at anvende benchmarket for ingots af aluminium som grundlag. Nanshan gentog den samme påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(328) I forordningen om midlertidig told forklarede Kommissionen sin metode, og hvorfor den besluttede at anvende benchmarkværdien fra GTA-databasen i stedet for at anvende benchmarkværdien for ingots af aluminium. Da Nanshan ikke fremlagde nye beviser for, hvorfor Kommissionen ikke kunne anvende værdien i GTA-databasen, afviste Kommissionen påstanden og fastholdt sine konklusioner i betragtning 254-255 i forordningen om midlertidig told.

(329) Nanshan Group og Xiamen Xiashun fremførte også, at Kommissionen i forordningen om midlertidig told udtrykkeligt fandt, at prisen på et af de vigtigste råmaterialer, ingots af aluminium, ikke var fordrejet i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, og at den nævnte, at den købspris for ingots, som de stikprøveudtagne eksporterende producenter betalte, »*ikke lå væsentligt under den repræsentative internationale referencepris*« ([57]). Kommissionen burde derfor have anvendt den faktiske pris, som den eksporterende producent betalte for ingots, i stedet for at anvende en surrogatværdi (benchmark).

(330) Kommissionen mindede om, at beregningen af den normale værdi og vurderingen vedrørende anvendelsen af reglen om den lavest mulige told var forskellige analyser baseret på forskellige artikler i grundforordningen. Den normale værdi blev fastsat i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). I overensstemmelse med denne artikel fandt Kommissionen, at aluminiumssektoren i Kina var påvirket af væsentlige fordrejninger (betragtning 223-224 i forordningen om midlertidig told), og at den normale værdi derfor måtte beregnes på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der afspejler ikkefordrejede priser eller referenceværdier.

(331) På den anden side vurderede Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, »*om en told, der er lavere end dumpingmargenen, vil være tilstrækkelig til at afhjælpe skaden*«. Kommissionen vurderede i henhold til denne artikel bl.a., om prisen på et råmateriale (i dette tilfælde en ingot) var »*betydeligt lavere sammenlignet med priserne på repræsentative internationale markeder*«. Konklusioner, der træffes i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), var baseret på situationen i et bestemt land og en række forskellige faktorer, der blev taget i betragtning, hvorimod undersøgelsen i henhold til artikel 7, stk. 2a), er meget målrettet og gennemføres for at bestemme, om reglen om den lavest mulige told skal anvendes. Resultatet af undersøgelsen i henhold til artikel 7, stk. 2a, påvirkede derfor ikke Kommissionens konklusioner i betragtning 223-224 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen afviste således påstanden.

(332) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Nanshan sin påstand. Den fremførte, at i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), bør fordrejninger fastslås med sikkerhed, og vurderingen skal foretages særskilt for hver enkelt eksporterende producent. Dette krævede dokumentation for, at ingots af aluminium købes til priser, der ikke afspejler referenceprisen. Nanshan påpegede, at dens købspris ligger over LME-prisen, og at det derfor efter dens opfattelse med sikkerhed kan fastslås, at prisen ikke var fordrejet.

([56]) Råmaterialet i forarbejdningstrinnet før varmtvalsede bredbånd kunne også være ingots af aluminium.

([57]) Se betragtning 479 i forordningen om midlertidig told.

(333) Xiamen Xiashun gentog, at hvis der på grund af væsentlige fordrejninger ikke kan anvendes hjemmemarkedspriser og -omkostninger, henvises der i samme artikel til tilsvarende produktions- og salgsomkostninger i et egnet repræsentativt land eller til »*ikke-fordrejede internationale priser, omkostninger eller benchmarks*«. Parten hævdede endvidere, at Kommissionen anerkendte, at de kinesiske hjemmemarkedspriser på ingots af aluminium svarede til priserne på de repræsentative internationale markeder, og at dette også må betyde, at eventuelle væsentlige fordrejninger ikke påvirkede prisniveauet for ingots. Der var derfor ingen grund til at erstatte de faktiske priser, som Xiamen Xiashun havde afregnet til, med importpriserne til Tyrkiet.

(334) Kommissionen mindede om, at konklusionerne i artikel 2, stk. 6a, litra a), var baseret på flere faktorer. Disse omfatter en vurdering af den potentielle indvirkning af et eller flere af de elementer, der er anført i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), f.eks. offentlige politikker, offentlige myndigheders indgriben på markederne, statslig tilstedeværelse i virksomheder osv. Den samlede vurdering af, om der foreligger fordrejninger, kan også tage hensyn til den generelle baggrund og situation i landet. I henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, vurderer Kommissionen derimod kun prisniveauet for et specifikt input på hjemmemarkedet, og om prisniveauet for dette input på hjemmemarkedet er »betydeligt lavere« sammenlignet med et internationalt benchmark for at berettige, at reglen om den lavest mulige told ikke anvendes. Denne sammenligning af hjemmemarkedspriserne og de internationale priser i henhold til artikel 7, stk. 2a, har et andet formål og en anden baggrund end beregningen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a. I henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), tredje led, var der ingen beviser i sagen, der underbyggede konklusionen om, at prisen på ingots af aluminium, der blev indkøbt af en eller flere eksporterende producenter, ikke var påvirket af de væsentlige fordrejninger og dermed berettigede anvendelsen af hjemmemarkedspriserne på ingots i denne forbindelse. Hvad angår kilden til den ikkefordrejede pris på produktionsfaktorer, fastsættes det i grundforordningen, at denne enten kan være i et passende repræsentativt land i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, eller kan fastsættes med henvisning til ikkefordrejede internationale priser, omkostninger eller benchmarks i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), andet led. Der var ingen beviser i sagen eller andre tvingende grunde til at anvende sidstnævnte mulighed i forbindelse med beregningen af den normale værdi. Kommissionen fastholdt derfor, at resultatet af undersøgelsen i henhold til artikel 7, stk. 2a, ikke påvirkede Kommissionens konklusioner i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), og at Kommissionen korrekt baserede sig på priserne i et passende repræsentativt land. Kommissionen afviste således påstanden.

(335) Nanshan og Xiamen Xiashun fremførte også, at Kommissionen ikke burde pålægge importtold på materialer, som de eksporterende producenter selv producerer eller køber i Kina. Efter deres opfattelse stred anvendelsen af importtolden imod formålet med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), om at genskabe de faktiske omkostninger, som en teoretisk virksomhed i et land med en ikkefordrejet økonomi ville have afholdt. I henhold til tredje afsnit i denne bestemmelse »*sker denne bedømmelse særskilt for hver enkelt eksportør og producent*«. Dette betød ifølge Nanshan , at den normale værdi ikke kan beregnes abstrakt, men skal baseres på de undersøgte virksomheders konkrete situation. Nanshan Group henviste til Kommissionens forordning (EU) 2019/915 af 4. juni, hvor Kommissionen nævnte, at hensigten med denne artikel var »*i et muligt repræsentativt land at finde alle eller så mange som muligt af de tilsvarende ikke-fordrejede produktionsfaktorer, der er anvendt af de samarbejdsvillige kinesiske producenter, og ikke-fordrejede beløb for generalomkostninger, SA&G samt fortjeneste*« ([58]). Nanshan fandt derfor, at medtagelsen af importtold på råmaterialer, som kinesiske virksomheder køber i deres hjemland, ikke kan anses for at være rimelig i henhold til (og begrundelsen bag) denne bestemmelse. Xiamen Xiashun gjorde også gældende, at importtolden skulle udligne moms, som ikke opkræves af eksportlandene, således at eksportprisen kan sammenlignes med hjemmemarkedsprisen, som momsen anvendes på. Derfor bør importtolden ikke lægges til ved beregningen af den normale værdi.

(336) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Xiamen Xiashun, at Kommissionen ikke burde tage hensyn til importtold ved beregningen af benchmarkværdien. Den gjorde endvidere gældende, at USA's undersøgelsesmyndighed ikke tilføjede importtold. Den fremførte, at omkostningerne i det repræsentative land skal være dem, der svarer til omkostningselementerne i Kina, hvor der ikke opkræves importtold for lokalt producerede varer. Der bør derfor ikke tages hensyn til importtold.

([58]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/915 af 4. juni 2019 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium i ruller med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036, (EUT L 146 af 5.6.2019, s. 63, betragtning 122).

(337) Kommissionen mindede om, at artikel 2, stk. 6a, giver Kommissionen mulighed for at fastsætte den normale værdi på grundlag af ikkefordrejede omkostninger og priser i et repræsentativt land, i dette tilfælde Tyrkiet. Hvis der ikke findes data om hjemmemarkedspriser i de mulige repræsentative lande (i dette tilfælde i Tyrkiet), anvendes de data om importpriser, som er umiddelbart tilgængelige for Kommissionen. For at nå frem til en rimelig indikator, som er repræsentativ for en ikkefordrejet pris på hjemmemarkedet i det udvalgte repræsentative land, skal de identificerede importpriser justeres ved at tilføje den relevante importtold, fordi denne påvirker den faktiske pris på hjemmemarkedet. Den amerikanske undersøgelsesmyndigheds praksis er ikke relevant for konklusionerne i henhold til grundforordningen, da de respektive retlige rammer og praksis er forskellige. Kommissionen afviste således påstanden.

3.1.3.2. Arbejdskraft

(338) Jiangsu Alcha hævdede, at de referenceomkostninger for arbejdskraft, der blev anvendt til at fastsætte den normale værdi i den foreløbige fase (på 60,08 RMB/time), var i modstrid med den værdi på 42,21 RMB/time, der er nævnt i betragtning 248 i forordningen om midlertidig told.

(339) Kommissionen præciserede, at den værdi på 42,21 RMB/time, der er nævnt i betragtning 248 i forordningen om midlertidig told, var en skrivefejl. Det korrekte benchmark for arbejdskraftomkostninger, der blev anvendt i de foreløbige beregninger ved fastsættelsen af den normale værdi, var 60,08 RMB/time. Beregningen af den foreløbige dumpingmargen var derfor korrekt.

(340) Efter den foreløbige og endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Nanshan Kommissionens valg om at fastsætte arbejdskraftomkostningerne på grundlag af NACE-koden for den økonomiske aktivitet C.24 — fremstilling af metal. Efter dens opfattelse burde Kommissionen for tre virksomheder i gruppen, der var aktive i forudgående led i produktionen af den pågældende vare, have anvendt arbejdskraftomkostningerne under kode C25.50 — smedning, presning, sænksmedning og valsning af metal; pulvermetallurgi ([59]), eftersom valsefasen efter dens opfattelse var det vigtigste trin i fremstillingsprocessen for den undersøgte vare.

(341) Kommissionen bemærkede først, at de eksporterende producenters (og EU-producenternes) aktiviteter varierede afhængigt af deres integrationsniveau — nogle virksomheder som Nanshan påbegyndte produktionsprocessen på grundlag af aluminiumpulver, mens andre, f.eks. Jiangsu Alcha, i nogle tilfælde købte koldvalsede bånd til videre forarbejdning. Omfanget af aktiviteterne varierede derfor fra virksomhed til virksomhed.

(342) For det andet omfattede NACE-kode C.24, som Kommissionen anvendte til beregning af arbejdskraftomkostningerne, aktiviteter til raffinering af metal til ingots ([60]). Desuden omfattede NACE-kode C24.42 specifikt aluminiumproduktion, herunder produktion af folie af aluminium ([61]) (herunder valsefasen). Kommissionen fandt derfor, at det med henblik på at fastsætte benchmarket for arbejdskraftomkostningerne var mere nøjagtigt at anvende NACE-koden C24. Den afviste derfor påstanden.

(343) Nanshan hævdede også, at den valutakurs, som Kommissionen anvendte, adskilte sig fra de valutakurser, som Kommissionen selv havde meddelt den eksporterende producent som bilag til det spørgeskema, der skulle anvendes i forbindelse med undersøgelsen, og at benchmarkværdierne derfor var oppustede. Kommissionen behandlede påstanden og fandt den berettiget. Den genberegnede derfor værdierne ved hjælp af de valutakurser, der var angivet i spørgeskemaet. Den nye benchmarkværdi er 59,97 RMB/time.

3.1.3.3. Elektricitet

(344) Nanshan hævdede, at Kommissionen for at fastsætte benchmarket for elektricitet burde have anvendt data fra Eurostat, som efter dens opfattelse var mere nøjagtige end de tyrkiske nationale data, som Kommissionen anvendte, da de udelukkede moms og andre refusionsberettigede afgifter.

([59]) Europa - RAMON - Classification Detail List.
([60]) Europa - RAMON - Nomenclature Detail View.
([61]) Europa - RAMON - Nomenclature Detail View.

(345) Kommissionen undersøgte påstanden og fandt, at Eurostats data vedrørende Tyrkiet var baseret på data fra de tyrkiske nationale statistikker, selv om de var fremlagt forskelligt. I modsætning til de tilgængelige data fra de tyrkiske nationale statistikker omfattede Eurostats offentligt tilgængelige data imidlertid hele undersøgelsesperioden. Kommissionen accepterede derfor påstanden og fastsatte benchmarket for elektricitet på grundlag af offentligt tilgængelige data i Eurostat.

(346) Nanshan hævdede også, at Kommissionen betragtede et enkelt forbrugsinterval for samtlige virksomheder i Nanshan, mens de mængder elektricitet, der forbruges af hver virksomhed i gruppen, var forskellige. Kommissionen accepterede påstanden og genberegnede den normale værdi ved at anvende den relevante benchmarkværdi, der svarede til forbruget hos hver af virksomhederne i gruppen.

3.1.3.4. Gas

(347) Nanshan hævdede, at Kommissionen for at fastsætte benchmarket for gas burde have anvendt data fra Eurostat, som efter dens opfattelse var mere nøjagtige end de tyrkiske nationale data, som Kommissionen anvendte, da de udelukkede moms og andre refusionsberettigede afgifter.

(348) Kommissionen fandt, at der ikke var grundlag for at antage, at de tyrkiske nationale data ikke var korrekte. Disse data, som dækkede hele undersøgelsesperioden, blev fremsendt direkte af de tyrkiske myndigheder, og i modsætning til data fra Eurostat indeholdt de også oplysninger og priser i den krævede enhed (m^3). Disse data omfattede desuden heller ikke afgifter som moms. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(349) Nanshan hævdede også, at Kommissionen betragtede et enkelt forbrugsinterval for samtlige virksomheder i Nanshan. De gasmængder, der forbruges af hver virksomhed i gruppen, var imidlertid forskellige. Kommissionen accepterede påstanden og genberegnede den normale værdi ved at anvende den relevante benchmarkværdi, der svarede til forbruget hos hver af virksomhederne i gruppen.

3.1.3.5. Vand

(350) Nanshan fremførte, at Kommissionen burde have udelukket omkostningerne ved vand i Istanbulområdet for at fastsætte benchmarket for vand. Den påpegede, at ingen af de virksomheder, hvis data blev anvendt til at fastsætte ikkefordrejede SA&G-omkostninger og fortjeneste, var beliggende i denne region.

(351) Kommissionen vurderede på ny de offentligt tilgængelige data, som den oprindeligt anvendte til at fastsætte benchmarket ([62]). Den fandt, at i modsætning til, hvad Nanshan hævdede, var der ingen af de takster, der blev anvendt til at fastsætte en gennemsnitlig omkostning for vand, der specifikt vedrørte Istanbulområdet. Mere præcist var en af de offentligt tilgængelige takster for vand en takst, som betales af industrien i hele landet, og de to andre var specifikke takster for to (ud af mange) industrizoner i Tyrkiet. Kommissionen fandt derfor, at den passende takst, der skulle anvendes som benchmark for fastsættelsen af industriens omkostninger ved vand, var de gennemsnitlige industritakster i Tyrkiet, og overvejede at udelukke de gældende takster i de to industrizoner.

3.1.3.6. SA&G-omkostninger og fortjeneste

(352) Nanshan påstod i sine bemærkninger til de foreløbige konklusioner, at Kommissionen burde have valgt en af de mange virksomheder, som Nanshan havde anført, som angiveligt producerede den undersøgte vare, i stedet for virksomheder fra sektoren for ekstruderet aluminium med henblik på at fastsætte benchmarket for ikkefordrejede SA&G-omkostninger. Den fremførte desuden, at Kommissionen anvendte forældede data fra 2018.

(353) Kommissionen fandt ikke nogen nye, offentligt tilgængelige finansielle data for nogen af de seks virksomheder, som Nanshan havde anført. Af de årsager, der er uddybet i betragtning 307-311, og i mangel af alternative finansielle data fastholdt Kommissionen desuden, at data fra virksomheder, der er aktive i sektoren for ekstruderet aluminium, udgjorde et passende benchmark.

([62]) Cost of Doing Business — Invest in Turkey.

(354) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Xiamen Xiashun og Nanshan Group n også Kommissionens beslutning om at se bort fra oplysningerne fra en tyrkisk producent af fladvalsede aluminiumsprodukter, »PMS Metal« ([63]), fordi dens fortjeneste lå tæt på nulpunktet. Parten mente, at dette var i modstrid med Kommissionens tilgang i forbindelse med undersøgelsen om ekstruderet aluminium, hvor Kommissionen ved fastsættelsen af en rimelig værdi for SA&G-omkostninger og fortjeneste tog hensyn til alle rentable virksomheder uanset deres fortjenstniveau, og så længe de ikke var tabsgivende ([64]). Xiamen Xiashun gentog den samme påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. For Xiamen Xiashun var det forhold, at en virksomhed havde en meget lav fortjeneste, ikke tilstrækkelig grund til at udelukke den. Virksomheden fremførte endvidere, at der ikke var grundlag for at antage, at en gennemsnitlig fortjeneste for flere virksomheder var mere repræsentativ end data fra en enkelt virksomhed. Parten hævdede endvidere, at Kommissionen anvendte data fra 2018, men samtidig afviste at anvende data fra PMS Metal, for hvilke der fandtes data, der overlappede med undersøgelsesperioden.

(355) Kommissionen mindede om, at den tyrkiske producent, der blev identificeret i det første notat til sagen, var den eneste virksomhed med offentligt tilgængelige oplysninger på daværende tidspunkt. De foreliggende data var desuden heller ikke fuldstændige regnskaber, og de overlappede kun delvist med UP. På grundlag af alle disse elementer samlet set og det forhold, at denne virksomheds fortjeneste lå meget tæt på nulpunktet, konkluderede Kommissionen, at sådanne data ikke kunne betragtes som repræsentative for sektoren.

(356) Kommissionen bemærkede desuden, at »den beregnede normale værdi [skal] indbefatte et ikkefordrejet og rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). En fortjeneste tæt på nulpunktet kan ikke anses for rimelig. Anvendelsen af sammenlagte og vejede finansielle data for en kurv af virksomheder er i princippet mere hensigtsmæssig end en undersøgelse af en enkelt producents resultater med henblik på at beregne et rimeligt beløb for SA&G-omkostninger og fortjeneste. Derfor var udelukkelsen af individuelle virksomheder efter Kommissionens opfattelse ikke i strid med dens metode til at beregne et vejet gennemsnit af flere virksomheder, der producerer ekstruderet aluminium, og som indberettede fortjeneste. Da oplysningerne afspejlede den finansielle situation for flere virksomheder, blev deres vejede gennemsnit tværtimod anset for at være repræsentativt for virksomheder, der er aktive i sektoren. Kommissionen afviste således påstanden.

(357) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Nanshan endvidere, at Kommissionen kunne anvende de data fra Asaş Aluminyum, der blev konstateret i den anden igangværende undersøgelse vedrørende omformningsfolie af aluminium. Nanshan gentog også, at Kommissionen bør basere sine konklusioner på de nyeste data.

(358) Kommissionen mindede om, at Kommissionen i den nævnte undersøgelse ikke tog hensyn til data fra Asaş Aluminyum, fordi virksomhedens fortjeneste i 2019 var tæt på nulpunktet ([65]). Af de årsager, der er forklaret i betragtning 357, fastholdt Kommissionen, at data for virksomheder med en fortjeneste tæt på nulpunktet ikke kunne betragtes som et passende benchmark.

(359) Det kombinerede niveau af SA&G-omkostninger samt fortjeneste, der blev anvendt i forordningen om midlertidig told, var baseret på data for 2018. Kommissionen undersøgte, om der forelå nyere data for SA&G-omkostninger samt fortjeneste i det repræsentative land for 2019. Disse data var kun tilgængelige for tre af de fem foreløbigt udvalgte virksomheder, og de viste, at det kombinerede niveau af SA&G-omkostninger og fortjeneste kun steg ganske lidt i 2019. Dette ville ikke have nogen mærkbar indvirkning på den beregnede normale værdi. I lyset heraf og da der ikke blev fremsat bemærkninger fra interesserede parter vedrørende de indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger samt fortjenstniveauer, fastholdt Kommissionen disse niveauer, som fremgår af forordningen om midlertidig told.

([63]) P.M.S. Metal Profil Aluminyum Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi (Bilag IIIa til notat til dossieret af 5. oktober 2020).

([64]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1428 af 12. oktober 2020 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af ekstruderet aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 336 af 13.10.2020, s. 8, betragtning 171).

([65]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/983 af 17. juni 2021 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af omformningsfolie med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 216 af 18.6.2021, s. 142, betragtning 182).

3.1.4. *Produktionsfaktorer og informationskilder*

(360) I lyset af alle de oplysninger, som de interesserede parter havde indsendt, blev følgende produktionsfaktorer og deres kilder identificeret for Tyrkiet med henblik på at beregne den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a):

Tabel 2

Produktionsfaktorer og informationskilder

Råmaterialer	Varekoder i Tyrkiet	Værdi	Enheder	Informationskilde
Aluminiumlegeringer	760120800000	14,01	CNY pr. kg	GTA
Aluminiumspulver	Ikke relevant	2,38	CNY pr. kg	GTA/virksomhedens data
Ingots af aluminium	760110	12,73	CNY pr. kg	GTA
Flydende aluminium	760110000000 — forarbejdning-somkostninger	12,20	CNY pr. kg	GTA/virksomhedens data
Aluminiumfluorid	282612	10,37	CNY pr. kg	GTA
Skrot af aluminium	760200190000	11,01	CNY pr. kg	GTA
Slabs af aluminium	760120200000	13,91	CNY pr. kg	GTA
Katodekobber	740329	39,47	CNY pr. kg	GTA
Koldvalsede bånd	Ikke relevant	18,40	CNY pr. kg	EU-erhvervsgrenen
Varmvalsede bånd	Ikke relevant	18,15	CNY pr. kg	EU-erhvervsgrenen
Varmvalsede plader	Ikke relevant	20,31	CNY pr. kg	EU-erhvervsgrenen
Ingots af magnesium	810411	19,50	CNY pr. kg	GTA
Smeltemiddel til kobber	740329	39,47	CNY pr. kg	GTA
Smeltemiddel til jern	720299300000 720299800000	10,88	CNY pr. kg	GTA
Smeltemiddel til mangan	811100	15,59	CNY pr. kg	GTA
Petroleumskoks	271311	0,42	CNY pr. kg	GTA
Beg	270810	3,82	CNY pr. kg	GTA
Valseolie	271012110000	3,17	CNY pr. kg	GTA
Dampkul	270119000000	0,59	CNY pr. kg	GTA
Tråd af titankul	760521	21,77	CNY pr. kg	GTA
Ingots af zink	790111	15,93	CNY pr. kg	GTA
Smeltemiddel til hurtig smeltning af silicium	280469	18,38	CNY pr. kg	GTA
Jernmiddel	732690	37,13	CNY pr. kg	GTA
Chrommiddel	811221	54,20	CNY pr. kg	GTA
Aluminiumslagge	262040	7,59	CNY pr. kg	GTA
Spildolie	340399	33,3	CNY pr. kg	GTA

Arbejdskraft				
Arbejdskraft	Ikke relevant	59,97	CNY/time	Officielle data fra Tyrkiet
Energi				
Elektricitet	Ikke relevant	0,48 – 0,59 (66)	CNY/kWt	Eurostat
Gas	Ikke relevant	1,93 – 2,00 (67)	CNY/m³	Officielle data fra Tyrkiet
Vand	Ikke relevant	13,89	CNY/m³	Officielle data fra Tyrkiet
Biprodukt/affald				
Skrot af aluminium	760200190000	11,01	CNY pr. kg	GTA

3.1.5. *Beregning af den normale værdi*

(361) Nærmere oplysninger om beregningen af den normale værdi findes i betragtning 268-276 i forordningen om midlertidig told.

(362) Nanshan gentog sin påstand om, at den normal værdi for gruppen bør beregnes på konsolideret grundlag, dvs. at Kommissionen bør overveje at lade priserne for de produktionsfaktorer, som gruppen indkøbte i begyndelsen af produktionsprocessen fra en ikke forretningsmæssigt forbunden part, erstatte med benchmarkpriserne. Virksomheden mente, at virksomhederne i gruppen, selv om de er særskilte juridiske enheder, udgør en del af en enkelt enhed ud fra et økonomisk synspunkt, eftersom i) de kontrolleres af den samme enhed, og der er betydelig overlapning inden for gruppen, både hvad angår bestyrelser og på ledelsesniveau, ii) de alle er beliggende i samme industripark, og iii) produktionsprocessen er ekstremt integreret, idet produktionen i den ene virksomhed er input til den anden. Desuden opfattes de enkelte virksomheder af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder som en enkelt enhed med et enkelt websted, et enkelt varemærke og et enkelt kontaktpunkt. Nanshan gjorde gældende, at dette begreb ikke var begrænset til handelsbeskyttelseslovgivningen, og henviste til forskellige retssager, hvor begrebet enkelt økonomisk enhed blev uddybet. Virksomheden mente, at Kommissionens konklusioner fører til forskelsbehandling, da den ser bort fra forskellene mellem de stikprøveudtagne eksportører. Den gav som eksempel virksomheden Xiamen Xiashun, der havde den laveste dumpingmargen. Ifølge Nanshan skyldes dette kun, at Xiamen Xiashun producerer den undersøgte vare af ingots af aluminium i den samme retlige enhed.

(363) Nanshan mente, at metoden også var i strid med bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, som henviser til »*tilsvarende produktions- og salgsomkostninger i et passende repræsentativt land*«. Ifølge Nanshan vedrørte virksomhedens tilsvarende produktionsomkostninger ikke råmaterialer, der anvendes som mellemprodukter, men de første råmaterialer i produktionskæden for aluminium, nemlig bauxit og kul. Bestemmelsen gav efter Nanshans opfattelse kun Kommissionen beføjelse til at se bort fra omkostningerne ved materialer fra ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører.

(364) Kommissionen vurderede på ny påstanden og beviserne i sagen. Som forklaret i betragtning 272 i forordningen om midlertidig told er Kommissionens veletablerede metode imidlertid at fastsætte en normal værdi (og dumpingmargen) separat for hver enkelt undersøgt enhed, der repræsenterer en eksporterende producent. Hvorvidt de forskellige virksomheder i en gruppe udgør en enkelt økonomisk enhed, er efter Kommissionens opfattelse ikke relevant for fastsættelsen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, hvor der anvendes en anden metode. Hvis det konstateres, at priser og omkostninger fordrejes i Kina for så vidt angår den pågældende vare og input hertil, vil de input, som den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i gruppen har leveret, også blive påvirket af disse konklusioner. Disse input bør derfor justeres i denne sammenhæng, uanset om de hidrører fra en forretningsmæssigt forbundet leverandør. Endvidere fandt Kommissionen ikke, at metoden var

(66) Afhængigt af forbrug.
(67) Afhængigt af forbrug.

diskriminerende — efter dens opfattelse afspejlede den den reelle struktur i gruppen, og den omstændighed, at virksomhederne i gruppen var særskilte retlige enheder. Efter Kommissionens opfattelse var de »*tilsvarende*« produktionsomkostninger, der er nævnt i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, derfor de omkostninger, der blev afholdt af hver af de retlige enheder individuelt og var berørt af de væsentlige fordrejninger. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(365) På dette grundlag bekræftede Kommissionen sine foreløbige undersøgelsesresultater og metoden til beregning af den normale værdi, jf. betragtning 268-276 i forordningen om midlertidig told.

(366) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Nanshan sin påstand om, at Kommissionen burde have anvendt begrebet enkelt økonomisk enhed ved beregningen af den normale værdi for virksomhederne i gruppen. Virksomheden fremførte, at Kommissionen allerede havde anvendt dette begreb ved fortolkningen af den normale værdi i tidligere sager. Den henviste navnlig til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/957 af 6. juni 2017 ([68]). Desuden mente Nanshan, at gruppen opfyldte alle de relevante kriterier. Ved kun at tage hensyn til produktionsfaktorer købt af ikke forretningsmæssigt forbundne parter og ikke det bundne salg mellem forretningsmæssigt forbundne enheder ville Kommissionen efter dens opfattelse dække alle de fordrejede produktionsfaktorer, som gruppen købte. Endelig gentog Nanshan, at den anså Kommissionens metode for diskriminerende, da den tilsidesatte princippet om ligebehandling ved ikke at tage hensyn til, at gruppen var vertikalt integreret.

(367) Kommissionen fandt, at ovennævnte afgørelse ikke udgør en relevant præcedens. For det første bemærkede den, at påstanden om anvendelse af begrebet en enkelt økonomisk enhed i denne afgørelse blev afvist som ubegrundet. Desuden var de retlige rammer og de faktiske omstændigheder forskellige. I sagen om *terephthalsyre* vedrørte påstanden en råmaterialeleverandør, og den eksporterende producent anmodede om fradrag af leverandørens fortjeneste med henblik på beregningen af den normale værdi. I den foreliggende sag er de virksomheder i Nanshan, der anmodede om at blive behandlet som en enkelt økonomisk enhed, producenter af den pågældende vare, for hvilke Kommissionen skal fastsætte individuelle dumpingmargener. Som forklaret i betragtning 272 i forordningen om midlertidig told fastsætter Kommissionen en normal værdi (og en dumpingmargen) separat for hver undersøgt enhed, der repræsenterer en eksporterende producent. Kommissionen fandt det derfor hensigtsmæssigt at basere den beregnede normale værdi på de produktionsfaktorer, der blev indkøbt af Nanshans forskellige retlige enheder individuelt.

3.2. **Eksportpris**

(368) Nærmere oplysninger om beregningen af eksportprisen findes i betragtning 277 og 279 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine foreløbige konklusioner.

3.3. **Sammenligning**

(369) Nærmere oplysninger om sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen findes i betragtning 280-283 i forordningen om midlertidig told.

(370) Xiamen Xiashun gjorde gældende, at Kommissionen ved fastsættelsen af eksportprisen for en af virksomhedens kunder burde have taget hensyn til de faktisk afholdte kreditomkostninger i stedet for at beregne dem på grundlag af de aftalte betalingsbetingelser. Den gjorde gældende, at forholdet til denne kunde i modsætning til andre kunder var genstand for en kontrakt med dennes bank, inden for rammerne af hvilken banken kun fakturerede virksomheden de kreditomkostninger, som den faktisk havde afholdt.

([68]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/957 af 6. juni 2017 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af renset terephthalsyre og salte deraf med oprindelse i Republikken Korea (EUT L 144 af 6.6.2017, s. 21, betragtning 37-41).

(371) Kommissionen vurderede denne påstand. Kreditomkostningerne var et af de elementer, der blev drøftet i prisforhandlingerne, og (eksport)prisen blev fastsat, da betingelserne blev forhandlet. Det var derfor de forhandlede betingelser, herunder betalingsbetingelserne, der påvirkede fastsættelsen af prisniveauet og dermed fastsættelsen af eksportprisen. Desuden ville prisen ikke blive ændret med tilbagevirkende kraft, hvis der for en bestemt transaktion var forskel mellem de forhandlede og de faktiske betalingsbetingelser. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(372) Jiangsu Alcha hævdede, at beregningen af dumpingmargenen var baseret på den forkerte varekontrolnummerstruktur og indeholdt betydelige fejl. Navnlig fremførte Jiangsu Alcha ved forhåndsfremlæggelsen, at Kommissionen for at beregne dumpingmargenen og målprisunderbudsmargenen anvendte oplysninger fra Jiangsu Alcha baseret på en forældet varekontrolnummerstruktur og ikke på den (korrigerede) varekontrolnummerstruktur, der blev meddelt parterne ved notat til sagsakterne af 9. september 2020. Jiangsu Alcha hævdede, at Kommissionen burde have rettet op på fejlen efter forhåndsfremlæggelsen og korrigeret beregningerne, inden den offentliggjorde de midlertidige foranstaltninger. Efter dens opfattelse er Kommissionens undladelse af at fremlægge korrigerede beregninger i strid med grundforordningens artikel 19a, stk. 1.

(373) Kommissionen fastholdt det synspunkt, der blev meddelt virksomheden efter forhåndsfremlæggelsen, om, at muligheden for at korrigere beregninger ved forhåndsfremlæggelsen i overensstemmelse med artikel 19a var begrænset til beregningernes nøjagtighed samt regnefejl ved addition, subtraktion eller andre aritmetiske funktioner, fejl som følge af unøjagtig kopiering, dobbelttælling, anvendelse af inkonsekvente måle- eller omregningsenheder og andre lignende typer skrivefejl. En kontrol af virksomhedens korrekte varekontrolnummerstruktur krævede en yderligere kontrol af virksomhedens eksportdata, og den vedrørte således ikke nøjagtigheden af beregningerne og den type fejl, der kunne rettes efter forhåndsfremlæggelsen.

(374) Kommissionen undersøgte derfor anmodningen sammen med de øvrige påstande efter forordningen om midlertidig told. Den bekræftede, at Jiangsu Alchas oprindelige klassificering af varetyper ikke var korrekt. Kommissionen erstattede således de forkerte varekontrolnumre med de korrekte kontrolnumre. Ændringen påvirkede ikke beregningen af dumpingmargenen. Kommissionen korrigerede imidlertid beregningerne af målprisunderbudsmargenen på tilsvarende vis (se betragtning 564-566).

(375) Nanshan mente også, at de tyrkiske virksomheders SA&G-omkostninger og fortjeneste omfattede justeringer såsom transport og forsikring. Derfor bør Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, foretage justeringer for at sikre en rimelig sammenligning.

(376) Kommissionen fandt for det første, at der ikke var nogen oplysninger i sagsakterne, der gjorde det muligt at konkludere, at de tyrkiske virksomhederes SA&G-omkostninger og fortjeneste omfattede transport og forsikring, og at værdierne derfor omfattede andre omkostninger end de samme værdier, der blev taget i betragtning for de kinesiske eksporterende producenter. Der var derfor intet grundlag for, at Kommissionen foretog en sådan justering. Da der ikke forelå dokumentation for forskellene, fandt Kommissionen, at værdierne for SA&G-omkostninger og fortjeneste for både de tyrkiske virksomheder og de kinesiske eksporterende producenter var på samme niveau og muliggjorde en rimelig sammenligning.

3.4. **Dumpingmargener**

(377) Da Kommissionen accepterede nogle bemærkninger fra de interesserede parter, der blev fremsat efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, genberegnede den dumpingmargenerne i overensstemmelse hermed.

(378) Som forklaret i betragtning 289 i forordningen om midlertidig told er samarbejdsniveauet i dette tilfælde lavt. Efter ændringerne i importmængden fra det pågældende land, jf. afsnit 4.5 nedenfor, bekræftedes denne konklusion, da eksporten fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter kun udgjorde ca. 65 % af den samlede eksport til Unionen i undersøgelsesperioden. Kommissionen fandt det derfor hensigtsmæssigt at fastlægge den landsdækkende dumpingmargen, der gælder for alle andre ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter, på niveau med den højeste dumpingmargen, der er fastlagt for en varetype, som sælges i repræsentative mængder af den eksporterende producent, for hvilken den højeste dumpingmargen er konstateret. Den således fastslagte dumpingmargen var på 88 %.

(379) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af varens cif-pris (omkostninger, forsikring og fragt), Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Jiangsu Alcha Aluminum Group Co., Ltd	72,1 %
Nanshan Group	55,5 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	23,7 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	44,5 %
Alle andre virksomheder	88,0 %

(380) Beregningerne af de individuelle dumpingmargener, herunder korrektioner og justeringer, der blev foretaget som følge af de interesserede parters bemærkninger efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, blev fremlagt for de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

4. **SKADE**

4.1. **Indledende bemærkning**

(381) Som anført i betragtning 291-293 i forordningen om midlertidig told blev de foreløbige undersøgelsesresultater fastlagt på grundlag af EU-28 med undtagelse af beregningen af underbudsmargenen. De endelige resultater af denne undersøgelse blev imidlertid baseret på data for EU-27 (se afsnit 1.9). Som nævnt i betragtning 292 i forordningen om midlertidig told var en stikprøveudtaget EU-producent af den undersøgte vare aktiv i Det Forenede Kongerige i den betragtede periode, og dens data var blevet anvendt til at fastsætte midlertidige makroindikatorer på grundlag af EU-28. For at sikre fortroligheden af denne producents data blev visse makroindikatorer derfor fremlagt i intervalform med henblik på de endelige konklusioner.

(382) Som følge af konklusionerne om varedækningen er de data vedrørende AFRP'er til brug ved produktion af ACP'er, der er beskrevet i artikel 2, stk. 2, blevet udelukket fra skadesanalysen.

4.2. **Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion**

(383) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til ca. 1 792 606 ton. Kommissionen fastsatte tallet på grundlag af data om EU-produktionen fra EA, som blev krydstjekket for pålidelighed og fuldstændighed med oplysninger fra EU-producenterne, herunder dataene fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Tre EU-producenter, der efter de foretagne ændringer tegnede sig for ca. 38 % af den samlede EU-produktion af samme vare, blev udtaget til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 35 i forordningen om midlertidig told. og betragtning 17 i denne forordning.

(384) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende definitionen af EU-erhvervsgrenen og andre ændringer vedrørende EU-erhvervsgrenens produktion, bekræftedes konklusionerne i betragtning 294 og 295 i forordningen om midlertidig told.

4.3. **Fastlæggelse af det relevante EU-marked**

(385) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog TitanX og Valeo deres påstande om, at der bør foretages en særskilt skadesanalyse for AHEX AFRP'er, da disse varer ikke har de samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber. De hævdede også, at EA burde fremlægge separate mikro- og makroindikatorer for denne sektor. På samme måde hævdede Huafong, at Kommissionen burde have foretaget en segmentspecifik analyse af AHEX AFRP'er på grund af den påståede prisforskel mellem HEX AFRP'er og andre varer.

(386) Da der ikke foreligger nye elementer, og da disse påstande blev behandlet i forordningen om midlertidig told, henvises der til betragtning 300-302. Denne påstand blev derfor afvist.

(387) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog Xiamen Xiashun, at den påståede prisforskel mellem folie til Pilfer-proof låg af polypropylen og folieruller krævede en segmentspecifik analyse og henviste igen til appelorganets rapport om HP-SSST ([69]).

(388) Som anført i betragtning 251 fastslog Kommissionen, at der i modsætning til Xiamen Xiashuns påstand ikke er nogen væsentlig prisforskel mellem prisen på folie til Pilfer-proof låg af polypropylen og folieruller. På dette grundlag blev konklusionerne i betragtning 306 i forordningen om midlertidig told bekræftet, og en segmentspecifik analyse var således ikke berettiget.

(389) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Xiamen Xiashun, at folieruller er en specifik vare, som ikke bør blandes med andre AFRP'er. Virksomheden fremsatte også yderligere bemærkninger til forordningen om midlertidig told og påstod, at det forhold, at Xiamen Xiashun ikke var opført på listen over kendte eksporterende producenter, burde have ført til en grundigere undersøgelse af, om klageren reelt havde til hensigt at specialisere sin produktion til folieruller, og hævdede, at klageren havde identificeret denne vare som en særlig varekategori i klagen.

(390) Den samme eksportør tilføjede, at hvis dens varer blev sammenlignet med andre AFRP'er, og hvis det ikke kunne understøttes, at der ikke findes en betydelig prisforskel, jf. betragtning 390, ville dette afkræfte Kommissionens påstand i betragtning 306 i forordningen om midlertidig told om, at »*i modsætning til appelorganets rapport om HP-SSST er der i den foreliggende sag ingen væsentlig prisforskel mellem folieruller og andre AFRP'er, som utvetydigt ville have skabt en skelnen mellem denne vare og andre AFRP'er*«. Xiamen Xiashun påstod også, at der i den samme rapport fra appelorganet blev opfordret til en segmentspecifik analyse, når der er væsentlige prisforskelle mellem to segmenter, i modsætning til Kommissionens foreløbige konklusion.

(391) Xiamen Xiashun tilføjede endvidere, at i modsætning til andre AFRP'er, som varierer på grund af efterspørgselsdrevne faktorer, varierer prisen på folieruller ikke særlig meget, bortset fra virkningerne af LME. Denne eksportør gentog også sin påstand om, at folieruller var et råmateriale til valsning af folie; dvs. at der ikke er tale om en vare til endelig anvendelse, og at folieruller adskiller sig fra alle andre almindelige plader, der er omfattet af denne undersøgelse.

(392) Påstanden om, at Xiamen Xiashun ikke var opført i klagen, blev allerede behandlet i betragtning 304 i forordningen om midlertidig told, og Kommissionen var uenig i påstanden om, at den ikke undersøgte Xiamen Xiashuns påstand grundigt. De forskellige aspekter af virksomhedens påstand blev behandlet, og Kommissionen indledte yderligere undersøgelser vedrørende aktiviteterne hos EU-erhvervsgrenens kunder, der køber de samme varekontrolnumre som dem, Xiamen Xiashun eksporterede, jf. betragtning 251 og 390. Desuden blev folieruller ikke præsenteret som en særlig varekategori i klagen. Tværtimod blev den opført som en af de vigtigste varetyper, der er omfattet af klagen, på samme niveau som plader, bånd og finérruller.

(393) For så vidt angår henvisningen til appelorganets rapport om HP-SSST skal det først bemærkes, at spørgsmålet om, hvorvidt Xiamen Xiashuns varer blev sammenlignet med andre varer, er irrelevant, da Xiamen Xiashun ikke godtgjorde, at de pågældende varer utvetydigt tilhørte et andet varesegment (jf. betragtning 303-306 i forordningen om midlertidig told), eller at der var betydelige prisforskelle mellem folieruller og andre AFRP'er klassificeret under samme varekode. Faktisk underbyggede Xiamen Xiashun ikke sin påstand med dokumentation, hvorimod undersøgelsen viste, at der ikke var nogen væsentlig prisforskel mellem folieruller og andre AFRP'er, der var klassificeret under anvendelse af samme varekode. For det andet kan den prisforskel, der er omhandlet i betragtning 255, ikke sammenlignes med den, der blev konstateret i HP-SSST-sagen, hvor prisforskellene nåede op på 100 eller 200 %, jf. betragtning 302 i forordningen om midlertidig told. I betragtning af, at omstændighederne er forskellige, dvs. at folieruller ikke tilhører et andet varesegment, og at der ikke er nogen væsentlig prisforskel, handlede Kommissionen ikke i strid med den tilgang, der blev anvendt i appelorganets rapport i HP-SSST-sagen.

([69]) Appelorganets rapport, *China – Measures imposing anti-dumping duties on high-performance stainless steel seamless tubes (»HP-SSST«) from Japan and China — Measures imposing anti-dumping duties on high-performance stainless steel seamless tubes (»HP-SSST« from the European Union*, WT/DS454/AB/R; WT/DS460/AB/R, punkt 5.5212.

(394) Hvad angår prisudsving, skal det først bemærkes, at Xiamen Xiashuns påstand ikke var underbygget med dokumentation. Under alle omstændigheder viste undersøgelsen, at folieruller i lighed med andre AFRP'er, f.eks. AHEX AFRP'er eller AFRP'er til brug ved produktion af ACP'er, normalt sælges i henhold til mellem-og langfristede kontrakter, hvor konverteringsprisen ikke svinger meget, om overhovedet. De foreliggende oplysninger viser dog, at ændringer i markedsvilkårene også vil påvirke folieruller og andre AFRP'er, der er omfattet af denne undersøgelse, når kontrakterne fornyes. For så vidt angår påstanden om, at folieruller er et råmateriale, henvises der til betragtning 306 i forordningen om midlertidig told, hvor denne påstand allerede blev behandlet. For så vidt angår sammenligningen med almindelige plader, blev det konkluderet, at varekontrolnummeret gjorde det muligt at skelne mellem sådanne varer og folieruller, da varekontrolnummeret identificerede elementer såsom AFRP'ernes tykkelse og form.

(395) På grundlag af ovenstående blev påstandene afvist.

(396) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Xiamen Xiashun bemærkninger til udviklingen i visse makroindikatorer for AFRP'er af folieruller som oplyst af EU-erhvervsgrenen. Da Kommissionen ikke baserede sig på denne type oplysninger i forbindelse med sine endelige konklusioner, blev disse bemærkninger ikke behandlet.

(397) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog Airoldi sin anmodning om en segmentspecifik analyse, der gjorde det muligt at skelne mellem varmebehandlede produkter (hårde legeringer) og ikkevarmebehandlede produkter (bløde legeringer), og tilføjede også, at pladernes bredde var afgørende for at fastlægge markedssituationen. I denne forbindelse hævdede virksomheden, at EU-producenterne har begrænsninger med hensyn til pladernes bredde og tilføjede, at der manglede produktionskapacitet og råmaterialer til varmebehandlede aluminiumsplader i Unionen, og at disse varer derfor blev importeret i betydelige mængder i 2019 fra Kina, Egypten og Norge.

(398) Da der ikke forelå nye elementer vedrørende anmodningen om en segmentspecifik analyse af hårde og bløde legeringer, bekræftedes de foreløbige konklusioner i betragtning 308 i forordningen om midlertidig told. Hvad angår pladernes bredde, fremlagde Airoldi ikke nogen dokumentation for, at der var tale om en forsyningsknaphed for plader med en bredde på over 1 500 mm. Det fremgår af de foreliggende oplysninger i sagen, at mindst to EU-producenter har det relevante udstyr til at fremstille plader med en bredde på over 1 500 mm eller endda 2 000 mm. Selv hvis EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at fremstille den omtalte vare i tilstrækkelige mængder, er der producenter i andre tredjelande som f.eks. Tyrkiet, der er i stand til at producere og levere den omtalte vare. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(399) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 296-308 i forordningen om midlertidig told.

4.4. **EU-forbrug**

4.4.1. *Forbrug på det frie marked i Unionen*

(400) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af data fra European Aluminium vedrørende salget på EU-markedet og importdata fra Eurostat som defineret i afsnit 4.5.1.

(401) I EU-27 udviklede EU-forbruget sig således:

Tabel 3

EU-forbruget (i ton)

	2017	2018	2019	UP
Samlet EU-forbrug	2,35-2,5 mio.	2,4-2,5 mio.	2,3-2,35 mio.	2,1-2,2 mio.
Indeks	*100*	*102*	*97*	*90*
Det bundne marked	19 347	29 987	34 953	33 204

Indeks	*100*	*155*	*181*	*172*
Det frie marked	2,35-2,45 mio.	2,35-2,45 mio.	2,25-2,35 mio.	2,05-2,2 mio.
Indeks	*100*	*101*	*97*	*89*

Kilde: Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat

(402) Forbruget på det frie marked i Unionen faldt med 11 % i løbet af den betragtede periode. Fra 2017 til 2018 steg EU-markedet med 1 % fra ca. 2,35 til 2,45 mio. ton, inden det faldt med 4 procentpoint i 2019 og faldt yderligere til 2,1-2,2 mio. ton i undersøgelsesperioden. Det samlede EU-forbrug fulgte en lignende tendens med en let stigning i 2018 efterfulgt af et fald i 2019, som fortsatte i undersøgelsesperioden som følge af covid-19-pandemien, med et samlet fald på 10 % i den betragtede periode. Som følge af ændringerne i importstatistikkerne bekræftes undersøgelsesresultaterne vedrørende udviklingen i forbruget i afsnit 4.4 i forordningen om midlertidig told, selv om faldet er lidt mere udtalt.

(403) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede en importør, Airoldi, at forbruget var undervurderet, og at EU-produktionen udgjorde 5,6-5,8 mio. ton, og at importen fra Kina ikke kunne udgøre 10 %.

(404) Airoldi fremlagde imidlertid ikke dokumentation for sine påstande. Under alle omstændigheder synes Airoldi at basere sin påstand vedrørende produktion på en bredere varedækning, dvs. inklusive varer, der ikke er omfattet af denne undersøgelse På dette grundlag blev påstanden afvist.

(405) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede SWA tallene for EU-forbruget i tabel 3 og hævdede, at »referencemarkedet« var på mere end 3,6 mio. ton. Airoldi støttede denne bemærkning.

(406) Da der ikke blev fremlagt dokumentation eller beregninger, blev denne påstand afvist.

(407) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede Xiamen Xiashun Kommissionen om at forklare, hvorvidt og hvordan de reviderede importstatistikker var blevet taget i betragtning ved beregningen af EU-forbruget af den undersøgte vare. Virksomheden ønskede en præcisering af, hvordan tallene for EU-forbruget havde ændret sig mellem den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger. Xiamen Xiashun satte også spørgsmålstegn ved, hvordan oplysningerne om det bundne marked var forblevet uændrede.

(408) I den forbindelse henvises der til betragtning 383 og 384, hvoraf det fremgår, at Kommissionen baserede sine endelige konklusioner på oplysninger om EU-27 og udelukkede visse AFRP'er til brug ved produktion af ACP'er fra anvendelsesområdet. Desuden tog Kommissionen også hensyn til Xiamen Xiashuns bemærkninger som nævnt i betragtning 390. Der henvises endvidere til betragtning 413 vedrørende aktiv forædling. Det skal derudover bemærkes, at den endelige fremlæggelse af oplysninger fejlagtigt henviste til afsnit 4.2 i stedet for afsnit 4.5.1 i denne forbindelse.

(409) Oplysningerne om det bundne marked blev ikke påvirket af de ændringer, der er omhandlet i betragtning 383 og 384.

4.5. **Import fra det pågældende land**

4.5.1. *Importmængde og markedsandel for importen fra det pågældende land*

(410) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Xiamen Xiashun, at Kommissionen ikke vurderede importmængderne og -priserne nøjagtigt, da den anvendte metode ikke udelukker varer henhørende under ex-koder, som ikke er omfattet af undersøgelsen.

(411) Som anført i betragtning 320 i forordningen om midlertidig told fortsatte Kommissionen sin undersøgelse vedrørende import under ordningen for aktiv forædling og navnlig KN-kode 7606 11 99. Undersøgelsen viste, at en stor del af denne import ikke vedrørte den undersøgte vare. Denne import blev derfor udelukket fra beregningen af importstatistikkerne.

(412) I lyset af de modtagne bemærkninger vurderede Kommissionen på ny importstatistikkerne og fastsatte importmængden på grundlag af justerede Eurostat-data ved hjælp af den metode, der var blevet uddybet for de interesserede parter, og som er tilgængelig i sagsakterne ([70]). I denne forbindelse udelukkede den også import af varer, der var fritaget for den endelige antidumpingtold som defineret i artikel 2, stk. 2. Kommissionen kontrollerede og bekræftede klagerens skøn med hensyn til andelen af den pågældende vare i de mængder og værdier, der blev importeret under de KN-koder, der var angivet i indledningsmeddelelsen og som efterfølgende blev ændret ved meddelelsen om ændring af indledningsmeddelelsen ([71]).

(413) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede Xiamen Xiashun om en præcisering af, hvordan Kommissionen kontrollerede nøjagtigheden af de statistiske data, der blev anvendt til at vurdere importen fra det pågældende land, og navnlig nøjagtigheden af de markedsoplysninger, som EA anvendte. Desuden satte den spørgsmålstegn ved, hvordan EA kunne få adgang til oplysninger om import på Taric-niveau, og klagede over, at der i mange henseender blev påberåbt fortrolighed. Alt i alt anførte Xiamen Xiashun, at virksomheden ikke kunne fremsætte bemærkninger og udøve sin ret til forsvar på grundlag af de foreliggende oplysninger i sagen. Xiamen Xiashun pegede desuden på den sene fremlæggelse af oplysningerne.

(414) Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen har skønsbeføjelser med hensyn til, hvordan den vurderer nøjagtigheden af de oplysninger, den modtager. Som det fremgår af det åbne dossier, indgav EA under alle omstændigheder importstatistikkerne i det første indlæg ([72]) efter anmodning fra Kommissionen ([73]). Efter dette indlæg analyserede Kommissionen de modtagne oplysninger ved at vurdere, om de antagelser og justeringer, som EA havde foretaget for hver KN-kode, var begrundede, og sikrede, at de indsendte oplysninger udelukkende vedrørte undersøgelsens anvendelsesområde som defineret ved de forskellige Taric-koder, der blev oprettet i forbindelse med indledningen af proceduren og i løbet af proceduren. Som opfølgning på Kommissionens bemærkninger ([74]) fremlagde EA en første revideret, følsom udgave af sine importstatistikker ([75]). I forlængelse af yderligere følsomme bemærkninger fra Kommissionen ([76]) fremlagdeEA reviderede importstatistikker under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger. Disse statistikker er blevet føjet til sagsakterne sammen med forklarende bemærkninger vedrørende den anvendte metode. Disse oplysninger blev efterfølgende anvendt til at fastslå importen af den undersøgte vare, jf. betragtning 414. På baggrund af ovenstående fandt Kommissionen, at den vurderede importstatistikkerne som fremlagt af EA med den fornødne omhu. EA indhentede oplysningerne på Taric-kodeniveau efter en begrundet anmodning i overensstemmelse med grundforordningens artikel 14,stk. 6 ([77]).

(415) Med hensyn til udøvelsen af retten til forsvar fandt Kommissionen, at de oplysninger, som EA havde fremlagt, var tilstrækkeligt detaljerede til at give en rimelig forståelse af de følsomme oplysninger og den anvendte metode ([78]). I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at ingen af de interesserede parter fremsatte bemærkninger til kvaliteten af den ikkefortrolige udgave af de oplysninger, der blev indgivet, før de blev anvendt som grundlag for fastsættelsen af importmængden og importpriserne. For så vidt angår den påståede sene fremlæggelse af oplysningerne henvises der til betragtning 416, som beskriver i hvilken rækkefølge anmodningen om oplysninger og indlæggene blev indgivet og viser, at EA fremsendte oplysningerne efter Kommissionens anmodning. På dette grundlag blev disse påstande afvist.

(416) Ud over analysen af den samlede import analyserede Kommissionen også særskilt importen under proceduren for aktiv forædling i betragtning af den betydelige andel heraf i den foreliggende sag.

([70]) Dokument t21.004724 af 22. juni 2021.
([71]) EUT C 36 af 2.2.2021, s. 18.
([72]) Dokument t21.004414 af 9. juni 2021.
([73]) Document t21.005709 af 20. maj 2021 og t21.004937 af 25. maj 2021.
([74]) Document t21.005708 med mailudvekslinger af 9. og 10. juni 2021.
([75]) Dokument t21.005704 af 12. juni 2021.
([76]) Dokument t21.005705 af 15. juni 2021.
([77]) Document t21.005708 med mailudvekslinger af 9. og 10. juni 2021.
([78]) Jf. dokument t21.004724 af 22. juni 2021.

(417) Importen fra det pågældende land til EU-27 udviklede sig som følger:

Tabel 4

Importmængde og markedsandel

	2017	2018	2019	UP
Importmængde fra det pågældende land (i ton)	100 888	172 249	201 928	171 240
Indeks	*100*	*171*	*200*	*170*
Importmængde fra det pågældende land under proceduren for aktiv forædling (i ton)	14 855	29 254	26 099	22 162
Indeks	*100*	*197*	*176*	*149*
Importmængde fra det pågældende land ekskl. proceduren for aktiv forædling (i ton)	86 033	142 995	175 829	149 078
Indeks	*100*	*166*	*204*	*173*
Markedsandel for importen fra det pågældende land på det frie marked (i %)	4,1-4,5 %	7-7,4 %	8,7-8,9 %	8,0-8,4 %
Indeks	*100*	*168*	*207*	*190*
Markedsandel for importen fra det pågældende land under proceduren for aktiv forædling på det frie marked (i %)	0,4-0,8 %	1-1,4 %	0,9-1,3 %	0,9-1,3 %
Indeks	*100*	*194*	*182*	*167*
Markedsandel for importen fra det pågældende land ekskl. proceduren for aktiv forædling (i %)	3,5-3,9 %	5,8-6,2 %	7,5-7,9 %	6,9-7,3 %
Indeks	*100*	*164*	*212*	*194*

Kilde: EA, spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat

(418) Importen fra det pågældende land blev fordoblet mellem 2017 og 2019 og nåede op på 201 928 ton, inden den faldt med 15,2 % mellem 2019 og undersøgelsesperioden. Samlet set steg importen af AFRP'er fra Kina med 70 % i den betragtede periode.

(419) Importen fra det pågældende land under proceduren for aktiv forædling steg betydeligt i 2018 og nåede op på 29 254 ton, inden den faldt en smule i 2019 og i meget større omfang i undersøgelsesperioden. Samlet set steg importen af AFRP'er fra Kina under proceduren for aktiv forædling med 49 % i den betragtede periode.

(420) Importen fra det pågældende land ekskl. proceduren for aktiv forædling steg kraftigt mellem 2017 og 2019 fra 86 033 ton til 175 829 ton. I undersøgelsesperioden faldt den med 26 751 ton. Samlet set steg denne import med 73 % i den betragtede periode.

(421) Markedsandelen for importen fra det pågældende land steg først fra 4,1-4,5 % i 2017 til 8,7-9,1 % i 2019 og fulgte således en modsat retning i forhold til udviklingen i forbruget i samme periode. I undersøgelsesperioden faldt markedsandelen en smule til 8-8,4 %. Samlet set steg markedsandelen for importen fra det pågældende land imidlertid med 3,9 procentpoint i den betragtede periode, svarende til en stigning på 90 %.

(422) Markedsandelen for importen fra det pågældende land under proceduren for aktiv forædling steg fra 0,4-0,8 % i 2017 til 0,9-1,3 % i UP.

(423) Markedsandelen for importen fra det pågældende land ekskl. proceduren for aktiv forædling steg fra 3,5-3,9 % i 2017 til 7,5-7,9 % i 2019. Efter et fald i denne import og i større omfang i forbruget faldt markedsandelen for importen ekskl. proceduren for aktiv forædling i undersøgelsesperioden til 6,9-7,3 %. Denne markedsandel steg sammenlagt med 94 % i den betragtede periode.

(424) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Airoldi, at Kommissionen inden for importen under proceduren for aktiv forædling ikke skelnede mellem de forskellige muligheder for aktiv forædling og hævdede, at kun import, der efterfølgende blev eksporteret, burde være blevet taget i betragtning i importstatistikkerne og skadesberegningerne.

(425) I den forbindelse blev det konkluderet, at al import under proceduren for aktiv forædling burde tages i betragtning uanset »muligheden for aktiv forædling«. Som nævnt i betragtning 491 har denne type import faktisk en indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation i den forstand, at den repræsenterer tabte mængder både med hensyn til salg og produktion. På dette grundlag blev påstanden afvist.

4.5.2. *Priser på importen fra det pågældende land og prisunderbud*

(426) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af data fra Eurostat ved hjælp af den metode, der er nævnt i betragtning 414.

(427) De vejede gennemsnitlige priser på importen til EU-27 fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 5

Priser på importen fra det pågældende land (EUR/ton)

	2017	2018	2019	UP
Samlet import	2 426	2 370	2 266	2 235
Indeks	*100*	*98*	*93*	*92*
Aktiv forædling	2 313	2 303	2 275	2 182
Indeks	*100*	*100*	*98*	*94*
Import ekskl. aktiv forædling	2 445	2 384	2 265	2 243
Indeks	*100*	*98*	*93*	*92*
LME aluminiumspris 3 måneder — ask-pris (EUR/ton) ([1])	1 752	1 791	1 617	1 535
Indeks	*100*	*102*	*92*	*88*
Importpris (al import) ekskl. LME's tremåneders aluminiumpris — ask-pris (EUR/ton)	673	579	649	700
Indeks	*100*	*86*	*96*	*104*

Kilde: Eurostat, LME

([1]) Som forklaret i betragtning (329) i forordningen om midlertidig told LME's tremåneders prisnotering for aluminium (»LME«) (i EUR/ton), der viser prisen på aluminium som råmateriale og ofte anvendes som reference for forhandlingen af den endelige pris på ARFP'er.

(428) De gennemsnitlige importpriser fra Kina faldt med 8 % i den betragtede periode fra 2 426 til 2 235 EUR/ton. Disse priser lå væsentligt under salgspriserne i Unionen i den betragtede periode, jf. tabel 9.

(429) Priserne på importen under proceduren for aktiv forædling fulgte en konstant faldende tendens og faldt med 6 % i den betragtede periode.

(430) Importprisen ekskl. aktiv forædling fulgte en lignende tendens og faldt konstant fra 2 445 EUR/ton i 2017 til 2 243 EUR/ton i undersøgelsesperioden (– 8 %).

(431) I modsætning til udviklingen i LME's aluminiumspris (+ 2 %) faldt importprisen fra det pågældende land i 2018 med 2 %. Denne periode falder også sammen med den periode, hvor importen fra det pågældende land steg betydeligt. Prisen på importen fra det pågældende land eksklusive LME's aluminiumspris faldt først med 14 % i 2018, inden den steg i 2019 og UP for at nå op på en samlet stigning på 4 %.

(432) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Jiangsu Alcha bemærkninger vedrørende beregningen af virksomhedens målprisunderbudsmargen, jf. betragtning 374. I forlængelse af disse bemærkninger og mindre ændringer vedrørende den fortjeneste, der blev opnået af ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen, og som blev anvendt til at fastsætte eksportprisen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9, blev den vejede gennemsnitlige underbudsmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven revideret og ligger nu på mellem 4,4 % og 9,3 % for importen fra det pågældende land på EU-markedet. Det vejede gennemsnitlige underbud blev fastsat til 7 %.

4.6. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.6.1. *Generelle bemærkninger*

(433) Som anført i afsnit 1.9 var det nødvendigt at ændre det geografiske anvendelsesområde for denne undersøgelse. Klageren og de stikprøveudtagne EU-producenter indsendte derfor på ny visse dele af deres oprindelige spørgeskemabesvarelser udelukkende med data for EU-27. I betragtning af den midlertidige undtagelse for visse AFRP'er til brug ved produktionen af ACP'er blev klageren og de stikprøveudtagne EU-producenter anmodet om at fremlægge data, hvori AFRP'er til brug ved produktion af ACP'er som defineret i artikel 2, stk. 2, præsenteres separat.

(434) Kommissionen baserede derfor sine endelige afgørelser om skade på EU-27 efter udelukkelsen af data vedrørende AFRP'er til brug ved produktion af ACP'er som defineret i artikel 2, stk. 2.

(435) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Airoldi, at oplysningerne i klagen, som blev indgivet af EA, ikke var blevet grundigt kontrolleret og ikke var korrekte.

(436) Det skal i den forbindelse bemærkes, at fristen for at fremsætte bemærkninger til klagen udløb 37 dage efter datoen for offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen, jf. punkt 5.2 i indledningsmeddelelsen. Denne påstand blev derfor afvist, da den ikke blev indgivet rettidigt. Under alle omstændigheder er det retlige kriterium i grundforordningens artikel 5, stk. 3, ikke som sådan, om beviserne er korrekte og hensigtsmæssige, men om beviserne er tilstrækkelige til at indlede undersøgelsen ([79]). I sidste ende undlod Airoldi at fremlægge beviser, der modsiger Kommissionens konstatering af, at klagen indeholdt tilstrækkelige beviser til at indlede undersøgelsen.

4.6.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.6.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(437) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

([79]) Jf. dom af 11. juli 2017 i sag T-67/14, *Viraj Profiles*, ECLI:EU:T:2017/481, præmis 99.

Tabel 6

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2017	2018	2019	UP
Produktionsmængde (i ton)	2-2,1 mio.	2-2,1 mio.	1,9-2 mio.	1,7-1,8 mio.
Indeks	*100*	*100*	*98*	*89*
Produktionskapacitet (i ton)	2,2-2,25 mio.	2,25-2,3 mio.	2,23-2,28 mio.	2,23-2,28 mio.
Indeks	*100*	*103*	*102*	*102*
Kapacitetsudnyttelse	91,3 %	88,7 %	87,4 %	79,8 %
Indeks	*100*	*97*	*96*	*87*

Kilde: EA's og de stikprøveudtagne EU-producenters spørgeskemabesvarelser

(438) I den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens produktionsmængde med 11 %, mens produktionskapaciteten steg med 2 %. Kapacitetsudnyttelsen faldt således med 13 % fra 91,3 % i 2017 til 79,8 % i undersøgelsesperioden.

(439) Xiamen Xiashun fremførte, at faldet i kapacitetsudnyttelsen var mest markant i undersøgelsesperioden og vedrørte et fald i EU-erhvervsgrenens eksportmængde i samme periode. Virksomheden hævdede, at kapacitetsudnyttelsen ville have været på 78 %, hvis eksporten ikke var faldet. Xiamen Xiashun hævdede, at faldet i kapaciteten var forbundet med et fald i eksportmængden.

(440) Som det fremgår af tabel 6, faldt kapacitetsudnyttelsen fra 91,3 % til 79,8 % i den betragtede periode. Selv hvis virkningen af faldet i eksportmængden skulle blive udlignet, dvs. at eksporten ville have holdt sig på samme niveau i undersøgelsesperioden, ville kapacitetsudnyttelsen stadig være faldet til 82,7 % eller 9 % mindre end i 2017. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(441) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede Xiamen Xiashun om en præcisering vedrørende forskellen mellem oplysningerne i forordningen om midlertidig told og i den endelige fremlæggelse af oplysninger med hensyn til tabel 6 — Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse — og tvivlede på, at forskellene kun vedrørte de justeringer, der er nævnt i betragtning 435 og 436.

(442) I den forbindelse bekræftede Kommissionen, at forskellene vedrører ovennævnte justeringer og korrektionen af EA's makroindikatorer, jf. betragtning 190. Under alle omstændigheder følger de tendenser, der er afspejlet i de to dokumenter, den samme udvikling.

4.6.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(443) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig som følger:

Tabel 7

Salgsmængde og markedsandel

	2017	2018	2019	UP
Samlet salgsmængde på EU-markedet — både på det frie og det bundne marked (ton)	1,55-1,6 mio.	1,52-1,56 mio.	1,48-1,52 mio.	1,38-1,42 mio.
Indeks	*100*	*98*	*95*	*88*

Salgsmængde på det frie EU-marked (ton)	1,55-1,6 mio.	1,52-1,56 mio.	1,47-1,51 mio.	1,35-1,39 mio.
Indeks	*100*	*98*	*95*	*88*
Salg og anvendelse på det bundne marked (ton)	18 000-20 000	28 00-00-30 000	34 00-00-36 000	32 00-00-34 000
Indeks	*100*	*155*	*181*	*172*
Salg og anvendelse på det bundne marked i % af salget på det samlede marked	0,6-1 %	1 - 1,4 %	1,3 - 1,7 %	1,4 - 1,8 %
Indeks	*100*	*152*	*186*	*191*
Salget på det frie marked	1,56-1,58 mio.	1,52-1,54 mio.	1,46-1,48 mio.	1,34-1,36 mio.
Indeks	*100*	*97*	*94*	*86*
Markedsandel for det frie salg på det frie marked (%)	66,6-67 %	63,8-64,2 %	64,4-64,8 %	64,6-65 %
Indeks	*100*	*96*	*97*	*97*

Kilde: EA, spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat

(444) Det samlede salg i Unionen fulgte en nedadgående tendens i den betragtede periode (-12 %) og var allerede faldet med 5 % i 2019.

(445) Som det fremgår af betragtning 298 i forordningen om midlertidig told., var en meget lille del af EU-producenternes produktion bestemt til det bundne marked. Denne del tegnede sig ikke for mere end 1,6 % af EU-forbruget.

(446) EU-erhvervsgrenens samlede salg på det frie marked faldt med næsten 200 000 ton i den betragtede periode. Selv om forbruget var steget til det højeste niveau i 2018 (+ 2 %), udviste dette salg allerede en nedadgående tendens (-2 %), som fortsatte i 2019 og i undersøgelsesperioden. Det samlede salg på det frie marked i Unionen faldt med 14 %.

(447) EU-erhvervsgrenens markedsandel af salget på det frie marked faldt fra 66,6-67 % i 2017 til 64,6-65 % i undersøgelsesperioden. Efter et fald på 4 % i 2018 steg den en smule bagefter, hvilket førte til et samlet fald i markedsandelen på 3 %.

4.6.2.3. Vækst

(448) I en situation med faldende forbrug mistede EU-erhvervsgrenen ikke blot salgsmængder i Unionen, men også markedsandele på det frie marked.

4.6.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(449) Beskæftigelsen og produktiviteten i EU-27 udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Beskæftigelse og produktivitet

	2017	2018	2019	UP
Antal ansatte (fuldtidsækvivalent (FTE))	8 800-9 000	8 300-8 500	8 400-8 600	8 000-8 200
Indeks	*100*	*97*	*98*	*93*
Produktivitet (ton pr. FTE)	233	238	232	222
Indeks	*100*	*102*	*100*	*95*

Kilde: Eurofer og de stikprøveudtagne EU-producenter

(450) Beskæftigelsen faldt med 7 % i den betragtede periode, da EU-erhvervsgrenen forsøgte at sikre sin bæredygtighed og tilpasse den til efterspørgslen på hjemmemarkedet.

(451) Derfor forbedredes erhvervsgrenens produktivitet først en anelse i 2018 fra 222 til 238 ton/fuldtidsækvivalent, inden den faldt som følge af faldet i produktionsmængden. Samlet set faldt produktiviteten med 5 % i den betragtede periode.

4.6.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

(452) Dumpingmargenerne lå alle et godt stykke over minimalniveauet. Virkningerne af de faktiske dumpingmargeners størrelse for EU-erhvervsgrenen var betydelige i betragtning af importmængden og priserne på importen fra det pågældende land.

(453) Dette er den første antidumpingundersøgelse vedrørende den pågældende vare. Der forelå derfor ingen data, der kunne bruges til at vurdere virkningerne af eventuel tidligere dumping.

4.6.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.6.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(454) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen og de dermed forbundne produktionsomkostninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Salgspriser og produktionsomkostninger i Unionen

	2017	2018	2019	UP
LME's tremåneders aluminiumspris — ask-pris	1 752	1 791	1 617	1 535
Indeks	*100*	*102*	*92*	*88*
Gennemsnitlig enhedssalgspris på det frie marked (EUR/ton)	2 812	2 912	2 776	2 703
Indeks	*100*	*104*	*99*	*96*
Konverteringspris (gennemsnitlig enhedssalgspris minus LME's tremåneders aluminiumspris— ask-pris (EUR/ton)	1 060	1 121	1 159	1 168
Indeks	*100*	*106*	*109*	*110*
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	2 726	2 872	2 782	2 750
Indeks	*100*	*105*	*102*	*101*
Konverteringsomkostninger i forbindelse med produktionen (EUR/ton)	974	1 081	1 165	1 216
Indeks	*100*	*111*	*120*	*125*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter og LME

(455) Salgspriserne på EU-markedet til ikke forretningsmæssigt forbundne parter (det frie marked) steg først fra 2 812 til 2 912 EUR/ton i 2018. De faldt derefter med 5 procentpoint i 2019, inden de faldt til 2 703 EUR/ton i undersøgelsesperioden.

(456) De tilsvarende enhedsproduktionsomkostninger fulgte en lignende tendens, hvor de først steg med 5 % til 2 872 EUR/ton, før de gradvist faldt til 2 750 EUR/ton i undersøgelsesperioden med en samlet stigning på 1 % i den betragtede periode.

(457) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Xiamen Xiashun, at prisen på importen fra Kina eksklusive LME's tremåneders referencepris for aluminium (»den kinesiske konverteringspris«) steg i den betragtede periode, mens EU-erhvervsgrenens salgspris eksklusive LME's tremåneders referencepris for aluminium (»EU-erhvervsgrenens konverteringspris«) konstant steg, hvilket skabte tvivl om Kommissionens konklusion om, at EU-erhvervsgrenens priser fulgte en nedadgående tendens i overensstemmelse med udviklingen i LME's aluminiumspris.

(458) Tabel 9 viser, at EU-erhvervsgrenens konverteringspris steg med 10 % i den betragtede periode. Denne konklusion stemmer overens med konklusionerne i betragtning 355 i forordningen om midlertidig told, hvoraf det fremgår, at EU-erhvervsgrenen tilpassede sit varesortiment for at øge salget af varer med høj værditilvækst. I lyset af denne udvikling og som anført i betragtning 356 i forordningen om midlertidig told steg EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger også, som det fremgår af tabel 9 i forordningen om midlertidig told og tabel 9 ovenfor. Af denne tabel fremgår det, at EU-erhvervsgrenens konverteringsomkostninger (dvs. produktionsomkostninger eksklusive LME's aluminiumspris) steg gradvist i den betragtede periode og samlet set med 25 %. Som allerede nævnt i betragtning 371 i forordningen om midlertidig told viser stigningen i konverteringsomkostningerne på 25 % og stigningen i konverteringspriserne på kun 10 %, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at hæve priserne i samme omfang som stigningen i omkostningerne på grund af pristrykket fra importen fra Kina (både med hensyn til mængder og lave priser), hvilket trykkede prisniveauet for EU-erhvervsgrenen.

(459) Det forhold, at den kinesiske konverteringspris steg, viser, at de kinesiske producenter gradvist har eksporteret flere varer med høj merværdi til Unionen, som var i skarp konkurrence med EU-erhvervsgrenens varer. Som nævnt i betragtning 434 blev det konstateret, at denne import underbød EU-erhvervsgrenens priser med 7 % i gennemsnit i undersøgelsesperioden. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(460) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner hævdede Xiamen Xiashun, at argumentet vedrørende pristrykket i forordningen om midlertidig told var ubegrundet i betragtning af den begrænsede stigning i produktionsomkostningerne (+ 1 % i den betragtede periode) og den samtidige stigning i EU-erhvervsgrenens konverteringspris (+ 10 %).

(461) Hvad angår denne påstand, bør EU-erhvervsgrenens konverteringspris sammenlignes med en tilsvarende omkostning; dvs. EU-erhvervsgrenens konverteringsomkostninger, som også er eksklusive LME's aluminiumspris. Som nævnt i betragtning 460 viser denne sammenligning, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at opnå den forventede prisstigning i forbindelse med de varer med højere værditilvækst, som den skiftede til, på grund af det pristryk, der blev forårsaget af importen fra Kina (både med hensyn til mængder og lave priser). På dette grundlag blev påstanden afvist.

4.6.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(462) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2016	2017	2018	UP
(i EUR)	70 384	72 541	72 670	73 567
Indeks	*100*	*103*	*103*	*105*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenters spørgeskemabesvarelser

(463) I den betragtede periode steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat med 5 %.

4.6.3.3. Lagerbeholdninger

(464) Lagerbeholdningerne hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Lagerbeholdninger

	2017	2018	2019	UP
Slutlagre (i ton)	63 184	66 711	65 132	65 386
Indeks	*100*	*106*	*103*	*103*
Slutlagre i procent af produktionen	8,1 %	8,5 %	8,3 %	8,5 %
Indeks	*100*	*105*	*108*	*113*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter

(465) Slutlagrene befandt sig på et rimeligt niveau i hele den betragtede periode. Da industrien for AFRP'er generelt opererer på grundlag af produktion efter ordre, er denne indikator af mindre betydning i den samlede skadesanalyse.

(466) Den procentvise andel af slutlagrene i forhold til produktionen viser en samlet stigning, som hovedsagelig skyldes faldet i produktionsmængden.

4.6.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(467) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 12

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2017	2018	2019	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	3,1 %	1,4 %	-0,2 %	-1,8 %
Indeks	*100*	*45*	*-7*	*-58*
Likviditet (EUR)	98 921 097	84 961 572	92 987 311	45 112 501
Indeks	*100*	*86*	*94*	*46*
Investeringer (EUR)	63 432 410	73 035 666	155 492 227	137 829 861
Indeks	*100*	*115*	*245*	*217*
Investeringsafkast	12,4 %	7,6 %	4,1 %	-2,5 %
Indeks	*100*	*61*	*33*	*-20*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter

(468) Rentabiliteten fulgte en nedadgående tendens i den betragtede periode og faldt fra 3,1 % i 2017 til - 1,8 % i undersøgelsesperioden.

(469) Som forklaret i betragtning 457, 458 og 460 steg EU-producenternes omkostninger mere end deres priser, hvilket førte til et fald i EU-erhvervsgrenens rentabilitet. EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at hæve priserne i samme omfang, da omkostningerne var stigende på grund af pristrykket fra importen fra Kina (både med hensyn til mængder og lave priser). I hele den betragtede periode var de kinesiske priser nemlig konsekvent lave og lå væsentligt under EU-erhvervsgrenens priser og omkostninger (jf. tabel 5 og 9), hvilket begrænsede de prisstigninger, der kunne forventes som følge af ændringen i varesortimentet (varer med højere værditilvækst). Dette førte til pristryk og faldende rentabilitet. Pristrykket fortsatte i undersøgelsesperioden. Selv om de kinesiske priser steg en smule, lå de faktisk stadig langt under EU-erhvervsgrenens prisniveau. Dette fremgår også af de betydelige underbudsmargener i betragtning 434.

(470) Tendensen i nettolikviditeten udviklede sig negativt i den betragtede periode i tråd med udviklingen i rentabiliteten. I den betragtede periode faldt likviditeten med 54 %.

(471) Investeringerne steg med 117 % i løbet af den betragtede periode. De blev drevet af gennemførelsen af to stikprøveudtagne EU-producenters investeringsplaner. Investeringerne blev gennemført for at opnå effektivitetsgevinster og bevæge virksomhederne i retning mod varer med høj merværdi og kundefokus. Dette blev betragtet som afgørende for, at de stikprøveudtagne producenter kunne opretholde konkurrenceevnen på markedet og være i stand til at følge den seneste vareudvikling og tilbyde kvalitetsvarer.

(472) Nilo henviste til betragtning 415 i forordningen om midlertidig told og hævdede, at den savnede beviser, der tydede på, at EU-erhvervsgrenen er dynamisk og har øget sine investeringer betydeligt. Den anførte også, at EU-valseanlæggenes investeringer vedrører vedligeholdelse snarere end nye produktionsanlæg, mens de kinesiske aluminiumsproducenter har investeret i yderligere kapacitet ved hjælp af europæisk udstyr.

(473) Der henvises i den forbindelse til tabel 12 i forordningen om midlertidig told og tabel 12 ovenfor, hvoraf det fremgår, at EU-erhvervsgrenen investerede betydelige beløb i den undersøgte vare. Som anført i betragtning 473 investerede EU-erhvervsgrenen ikke kun i vedligeholdelse, men også og hovedsagelig i effektivitetsgevinster, varer med høj merværdi og kundefokus. Dette fremgår også af meddelelser fra EU-producenterne i stikprøven om sådanne investeringer ([80]).

(474) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede SWA, at EU-producenterne systematisk havde haft positivt EBITDA (resultat før renter, skat og af- og nedskrivninger) i årevis, og at de ikke blev forvoldt skade af importen fra Kina. Airoldi støttede denne bemærkning.

(475) Da der ikke forelå dokumentation for disse EBITDA-niveauer og deres forbindelse til salget af den undersøgte vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen, måtte denne påstand afvises.

(476) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Det udviklede sig negativt i den betragtede periode fra 12,4 % i 2017 til -2,5 % i UP. Denne udvikling følger EU-erhvervsgrenens faldende rentabilitet.

4.7. **Konklusion vedrørende skade**

(477) I den betragtede periode steg importen af AFRP'er fra Kina betydeligt, både i absolutte tal (+ 70 %) og i relative tal (+ 3,9 procentpoint i markedsandel), mens forbruget i Unionen faldt med 10 %. Stigningen i importen vedrørte både importen under proceduren for aktiv forædling og den samlede import ekskl. aktiv forædling. De kinesiske importpriser var konsekvent lave og lå betydeligt under EU-erhvervsgrenens priser i hele den betragtede periode. I undersøgelsesperioden underbød importpriserne hos de stikprøveudtagne eksporterende producenter EU-priserne med 7 % i gennemsnit. Uanset det specifikke underbud, der blev konstateret for de stikprøveudtagne eksporterende producenter, bemærkede Kommissionen også, at de kinesiske priser konsekvent var lave og lå betydeligt under EU-erhvervsgrenens priser i hele den betragtede periode (jf. tabel 4 og 8). EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at hæve konverteringspriserne i samme omfang, da omkostningerne var stigende på grund af pristrykket fra importen fra Kina (både med hensyn til mængder og lave priser).

([80]) https://www.elval.com/en/media-elvals-new-tandem-mill-has-successfully-initiated-operations; https://aludium.com/aludium-alicante-invests-in-the-future/; tilgået den 20. juni 2021.

(478) De fleste makroøkonomiske indikatorer viste en negativ tendens i den betragtede periode, f.eks. produktion, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde på EU-markedet, markedsandel, beskæftigelse og produktivitet. Kun kapacitet og bundet salg/anvendelse viste en positiv tendens. De fleste mikroøkonomiske indikatorer viste ligeledes en negativ tendens i den betragtede periode, f.eks. salgspriser på det frie marked i Unionen, produktionsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, rentabilitet, likviditet og investeringsafkast. Kun investeringerne viste en positiv tendens, efter at de stikprøveudtagne producenter havde foretaget investeringer for at bevare konkurrenceevnen og følge den seneste vareudvikling. Bortset fra produktiviteten udviklede de samme skadesindikatorer sig desuden negativt, når man ser på perioden 2017-2019, dvs. før covid-19-pandemien begyndte.

(479) EU-erhvervsgrenen tilpassede sit varesortiment for at sikre bedre margener for varer med højere værditilvækst i den betragtede periode og samtidig bevare en tilstrækkelig mængde til at sprede sine faste omkostninger. I denne forbindelse steg EU-erhvervsgrenens omkostninger helt naturligt. Desuden kunne EU-erhvervsgrenen ikke drage fordel af stigningen i forbruget i 2018 og måtte sprede sine faste omkostninger over en lavere produktionsmængde (– 11 %), hvilket førte til en generel stigning i produktionsomkostningerne (+ 1 %), mens LME's tremåneders aluminiumspris var faldet (– 12 %). For så vidt angår salgspriserne, oplevede EU-erhvervsgrenen også hård konkurrence på markederne for varer med højere værditilvækst og kunne ikke hæve sine priser til det forventede niveau (-4 %). I betragtning af omkostnings- og prisudviklingen forværredes rentabiliteten gradvist og udviklede sig til en tabsgivende situation allerede i 2019, før situationen forværredes i undersøgelsesperioden.

(480) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger opfordrede ACEA på det kraftigste Kommissionen til at tage højde for udviklingen i aluminiumsprisen efter udgangen af undersøgelsesperioden i forbindelse med vurderingen af EU-erhvervsgrenens skade.

(481) Da skadesanalysen er begrænset til den betragtede periode, jf. betragtning 49 i forordningen om midlertidig told, blev denne påstand ikke anset for at være gyldig og blev derfor afvist.

(482) Som forklaret i afsnit 1.9 medførte Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union en revision af mikro- og makroøkonomiske indikatorer og nogle få andre data. Desuden blev visse varer, der er fritaget for den endelige antidumpingtold som defineret i artikel 2, stk. 2, udelukket fra analysen. Forskellene mellem tabel 3-12 i forordningen om midlertidig told og tabel 2-11 i denne forordning er imidlertid ubetydelige, både med hensyn til enheder og tendenser. Underbudsniveauet var fortsat betydeligt. Kommissionen konkluderede derfor, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og udelukkelsen af visse varer ikke ændrer konklusionen om skade i forordningen om midlertidig told.

(483) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Airoldi, at skadesindikatorer såsom produktion og rentabilitet ikke stemte overens med de offentligt tilgængelige oplysninger vedrørende visse EU-producenter.

(484) I denne forbindelse skal det bemærkes, at de offentligt tilgængelige oplysninger, som Airoldi henviste til, ikke vedrørte EU-erhvervsgrenens resultater på EU-markedet med hensyn til de varer, der er omfattet af denne undersøgelse, men langt flere varer og også omfattede andre markeder end Den Europæiske Union. I visse tilfælde vedrørte oplysningerne også resultaterne i den gruppe, som EU-producenten tilhørte, på globalt plan. I betragtning af forskellen mellem varedækningen og det geografiske anvendelsesområde blev denne påstand afvist.

(485) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Dumpingimportens virkninger

(486) GOC påstod, at EU-erhvervsgrenens dårlige resultater med hensyn til visse indikatorer ikke burde tilskrives importen fra Kina, hvis markedsandel, som fastsat i forordningen om midlertidig told, kun steg fra 5,5 % til 8,5 % og dermed forblev under 10 %, når importen under proceduren for aktiv forædling blev udelukket, men snarere burde tilskrives høje produktionsomkostninger og træg efterspørgsel i og uden for Unionen.

(487) Kommissionen mindede om, at skadesanalysen er baseret på en helhedsvurdering af alle indikatorer. Som forklaret i betragtning 423 steg importen fra det pågældende land både i absolutte og i relative tal i en periode, hvor forbruget på EU-markedet var faldende. Importen fra det pågældende land fulgte således ikke forbrugstendensen i en periode, hvor efterspørgslen faldt, og øgede dermed presset på EU-erhvervsgrenen. Desuden blev denne import foretaget til skadevoldende priser, hvilket fremgår af de konstaterede underbudsmargener, og skabte et pristryk. Hvad angår produktionsomkostningerne, steg de, jf. betragtning 458-460, som følge af EU-erhvervsgrenens omstilling til varer med højere merværdi og på grund af den tabte salgsmængde i forbindelse med stigningen i importen fra det pågældende land, hvorved EU-erhvervsgrenens faste omkostninger pr. enhed steg. I betragtning af disse elementer blev påstanden afvist.

(488) Xiamen Xiashun hævdede, at Kommissionen havde konstateret, at importen under proceduren for aktiv forædling forvoldte skade, men fremlagde ingen beviser i denne henseende. Den hævdede også, at udviklingen i EU-erhvervsgrenens eksportresultater stemte overens med udviklingen i importen under proceduren for aktiv forædling.

(489) Det skal først bemærkes, at importmængden under proceduren for aktiv forædling som anført i tabel 4 er blevet nedjusteret og nu tegner sig for en begrænset andel af importen fra det pågældende land. For det andet steg importen under proceduren for aktiv forædling i den betragtede periode og fandt sted til priser, der var lavere end EU-erhvervsgrenens salgspriser til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder. Under alle omstændigheder havde denne import en indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation i den forstand, at den repræsenterer tabte mængder både med hensyn til salg og produktion. Disse yderligere mængder ville derfor have gjort det muligt for EU-erhvervsgrenen at fordele sine faste omkostninger på en større mængde og dermed forbedre sin omkostnings- og rentabilitetssituation. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(490) Selv om EU-erhvervsgrenens eksportresultater som vist i tabel 14 fulgte samme tendens som importen fra det pågældende land under proceduren for aktiv forædling, kan den absolutte stigning mellem 2017 og 2019 og faldet i UP ikke sammenlignes med udviklingen i importen under proceduren for aktiv forædling i samme periode. Ændringerne i eksportmængden er langt mere omfattende. Det forhold, at visse AFRP'er importeres under proceduren for aktiv forædling, betyder desuden ikke, at den eksporterede vare også er omfattet af denne undersøgelse. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(491) Xiamen Xiashun fremførte, at importen fra Kina fortsatte med at falde efter undersøgelsesperioden, og at importpriserne fulgte en stigende tendens i samme periode.

(492) Da skadesanalysen er begrænset til den betragtede periode, jf. betragtning 49 i forordningen om midlertidig told, blev denne påstand afvist.

(493) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede SWA, at Kommissionen burde have analyseret oplysninger i markedsundersøgelser fra Harbour eller CRU, og at den da ville have konkluderet, at markederne har fungeret i fuld konkurrence og i overensstemmelse med reglerne i over 10 år. Airoldi støttede denne bemærkning.

(494) Da denne påstand var vag og ikke indeholdt de oplysninger fra markedsundersøgelser, der henvistes til, blev den afvist.

5.2. **Virkningerne af andre faktorer**

5.2.1. *Faldende efterspørgsel*

(495) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog Xiamen Xiashun sin påstand om, at faldet i EU-producenternes produktion og salg hang sammen med faldet i forbruget, navnlig i undersøgelsesperioden. Xiamen Xiashun hævdede også, at Kommissionen fokuserede på udviklingen i 2019 og så bort fra udviklingen i UP, navnlig med hensyn til importen fra andre lande, da den vurderede udviklingen i markedsandelen for EU-erhvervsgrenens salg på det frie marked.

(496) Som allerede nævnt i betragtning 390 og 391 i forordningen om midlertidig told og bekræftet af de ajourførte importstatistikker skal det erindres, at importen fra Kina mere end fordobledes mellem 2017 og 2019. Mens forbruget faldt i 2019, fortsatte importen fra Kina desuden med at stige og havde dermed en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation, hvilket fremgår af en lang række indikatorer. Mens markedsandelen for importen fra Kina faldt en smule fra 8,7-9,1 % i 2019 til 8-8,4 % i UP, steg importen fra Kina samlet set med 70 % i den betragtede periode og forblev på et betydeligt niveau i UP. Selv om importen fra Kina fandt sted til højere priser i UP, blev det konstateret, at disse priser underbød EU-erhvervsgrenens priser med 7 % i gennemsnit. Selv om det

ikke kan benægtes, at forbruget faldt i UP og påvirkede EU-erhvervsgrenens situation, kan dette element ikke bryde årsagssammenhængen i betragtning af den stigende tilstedeværelse af import fra det pågældende land, der trængte ind på EU-markedet til priser, der i betydelig grad underbød EU-erhvervsgrenens priser, og den indvirkning, som denne import havde på EU-erhvervsgrenen i perioden 2017-2019 og UP.

(497) For så vidt angår importen fra tredjelande, steg markedsandelen i undersøgelsesperioden, selv om den udviste en faldende tendens i den betragtede periode (-1,9 procentpoint). Som anført i betragtning 505 lå gennemsnitsprisen på denne import desuden konstant et godt stykke over den gennemsnitlige importpris fra det pågældende land. På dette grundlag blev det konkluderet, at importen fra tredjelande ikke bryder årsagssammenhængen.

(498) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Xiamen Xiashun, at produktionen, kapacitetsudnyttelsen og salget først faldt betydeligt, da forbruget faldt betydeligt, dvs. i undersøgelsesperioden. På dette grundlag fandt virksomheden, at faldet i forbruget var af en sådan art, at det svækkede årsagssammenhængen mellem importen fra Kina og EU-erhvervsgrenens økonomiske indikatorer.

(499) Som nævnt i betragtning 498 blev importen fra Kina mere end fordoblet mellem 2017 og 2019, hvilket havde en negativ indvirkning på langt størstedelen af skadesindikatorerne, herunder produktion, kapacitetsudnyttelse og salg, men også på andre indikatorer såsom rentabilitet, likviditet og arbejdskraftomkostninger. Denne indvirkning fandt sted, før forbruget faldt i undersøgelsesperioden. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(500) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 386-391 i forordningen om midlertidig told.

5.2.2. *Covid-19-pandemien*

(501) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 392-395 i forordningen om midlertidig told.

5.2.3. *Import fra tredjelande*

(502) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 13

Import fra tredjelande

Land		2017	2018	2019	UP
I alt for alle tredjelande undtagen det pågældende land	Mængde (ton)	681 508	686 669	602 672	567 027
	Indeks	*100*	*101*	*88*	*83*
	Markedsandel	28,7-29,1 %	28,5-28,9 %	26,3-26,7 %	26,8-27,2 %
	Indeks	*100*	*99*	*92*	*93*
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	3 002	3 028	2 894	2 846
	Indeks	*100*	*101*	*96*	*95*

Heraf Schweiz	Mængde (ton)	123 024	115 185	109 955	95 944
	Indeks	*100*	*94*	*89*	*78*
	Markedsandel	5-5,4 %	4,6-5 %	4,6-5 %	4,4-4,8 %
	Indeks	*100*	*92*	*92*	*88*
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	3 016	3 130	2 873	2 891
	Indeks	*100*	*104*	*95*	*96*
Heraf Tyrkiet	Mængde (ton)	116 677	117 864	130 681	128 634
	Indeks	*100*	*101*	*112*	*110*
	Markedsandel	4,8-5,2 %	4,7-5,1 %	5,5-5,9 %	5,9-6,3 %
	Indeks	*100*	*100*	*116*	*124*
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	2 552	2 642	2 432	2 361
	Indeks	**100**	**104**	**95**	**93**

Kilde: Eurostat

(503) I den betragtede periode faldt importen fra andre lande end det pågældende land med 17 %, og markedsandelen for denne import faldt fra 28,7-29,1 % til 26,8-27,2 %. Gennemsnitsprisen på denne import lå desuden konstant et godt stykke over den gennemsnitlige importpris fra det pågældende land.

(504) Importen fra Schweiz faldt med 22 % i den betragtede periode. Markedsandelen for denne import fulgte også en faldende tendens (– 0,6 %). Gennemsnitsprisen på importen fra Schweiz faldt, men lå fortsat langt over prisen på importen fra det pågældende land.

(505) Importen fra Tyrkiet steg med 10 % i den betragtede periode. Markedsandelen for denne import fulgte også en stigende tendens (+ 1,2 %). Gennemsnitsprisen på importen fra Tyrkiet faldt også, men lå fortsat langt over prisen på importen fra det pågældende land.

(506) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 396-402 i forordningen om midlertidig told.

5.2.4. *EU-erhvervsgrenens forretningsstrategi*

(507) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 403-407 i forordningen om midlertidig told.

5.2.5. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(508) EU-erhvervsgrenens eksportmængde og eksportpriser til ikke forretningsmæssigt forbundne parter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 14

Eksportresultater

	2017	2018	2019	UP
Eksportmængde (i 1 000 ton)	350-360	380-390	400-410	340-350
Indeks	*100*	*109*	*114*	*96*

Gennemsnitspris (EUR/ton)	2 819	2 956	2 860	2 758
Indeks	*100*	*105*	*101*	*98*

Kilde: Eurofer (mængder) og de stikprøveudtagne EU-producenter (gennemsnitlige priser)

(509) EU-producenterne øgede eksportmængderne fra 2017 til 2019, før de faldt betydeligt i UP. Samlet set faldt eksportmængden med 4 % i den betragtede periode og forblev under 2 mio. ton i 2019. Samlet set udgjorde EU-erhvervsgrenens eksportmængder mindre end 6 % af dens salgsmængde på det frie marked i Unionen.

(510) På baggrund af deres bidrag til EU-erhvervsgrenens samlede produktion og salg og i betragtning af den høje pris på EU-erhvervsgrenens eksport til tredjelande og dens stabile eksportmængde konkluderes det, at eksportresultaterne ikke bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, jf. betragtning 413 i forordningen om midlertidig told.

(511) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 408-413 i forordningen om midlertidig told.

5.2.6. *EU-erhvervsgrenens effektivitet*

(512) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Xiamen Xiashun, at Kommissionen ikke havde taget højde for, at stigningen i konverteringsprisen hos EU-producenterne i stikprøven, der var lavere end stigningen i konverteringsomkostningerne, kunne have været forårsaget af andre faktorer end importen fra Kina, såsom forældet produktionsudstyr og ineffektive produktionslinjer. I den forbindelse tilføjede virksomheden også, at de sene investeringer i effektivitetsgevinster ikke gjorde det muligt for erhvervsgrenen at afbøde et betydeligt fald i forbruget.

(513) Kommissionen overvejede disse elementer og fremsatte bemærkninger hertil i betragtning 414-421 i forordningen om midlertidig told. For så vidt angår påstanden om investeringerne fandt Kommissionen, at investeringerne i effektivitetsgevinster og varer med højere merværdi som beskrevet i tabel 12 og betragtning 473 gjorde det muligt for erhvervsgrenen at begrænse den skade, som dumpingimporten forvoldte, men ikke kunne modvirke den samlede stigning i importen og markedsandelen for den kinesiske import i den betragtede periode.

(514) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 414-421 i forordningen om midlertidig told.

5.2.7. *EU-erhvervsgrenens import*

(515) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 422-423 i forordningen om midlertidig told.

5.2.8. *LME's aluminiumspris*

(516) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 424-426 i forordningen om midlertidig told.

5.3. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

(517) På grundlag af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, konkluderede Kommissionen, at ingen af de faktorer, der blev analyseret enten individuelt eller samlet, svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, i et sådant omfang at denne forbindelse ikke længere ville være reel og væsentlig, hvilket bekræfter konklusionen i betragtning 427-428 i forordningen om midlertidig told.

6. **UNIONENS INTERESSER**

6.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(518) Ingen af parterne anfægtede, at det ville være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres foranstaltninger. Konklusionerne i betragtning 429-433 i forordningen om midlertidig told blev derfor bekræftet.

6.2. **Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser**

(519) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede importøren Airoldi, at EU-erhvervsgrenen til trods for EU-producenternes markedsandel på mellem 80 og 85 % og i betragtning af en markedsandel på omkring 4-5 % for importen fra det pågældende land var afhængig af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter til at styrke sin markedsposition. Airoldi anmodede også om en analyse af konkurrencesituationen på EU-markedet i betragtning af det angiveligt lave antal operatører på EU-markedet og det forhold, at importen fra Kina angiveligt er blevet udelukket fra markedet. Airoldi henviste også til en række argumenter vedrørende ekstruderede varer.

(520) I den forbindelse viste undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenens markedsandel i modsætning til, hvad denne ikke forretningsmæssigt forbundne importør anførte, og som nævnt i tabel 7, lå et godt stykke under den påståede andel på 80-85 % og faktisk udgjorde 64,6-65 % i UP. Tilsvarende lå markedsandelen for importen fra det pågældende land et godt stykke over de anførte 4-5 % og steg fra 4,1-4,5 % i 2017 til 8,0-8,4 % i undersøgelsesperioden. Som anført i betragtning 458 i forordningen om midlertidig told er der desuden ingen oplysninger i sagen om nuværende eller fremtidig konkurrencebegrænsende adfærd eller et urimeligt oligopol fra EU-erhvervsgrenens side. Kommissionen har derfor ikke identificeret nogen tungtvejende grunde til at foretage en sådan analyse.

(521) Selv om antidumpingforanstaltninger kan have en betydelig indvirkning på markedet, indebærer de desuden ikke, at en bestemt vare ikke længere kan komme ind på EU-markedet. Formålet med anvendelsen af antidumpingtold er ikke at udelukke import fra det pågældende land, men at skabe lige konkurrencevilkår ved at genskabe fair konkurrence. Da denne undersøgelse ikke vedrører ekstruderede varer, blev påstandene vedrørende disse varer ikke behandlet i denne forordning.

(522) Forhandleren Nilo og brugeren Airoldi hævdede også, at situationen efter UP, der var kendetegnet ved en stigning i priserne og en midlertidig materialeknaphed, var til fordel for nogle enkelte producenter og pressede andre virksomheder i Unionen, såsom importører og distributører, ud af markedet. Disse parter fremlagde imidlertid ikke dokumentation for, at importører og distributører blev presset ud af markedet. På grundlag af ovenstående blev påstandene afvist.

(523) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Airoldi, at virksomheden i modsætning til Kommissionens konklusion havde givet Kommissionen en detaljeret prisliste og en detaljeret oversigt over dynamikken på aluminiumsmarkedet.

(524) Selv om det ikke anfægtes, at Airoldi fremlagde prisoplysninger, var dokumentationen i sagsakterne vedrørende importører og distributører, der blev presset ud af markedet, vag og støttede sig ikke på oplysninger, der viste, at dynamikken på aluminiumsmarkedet havde ændret sig, og at f.eks. importørernes/servicecentrenes markedsandel eller aktivitetsniveau havde ændret sig betydeligt. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(525) Forhandleren Nilo, importøren Airoldi og brugeren Overland srl (»Overland«) henviste til forstyrrelser på markedet, der forårsagede forsyningsknaphed, store leveringsforsinkelser og unormale prisstigninger (LME og forarbejdningspriser), som brugerne skulle absorbere. Eksportøren Henan Xindatong Aluminum Industry Co., Ltd. (»Xindatong«) henviste også til betydelige prisstigninger i perioden efter UP. Airoldi anførte, at denne situation hang sammen med forskellige elementer (stigningen i aluminiumsforbruget i de seneste 20 år, det opadrettede pristryk fra europæiske producenter af primæraluminium, indledningen af tre særskilte antidumpingprocedurer vedrørende aluminiumsprodukter i 2019-2020, der omfattede ca. 1 000 000 ton med oprindelse i Kina), herunder indførelsen af midlertidige foranstaltninger og manglen på produktionskapacitet i Unionen. Airoldi og Nilo anførte også, at EU-markedet var afhængigt af importen fra Kina, og at der var en mangel på kapacitet i Unionen og i andre lande

(Tyrkiet, Sydafrika, Schweiz), som hæmmer genopretningen og væksten i Unionen. Eksportøren Xindatong henviste også til manglende kapacitet i tredjelande. Airoldi tilføjede også, at den dramatiske knaphed på markedet førte til produktionsstandsninger, og at der var en betydelig risiko for at blokere markedet, som ikke måtte undervurderes. Den hævdede, at alle europæiske virksomheder bør hjælpes på lige fod, når de genrejser sig efter covid-19-krisen. Airoldi hævdede derfor, at undersøgelsen burde suspenderes eller simpelthen indstilles.

(526) I den forbindelse erkendte EA prisstigningen, de lidt øgede leveringstider og de midlertidige kapacitetsproblemer. Den forklarede, at denne situation skyldtes den generelle økonomiske situation efter covid-19-pandemien. Brugerne var nu villige til at købe AFRP'er ikke blot for at imødekomme den nuværende øgede efterspørgsel, men også for på ny at bringe deres lagerbeholdninger til et normalt niveau, efter at de var blevet reduceret. EA henviste også til en række andre faktorer såsom stigningen i råmaterialepriserne på legeringer og slabs, en mangel på containere, en stigning i fragtomkostningerne, en forsinket virkning af højere SHFE-priser ([81]) i forhold til LME plus præmier, en stigning i handelsbarriererne over for kinesisk import af AFPR'er rundt om i verden og den pludselige og kraftige stigning i efterspørgslen i alle industrisektorer efter covid-pandemien. Desuden fandt EA, at selv om priserne sandsynligvis var blevet påvirket af indførelsen af midlertidige foranstaltninger, skyldtes prisstigningen ikke en strukturel mangel på kapacitet, men en midlertidig uligevægt mellem udbud og efterspørgsel, som forventes at ophøre, når situationen normaliseres efter den indledende periode med spændinger på markedet, som denne undersøgelse bidrog til. EA anførte også, at denne situation ikke udelukkende vedrørte aluminiumssektoren eller EU-markedet, og at andre sektorer såsom halvledere, chips, stål, maling og træ også oplevede midlertidige forsyningsvanskeligheder og prisstigninger. I den forbindelse påpegede EA muligheden for at suspendere antidumpingforanstaltningerne i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 4.

(527) På grundlag af ovenstående fandt Kommissionen, selv hvis den tog hensyn til påstandene om udviklingen efter UP, at den situation, som Nilo, Airoldi og Overland havde beskrevet, ikke tydede på en strukturel mangel på kapacitet, men snarere på en midlertidig situation efter covid-19-pandemien, der var kendetegnet ved et stærkt økonomisk opsving og en stærk efterspørgsel ledsaget af flere bivirkninger (prisstigning på råmaterialer og transport), som havde en indvirkning på priserne. Dette opsving kunne ikke forudses, og markedet har brug for tid til at tilpasse sig, indtil det økonomiske opsving og væksten normaliseres, og efterspørgsel og udbud igen kommer i balance. Hvad angår afhængigheden af import fra Kina, mindes der desuden om, at formålet med anvendelsen af antidumpingtold som anført i betragtning 523 ikke er at udelukke import fra det pågældende land, men at skabe lige vilkår ved at genskabe fair konkurrence. På grundlag af ovenstående blev påstanden om, at den nuværende situation var forbundet med en strukturel mangel på kapacitet, afvist.

(528) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Nilo, at EU-markedet kæmper med en væsentlig knaphed, forsinkede leverancer og prisstigninger, som påvirker aftagerindustrien.

(529) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Airoldi, at EU-erhvervsgrenens påståede utilstrækkelige produktionskapacitet kombineret med det kraftige opsving efter covid-19-pandemien havde ført til væsentlig knaphed, forsinkede leverancer og prisstigninger siden slutningen af undersøgelsesperioden. På dette grundlag hævdede Airoldi, at det ikke ville være i aftagerindustriens interesse at indføre antidumpingforanstaltninger, da det ville forværre forsyningssituationen for brugerne, alt imens EU-erhvervsgrenen ville drage fordel af told, forsyningsknaphed, forsinkelser og en stigning i priser og fortjeneste til skade for hele den industrielle sektor i Unionen.

(530) Da der ikke foreligger nye elementer vedrørende disse to påstande, henvises der til betragtning 529, hvor Kommissionen erkendte, at der var tale om væsentlig forsyningsknaphed og prisstigning, men ikke konkluderede, at der var tale om en strukturel mangel på kapacitet. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(531) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 434-437 i forordningen om midlertidig told.

([81]) Shanghai Futures Exchange.

6.3. **Brugernes interesser**

(532) Nilos og Airoldis bemærkninger efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger angående brugere vedrørte gængse bemærkninger angående ikke forretningsmæssigt forbundne importører, og de er allerede blevet behandlet i afsnit 6.2.

(533) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede SWA, at undersøgelsen havde givet »nogle få operatører fuld kontrol over råmaterialeleverandørerne«, og at dette var til skade for aftagerindustrien og »millioner af arbejdstagere«. Den hævdede også, at der var en væsentlig knaphed, og at konverteringspriserne var steget med 75-140 %. Desuden anmodede den Kommissionen om at undersøge perioden efter UP for at nå frem til en konklusion vedrørende suspensionen af den pågældende antidumpingtold. Airoldi støttede denne bemærkning.

(534) Da denne eksportør ikke fremlagde dokumentation eller beregninger, blev påstanden afvist. Som nævnt i betragtning 14 anmodede Kommissionen om oplysninger for perioden efter UP for at undersøge en eventuel suspension af foranstaltningerne på et senere tidspunkt.

6.3.1. *Bygge- og anlægssektoren*

(535) Virksomhed A fremsatte bemærkninger til sin anmodning om fritagelse for virksomhedens varer. Denne anmodning behandles i punkt 2.2.2.

(536) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Virksomhed A, at den fortsat oplevede forsyningsvanskeligheder i og uden for Unionen i forbindelse med de fritagne AFRP'er i et forsøg på at sikre sine leverancer for 2022, og at den kraftige prisstigning som følge af manglende forsyninger i Unionen havde en meget negativ indvirkning på virksomhedens aktiviteter i forbindelse med ACP'er og lakerede bånd. Virksomhed A henviste også til Ruslands nylige meddelelse om, at man vil indføre en ny told ([82]) på sin aluminiumseksport. I betragtning af den store andel af primæraluminium, der importeres til Unionen fra Rusland, hævdede Virksomhed A, at EU-producenterne ville blive udsat for forsyningsvanskeligheder og øgede omkostninger, hvilket ville føre til en yderligere prisstigning.

(537) For så vidt angår forsyningsvanskeligheder henvises der til afsnit 2.2.2, hvor Virksomhed A's anmodning om fritagelse blev behandlet. Hvad angår Ruslands indførelse af en ny eksporttold, vurderede Kommissionen, at et sådant element kunne føre til en yderligere prisstigning. Kommissionen fandt imidlertid også, at dette element var af generel karakter og ville påvirke de økonomiske aktører i hele verden i betragtning af den store andel af eksporten af russisk primærmateriale både til Unionen og lande uden for Unionen. På dette grundlag blev disse påstande afvist.

(538) På trods af gentagne anmodninger besvarede Multilaque SAS ikke Kommissionens mangelskrivelse. På dette grundlag kunne spørgeskemabesvarelsen ikke anvendes.

6.3.2. *Folieruller*

(539) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Xiamen Xiashun, at Kommissionen så bort fra interesserne hos brugerne af virksomhedens folieruller. Virksomheden henviste imidlertid ikke til specifikke argumenter fra brugere i denne sektor. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(540) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger indgav Amcor en anmodning om varefritagelse, som analyseres i afsnit 2.2.8.

6.3.3. *Varmevekslere af aluminium (AHEX AFRP'er)*

(541) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede TitanX, Valeo og CLEPA, at Kommissionen ikke på passende vis vurderede de interesser, som AHEX AFRP-brugere gav udtryk for, eftersom den europæiske sammenslutning af leverandører til bilindustrien og brugerne af AHEX AFRP'er tegner sig for mere end 50 % af forbruget af denne vare, brugerne af AHEX AFRP'er beskæftiger flere arbejdstagere end EU-erhvervsgrenen, og den manglende udelukkelse af AHEX AFRP'er ville udgøre en hindring for overgangen til elektrificering i bilindustriens

([82]) P. Desai, »Russia's aluminium export tax fuels price surge on spot market«, *Reuters*, 7. juli 2021,findes på: https://www.reuters.com/article/us-metals-aluminium-russia-graphic/russiasaluminium-export-tax-fuels-price-surge-on-spot-market-idUSKCN2ED10H, tilgået den 30. juli 2021.

segment for erhvervskøretøjer. I denne forbindelse tilføjede Valeo også, at European Automobile Manufacturers' Association (»ACEA«) og BMW havde givet udtryk for deres støtte til udelukkelsen af AHEX AFRP'er fra foranstaltningernes anvendelsesområde.

(542) Mens CLEPA deltog i undersøgelsen ved at fremsætte bemærkninger og støttede TitanX's og Valeos påstande vedrørende varedækningen, var TitanX og Valeo de eneste to brugere i denne sektor, som samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen ved at afgive spørgeskemabesvarelser og fremsætte bemærkninger. Under alle omstændigheder behandles bemærkningerne fra de parter, der er nævnt i betragtning 543, i afsnit 2.2.1.

(543) TitanX indsendte en revideret spørgeskemabesvarelse som følge af Kommissionens mangelskrivelse. I denne spørgeskemabesvarelse gav virksomheden ikke udtryk for sin holdning til indførelsen af foranstaltninger og gentog sin anmodning om at udelukke AHEX AFRP'er fra foranstaltningernes anvendelsesområde. Denne anmodning blev analyseret i afsnit 2.3.1 i forordningen om midlertidig told. Bemærkninger til denne vare er behandlet i afsnit 2.2.1 ovenfor.

(544) Mahle hævdede, at Kommissionens konklusion vedrørende HEX-producenter uden for Unionen ikke var blevet grundigt evalueret, og hævdede, at en kinesisk leverandør leverede HEX til bilfabrikker i Unionen. I denne forbindelse hævdede CLEPA, at producenterne af varmevekslere er i direkte konkurrence med andre producenter i regionen: dvs. Marokko og Ukraine. Påstandene blev imidlertid ikke underbygget med dokumentation og blev derfor afvist.

(545) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Valeo, at brugere af AHEX AFRP'er bidrager mere til beskæftigelsen end EU's aluminiumsindustri og vil spille en central rolle for elektrificeringen af bilindustrien i Unionen. På dette grundlag hævdede den, at det ikke ville være i Unionens interesse at udelukke AHEX AFRP'er.

(546) I den forbindelse fandt Kommissionen, jf. betragtning 145, at foranstaltningerne kun ville have en begrænset indvirkning på brugernes finansielle situation. Derfor og under hensyntagen til konklusionerne om EU-erhvervsgrenens interesser fandt Kommissionen ikke, at det var i strid med Unionens interesser ikke at udelukke AHEX AFRP'er fra denne undersøgelses anvendelsesområde, selv om brugere af AHEX AFRP'er tegner sig for flere arbejdspladser end EU-erhvervsgrenen. På dette grundlag blev påstanden afvist.

6.3.4. *Andre erhvervsgrene*

(547) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner blev der ikke modtaget bemærkninger fra brugere, der var aktive i andre erhvervsgrene.

6.3.5. *Konklusion om brugernes interesser*

(548) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 449 i forordningen om midlertidig told.

6.4. **Andre interesser**

(549) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at de nyligt indledte antidumping- og antisubsidiesager vedrørende importen af aluminiumsprodukter med oprindelse i Kina var i strid med den nye industristrategi og de foreslåede nye mål for grøn og digital omstilling. GOC anførte også, at kun fair og fri handel kan garantere en bæredygtig udvikling af EU's industrier og uddybe samarbejdet mellem Unionen og dens økonomiske partnere og handelspartnere. Endelig hævdede GOC, at importen fra Kina bidrager til at fremme energibesparelser og innovation i de relevante EU-industrier, der gavner EU's mål om grøn omstilling.

(550) Kommissionen mindede om, at formålet med antidumping- og antisubsidieundersøgelser ikke er at udelukke import fra et givet land fra EU-markedet, men, forudsat at de relevante retlige krav er opfyldt, at genskabe lige konkurrencevilkår, der muliggør fair handel mellem økonomiske partnere. Foranstaltningernes niveau er også blevet nedjusteret og anses ikke for at være uoverkommeligt. På dette grundlag blev det ikke konstateret, at indførelsen af foranstaltninger ville være i strid med den nye industristrategi og de foreslåede nye mål for grøn og digital omstilling, da importen fra Kina stadig kan komme ind på EU-markedet og bidrage til de nye mål for grøn og digital omstilling.

(551) Andre påstande vedrørende de nye mål for grøn og digital omstilling behandles i afsnit 2.2.1.

6.5. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(552) På baggrund af ovenstående bekræftede Kommissionen konklusionerne i betragtning 459 i forordningen om midlertidig told i betragtning af foranstaltningernes reviderede niveau.

7. **ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

7.1. **Skadestærskel**

(553) Kommissionen vurderede i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, tredje afsnit, udviklingen i importmængderne i forhåndsfremlæggelsesperioden, der er beskrevet i betragtning 2, for at afspejle den yderligere skade i tilfælde af en yderligere betydelig stigning i den import, der var omfattet af undersøgelsen i nævnte periode. I henhold til Eurostat og Surveillance 2-databasen viste en sammenligning af importmængderne af den pågældende vare i undersøgelsesperioden og i forhåndsfremlæggelsesperioden ikke en yderligere betydelig stigning i importen. Derfor var kravene om en stigning ved fastsættelsen af skadesmargenen i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 4, ikke opfyldt, og der blev ikke foretaget en justering af skadesmargenen.

(554) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Xiamen Xiashun Kommissionens tilføjelse af fremtidige miljøomkostninger til EU-erhvervsgrenens målpris, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2d. Virksomheden hævdede, at Xiamen Xiashun ligesom Unionen vil være omfattet af Kinas emissionshandelssystem (»ETS«) fra 2022. Den hævdede også, at den havde modtaget Aluminium Stewardship Initiative's Performance Standard (»PS«) -certificering. Den havde derfor angiveligt afholdt overholdelsesomkostninger som følge af FN's rammekonvention om klimaændringer og forpligtelserne i henhold til Parisaftalen. Xiamen Xiashun hævdede derfor, at virksomheden havde afholdt omkostninger til overholdelse af miljøkrav, der svarede til EU-producenternes omkostninger, hvilket vil blive afspejlet i eksportpriserne til Unionen, og de fremtidige miljøomkostninger burde derfor ikke lægges til den ikkeskadevoldende pris.

(555) Kommissionen afviste denne påstand. Det forhold, at Kina vil anvende sit eget emissionshandelssystem, eller at Xiamen Xiashun har afholdt omkostninger til overholdelse af miljøreglerne, er irrelevant for anvendelsen af grundforordningens artikel 7, stk. 2d, som fastsætter, at der bl.a. skal tages hensyn til fremtidige miljøomkostninger ved fastsættelsen af EU-erhvervsgrenens målpris.

(556) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Nanshan, at den målfortjeneste på 6 %, som Kommissionen anvendte, ikke afspejler en fortjeneste, som denne erhvervsgren med rimelighed kan opnå, og henviste til EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen på 5,2 % i 2016 ([83]). Desuden hævdede Nanshan, at målfortjenesten ikke burde anvendes på inputomkostningerne, men kun på forarbejdningsomkostningerne, idet LME-prisen ikke blev forhandlet mellem køber og sælger, da sælgeren vælter omkostningerne over på køberen. I den forbindelse hævdede virksomheden, at forhandlingerne er begrænset til forarbejdningsomkostningerne.

([83]) Jf. klagen, s. 30.

(557) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at den målfortjeneste, der blev anvendt til målprisunderbudsberegningerne, blev fastsat i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2c. For så vidt angår de elementer, som målfortjenesten skal anvendes på, henvises der i artikel 7, stk. 2c, klart til et fortjenstniveau, der er nødvendigt for at dække de fulde omkostninger og investeringer. Derfor bør målfortjenesten anvendes på alle omkostningselementer og ikke kun på forarbejdningsomkostningerne. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(558) På dette grundlag, og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til skadestærsklen, blev konklusionerne i betragtning 462-475 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

7.2. **Fordrejninger af råmaterialepriserne**

(559) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, blev betragtning 476-480 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

7.3. **Endelige foranstaltninger**

(560) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade. Af de grunde, der er anført i dette afsnit, bør antidumpingtolden fastsættes i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told.

(561) Kommissionen fastsatte skadestærsklen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter, jf. beregningen af prisunderbud, og den vejede gennemsnitlige ikkeskadevoldende pris for samme vare, som de stikprøveudtagne EU-producenter solgte på EU-markedet (EU-27) i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi.

(562) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Jiangsu Alcha, at fremlæggelsen af målprisunderbuds- og underbudsmargenerne var mangelfuld, da EU-erhvervsgrenens målpriser og salgsmængder for alle varekontrolnumre undtagen ét blev betegnet som fortrolige, hvorved virksomheden ikke var i stand til at udøve sin ret til forsvar. Den anmodede også om yderligere oplysninger om de justeringer, der blev foretaget for at sikre sammenlignelighed. Jiangsu Alcha hævdede, at den varekontrolnummerstruktur, der blev anvendt til at beregne niveauet for de midlertidige foranstaltninger, ikke sikrede tilstrækkelig sammenlignelighed af varekontrolnumrene, og satte spørgsmålstegn ved de gældende konkurrencevilkår i Unionen. Som nævnt i betragtning 374 fremførte Jiangsu Alcha, at Kommissionen havde anvendt oplysninger fra Jiangsu Alcha baseret på en forældet varekontrolnummerstruktur til at beregne målprisunderbudsmargenen.

(563) Efter anmodning fra Jiangsu Alcha fremlagde Kommissionen intervaller for målprisunderbudsmargenen og EU-erhvervsgrenens målpriser, der blev anvendt til at beregne målprisunderbudsmargenerne, yderligere forklaringer vedrørende de foretagne justeringer samt EU-erhvervsgrenens fuldstændige liste over varekontrolnumre. Jiangsu Alcha anførte imidlertid, at de supplerende oplysninger var forældede, da de angiveligt var baseret på forkerte kendsgerninger og ikke tog hensyn til virksomhedens bemærkninger til varekontrolnummerstrukturen.

(564) I forlængelse af Jiangsu Alchas bemærkninger til varekontrolnummerstrukturen undersøgte Kommissionen påstanden sammen med de øvrige påstande, der blev modtaget efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner. Den bekræftede, at Jiangsu Alchas oprindelige klassificering af varetyper ikke var korrekt. Kommissionen erstattede således de forkerte varekontrolnumre med korrekte koder og genberegnede målprisunderbudsmargenen for denne eksportør.

(565) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Jiangsu Alcha, at Kommissionen ikke havde fremlagt tilstrækkelige oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenens tal, da den kun fremlagde fuldstændige oplysninger om beregningerne af underbud og målprisunderbud for et enkelt varekontrolnummer. Vedrørende de øvrige varekontrolnumre klagede den over, at Kommissionen havde anvendt brede intervaller for målpriser og målprisunderbudsmargener, som ikke kunne anses for at udgøre en relevant fremlæggelse af oplysninger. Jiangsu Alcha bemærkede endvidere, at da virksomheden ikke havde adgang til salgsmængderne hos de stikprøveudtagne EU-producenter på varekontrolnummerniveau, kunne den ikke fremsætte bemærkninger til rimeligheden af beregningen. I denne forbindelse anmodede den Kommissionen om at identificere antallet af producenter for hvert varekontrolnummer. Desuden henviste Jiangsu Alcha også til en potentiel forskel i handelsled, provisioner og andre salgsomkostninger. På dette grundlag hævdede virksomheden, at dens ret til forsvar var blevet krænket, og anmodede om en yderligere fremlæggelse af mere relevante oplysninger, der kunne sikre en rimelig sammenligning.

(566) Den endelige fremlæggelse af oplysninger blev foretaget i henhold til Kommissionens standardpraksis for at sikre fortroligheden af EU-erhvervsgrenens data. I betragtning af stikprøvens størrelse kunne de oplysninger vedrørende varekontrolnumre, der kun blev fremstillet og solgt af en eller to EU-producenter, ikke offentliggøres, idet dette indirekte kunne føre til fremlæggelse af følsomme oplysninger. Af samme årsager kan Kommissionen ikke meddele Jiangsu Alcha antallet af producenter, der sælger et bestemt varekontrolnummer. Kommissionen kunne derfor kun fremlægge målprisen og målprisunderbudsmargenerne i form af intervaller. Det skal erindres, at Kommissionen allerede havde anvendt denne metode i den foreløbige fremlæggelse af oplysninger efter Jiangsu Alchas anmodning om en yderligere fremlæggelse af oplysninger, jf. betragtning 565. I den forbindelse havde Jiangsu Alcha ikke fremsat bemærkninger til detaljeringsgraden i den supplerende foreløbige fremlæggelse af oplysninger om skadesberegningerne for virksomheden.

(567) For så vidt angår andre aspekter af beregningerne (handelsled, provision, salgsomkostninger), skal det bemærkes, at provisioner og salgsomkostninger allerede er taget i betragtning i beregningerne af underbud og målprisunderbud. I betragtning af den type varer, som Jiangsu Alcha eksporterer til Unionen, dvs. AHEX AFRP'er til leverandører til bilindustrien, var bemærkningen vedrørende handelsled ikke berettiget. På dette grundlag blev disse påstande afvist.

(568) Desuden anmodede Jiangsu Alcha om yderligere oplysninger vedrørende fastlæggelsen af intervallerne, og navnlig om hvem der havde fastlagt intervallerne.

(569) De intervaller, der var angivet i den endelige fremlæggelse af oplysninger, blev beregnet af Kommissionen på grundlag af de følsomme oplysninger, der blev anvendt til målprisunderbudsberegningerne, dvs., at de er baseret på den målpris og målprisunderbudsmargen, der er beregnet i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i betragtning 462-473 i forordningen om midlertidig told.

(570) Jiangsu Alcha hævdede, at de varekontrolnumre, som virksomheden eksporterede, fremstilles af et begrænset antal EU-producenter, og at oplysningerne fra en angiveligt ineffektiv EU-producent kunne fordreje EU-erhvervsgrenens målpris og øge målprisunderbudsmargenen på urimelig vis. I den forbindelse fremlagde den alternative beregninger af underbuds- og målprisunderbudsmargenen baseret på et simpelt (ikkevejet) gennemsnit af underbuds- og målprisunderbudsbeløbet pr. enhed og anmodede Kommissionen om på ny at foretage målprisunderbudsberegningerne på dette grundlag for at fjerne den påståede urimelighed, der skyldtes de store forskelle i de mængder, der blev solgt af Jiangsu Alcha og de stikprøveudtagne EU-producenter. Den fremlagde også en målprisunderbudsberegning baseret på intervallets øvre værdier og anmodede om præciseringer vedrørende det anvendte interval.

(571) I den forbindelse skal det erindres, at beregningen af målprisunderbuds- og underbudsmargenerne blev baseret på en stikprøve af EU-producenter. I den forbindelse fremsatte Jiangsu Alcha ingen bemærkninger til stikprøven eller dokumentation vedrørende den påståede ineffektivitet hos de stikprøveudtagne EU-producenter. Det skal også bemærkes, at alle de varekontrolnumre, som Jiangsu Alcha eksporterede, bortset fra to, kunne matches med et tilsvarende varekontrolnummer, der solgtes af mindst én stikprøveudtagen EU-producent. Metoden med et simpelt gennemsnit, der blev anvendt og foreslået af Jiangsu Alcha, blev anset for ukorrekt, da den ikke tog hensyn til eksportmængden og derfor ikke afspejlede virksomhedens eksportadfærd nøjagtigt. Den anden metode, som Jiangsu Alcha har beskrevet (intervallets øvre værdier), blev heller ikke anset for hensigtsmæssig, da den ikke tager hensyn til de lavere værdier og ikke nøjagtigt afspejler virksomhedens eksportadfærd. I betragtning af den følsomme karakter af de tal, der er angivet i intervaller, kunne Kommissionen ikke give den ønskede præcisering. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(572) I samme forbindelse hævdede CLEPA, at prisforskellen mellem EU-fremstillede og importerede AHEX AFRP'er ikke berettigede de midlertidige foranstaltningers niveau. Valeo hævdede, at de justeringer, som Kommissionen havde foretaget med hensyn til typen af bånd, var urealistiske og førte til afvigende resultater.

(573) Kommissionen tog bemærkningerne vedrørende eksporten af AHEX AFRP'er i betragtning, hvor det var berettiget, og justerede målprisunderbudsmargenen i overensstemmelse hermed.

(574) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede EA om en præcisering vedrørende faldet i målprisunderbudsmargenen for så vidt angår Jiangsu Alcha. Den satte også spørgsmålstegn ved, at målprisunderbudsmargenen faldt betydeligt i modsætning til dumpingmargenens niveau, som forblev næsten uændret. Den henviste også til CLEPA's og Valeos bemærkninger vedrørende målprisunderbudsmargenens niveau og satte spørgsmålstegn ved, hvordan dette blev taget i betragtning ved fastsættelsen af målprisunderbudsmargenen.

(575) I den forbindelse skal det bemærkes, at udskiftningen af de forkerte varekontrolnumre både påvirkede fastsættelsen af eksportprisen og den normale værdi, således at den tilsvarende dumpingmargen forblev uændret i denne henseende. For så vidt angår skadesmargenen vedrørte spørgsmålet om varekontrolnumre kun Jiangsu Alcha og ikke EU-erhvervsgrenen, således at korrektionen af varekontrolnummeret førte til en betydelig ændring i målprisunderbudsmargenen for denne eksporterende producent. CLEPA's og Valeos bemærkninger om målprisunderbudsmargenens niveau påvirkede ikke denne margens niveau.

(576) I forlængelse af EA's bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger bekræftede Jiangsu Alcha Kommissionens præcisering.

(577) Efter anmodning fra Jiangsu Alcha fremlagde Kommissionen intervaller for målprisunderbudsmargenen og EU-erhvervsgrenens målpriser, der blev anvendt til at beregne målprisunderbudsmargenerne, yderligere forklaringer vedrørende de foretagne justeringer samt EU-erhvervsgrenens fuldstændige liste over varekontrolnumre.

(578) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anmodede Nanshan om, at der blev fremlagt yderligere oplysninger om EU-erhvervsgrenens målpriser, som blev anvendt til at beregne målprisunderbudsmargenerne, yderligere forklaringer vedrørende de foretagne justeringer samt EU-erhvervsgrenens fuldstændige liste over varekontrolnumre. Desuden anmodede virksomheden om fremlæggelse af beregningen af målprisunderbudsmargenen uden anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, og en intervalværdi for målprisunderbudsmargenen pr. varekontrolnummer.

(579) Som svar på denne anmodning fremlagde Kommissionen intervaller for målprisunderbudsmargenen og EU-erhvervsgrenens målpriser, der blev anvendt til at beregne målprisunderbudsmargenerne, yderligere forklaringer vedrørende de foretagne justeringer samt EU-erhvervsgrenens fuldstændige liste over varekontrolnumre. Den alternative beregning af målprisunderbudsmargenen uden anvendelse af artikel 2, stk. 9, blev ikke fremlagt med den begrundelse, at disse oplysninger ikke indgik i de oplysninger, som Kommissionen lagde til grund for sine konklusioner. Kommissionen bemærkede dog, at andelen af salget gennem forretningsmæssigt forbundne enheder er meget lav, og at virkningen af at anvende justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, i givet fald derfor ville være meget lille.

(580) På trods af de supplerende oplysninger, der blev udvekslet, og med hensyn til den justering, der er omhandlet i betragtning 592-597, hævdede Nanshan, at virksomheden også burde modtage målprisen for andre varekontrolnumre, som kun adskiller sig med hensyn til legeringer, for at kunne fremsætte relevante bemærkninger til den foretagne justering.

(581) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 19, stk. 4, som fastsætter, at Kommissionen kun skal fremlægge den dokumentation, der er lagt til grund for dens konklusion, fandt Kommissionen ikke, at disse oplysninger skulle fremlægges. Under alle omstændigheder fandt Kommissionen, at Nanshan havde modtaget de oplysninger, som den lagde til grund for sine endelige konklusioner.

(582) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Nanshan, at Kommissionen havde foretaget en fejlagtig beregning af skadestærsklen, da den i dette øjemed baserede sig på grundforordningens artikel 2, stk. 9, med henblik på at fastsætte Nanshans importpriser. Den henviste navnlig til specifikke præmisser i Rettens domme i sag T-383/17 ([84]) og T-301/16 ([85]). Den fremførte, at Retten fandt, at Kommissionen begik en fejl ved at beslutte at fratrække SA&G-omkostninger og en fortjenstmargen for videresalget hos [sagsøgerens forretningsmæssigt forbundne enhed i Unionen] af den pågældende vare til uafhængige kunder med henblik på at fastsætte eksportprisen for denne vare i forbindelse med fastsættelsen af skaden.

(583) Kommissionen bemærkede, at de konklusioner, som Nanshan henviste til i T-383/17, ikke er relevante for den foreliggende sag, da de kun vedrører de underbudsberegninger, der blev foretaget i den undersøgelse, der var genstand for den pågældende dom ([86]). Med hensyn til T-301/16 konstaterede Retten også (i præmis 194), at beregningerne af underbud også kunne have en indvirkning på skadesmargenen, selv om Nanshan henviste til Rettens konklusioner om underbud (præmis 188). I modsætning til den undersøgelse, der var genstand for Rettens afgørelse, baserede Kommissionen i den foreliggende sag imidlertid sine målprisunderbudsberegninger på en anden metode med henblik på at fastsætte den ikkeskadevoldende EU-pris. Mens den ikkeskadevoldende pris i sag T-301/16 også omfattede omkostninger afholdt af de stikprøveudtagne EU-producenters forretningsmæssigt forbundne salgsenheder, blev den ikkeskadevoldende pris i den foreliggende sag baseret på EU-producenternes produktionsomkostninger plus en målfortjeneste, hvorved eventuelle omkostninger afholdt af deres

([84]) Sag T-383/17 *Hansol Paper Co. Ltd mod Europa-Kommissionen*, Rettens dom af 2. april 2020, EU: T:2020:139, præmis 196, 199, 201, 203 og 205.

([85]) Sag T-301/16 *Jindal Saw Ltd og Jindal Saw Italia SpA mod Europa-Kommissionen*, Rettens dom af 10. april 2019, EU:T:2019:234, præmis 188.

([86]) Dette fremgår af nævnte doms præmis 164-169, hvoraf det fremgår, at sagsøgerens argumenter vedrører spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger skade og årsagssammenhæng (grundforordningens artikel 1 og 3), og ikke i hvilket omfang skadesmargenen var lavere end dumpingmargenen, eller hvordan målprisunderbudsmargenen blev beregnet.

forretningsmæssigt forbundne salgsenheder blev udelukket. I modsætning til Rettens konklusioner i sag T-301/16 er der i den foreliggende sag derfor ingen asymmetri mellem de importpriser, der blev fastsat for Nanshan, hvor SA&G-omkostninger og fortjeneste for den forretningsmæssigt forbundne importør i Unionen var blevet fratrukket i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 9, og den fastsatte målpris for de stikprøveudtagne EU-producenter, som hverken omfatter SA&G-omkostninger eller fortjeneste for deres forretningsmæssigt forbundne salgsenheder. I modsætning til den faktiske situation i sag T-301/16, hvor næsten hele den pågældende eksportørs salg fandt sted via forretningsmæssigt forbundne importører, vedrørte justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, i den foreliggende sag desuden kun [25-35]% af Nanshans eksportmængder ([87]), og mindre end 20 % af de stikprøveudtagne EU-producenters samlede salg blev foretaget via forretningsmæssigt forbundne enheder. Denne påstand blev derfor afvist.

(584) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Nanshan sin påstand og anførte, at virksomhedens salg via forretningsmæssigt forbundne importører ikke var meget lavt, og at Kommissionen ikke kunne se bort fra Rettens retspraksis som fastlagt i T-107/08 ([88]), T-383/17 og T-301/16, blot fordi virkningen af denne tilsidesættelse angiveligt ville være lille. Den baserede sin argumentation på artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og på retsstatsprincippet i Unionens retsorden, der er nedfældet i artikel 263 i TEUF.

(585) I denne forbindelse skal det bemærkes, at Kommissionen ikke tilsidesatte Rettens praksis med den begrundelse, at virkningen af justeringen ville være meget lille. Kommissionen afviste derimod at fremlægge de oplysninger, der blev anmodet om i betragtning 580, med den begrundelse, at disse oplysninger ikke indgik i de oplysninger, som den lagde til grund for sine konklusioner, og at virkningen af en sådan justering i givet fald ville være meget lille.

(586) Nanshan henviste også til præmis 199 i sag T-383/17 og hævdede, at denne sag »*ikke skelner mellem underbudsmargener og målprisunderbudsmargener*«, og at dette kun er logisk, da målprisunderbudsmargenen har til formål at vurdere EU-erhvervsgrenens prissituation »*under normale konkurrencevilkår uden dumpingimport*« i henhold til andre domstolsafgørelser ([89]). Den tilføjede, at målprisunderbudsmargenen er den matematiske metode, som Kommissionen har valgt til at vurdere prisfald og pristryk og følgelig til at vurdere det niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, som den eksporterende producents dumpingimport har forvoldt EU-erhvervsgrenen ([90]).

(587) I denne henseende er denne dom for det første appelleret til Domstolen ([91]). Derfor er konklusionerne i dommen vedrørende det spørgsmål, der er genstand for Hansols påstand, ikke endelige. Det skal også bemærkes, at den citerede præmis henviser til »priser, der forhandles mellem en virksomhed og kunderne, og ikke priser på mellemstadiet«. I betragtning af at de målpriser, der anvendes i målprisunderbudsberegningerne, ikke som sådan kan forhandles, men faktisk svarer til den fiktive pris, som EU-erhvervsgrenen ville være i stand til at sælge til uden dumpingimport, kan målprisen ikke betragtes som en forhandlet pris. På dette grundlag blev påstanden afvist.

([87]) Nanshan havde en større importmængde via forretningsmæssigt forbundne enheder (ca. [30-50]%), men kun [25-35]% af den samlede import blev faktisk anvendt til målprisunderbudsberegningerne, fordi resten ikke svarede til de varetyper, som EU-erhvervsgrenen solgte.

([88]) Sag T-107/08, *Transnational Company »Kazchrome« AO og ENRC Marketing AG mod Rådet og Kommissionen*, EU:T:2011:704.

([89]) Case T-443/11, *Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd and Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd mod Rådet*, EU:T:2014:774, præmis 245; sag T-210/95, *European Fertilizer Manufacturers' Association (EFMA) mod Rådet*, EU:T:1999:273, præmis 60.

([90]) Panelrapporten, *Russia – Commercial Vehicles*, WT/DS479/R, punkt 7.61.

([91]) Sag T-383/17 *Hansol Paper Co. Ltd mod Europa-Kommissionen*, Rettens dom af 2. april 2020, EU: T:2020:139.

(588) Nanshan hævdede også, at det forhold, at de forretningsmæssigt forbundne salgsenheders omkostninger ikke blev taget i betragtning med henblik på at beregne målprisen, er irrelevant ved vurderingen af, om Kommissionen i sine målprisunderbudsberegninger så bort fra Rettens praksis, da sådanne omkostninger ikke bør tages i betragtning ved beregningen af målprisen. Mere specifikt anførte den, at Kommissionen havde beregnet målprisen på grundlag af »*nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen i 2016*«, og at en sådan målpris afspejlede den pris, som EU-erhvervsgrenen ideelt set ville anvende ved salg til sine første uafhængige kunder og omfattede alle priskomponenter op til disse første uafhængige kunder. Nanshan tilføjede derfor, at omkostninger afholdt af de stikprøveudtagne EU-producenters forretningsmæssigt forbundne salgsenheder derfor ikke burde have været taget i betragtning.

(589) I den forbindelse skal det for det første bemærkes, at i modsætning til Nanshans påstand og som nævnt i betragtning 467 i forordningen om midlertidig told fastsatte Kommissionen målfortjenesten i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2c, og ikke på grundlag af EU-erhvervsgrenens fortjeneste i 2016. Desuden blev målprisen beregnet ved at anvende målfortjenesten på de stikprøveudtagne EU-producenters produktionsomkostninger, som ikke omfattede omkostninger afholdt af forretningsmæssigt forbundne salgsenheder. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(590) Nanshan hævdede desuden, at Kommissionen ikke er forpligtet til at foretage en sammenligning, der omfatter størstedelen af den eksporterende producents salg, i forbindelse med beregningen af underbuds- og målprisunderbudsmargenerne. Virksomheden anførte endvidere, at matchningen mellem Nanshans eksporterede varer og de varer, der solgtes af EU-erhvervsgrenen på EU-markedet, stadig ville nå op på 65 % af Nanshans salg uden at sammenligne et varekontrolnummer, for hvilket der var behov for en justering. Nanshan henviste også til appelorganet i China— GOES ([92]) og til panelet i China — Autos (USA) ([93]) og hævdede, at Kommissionen burde begrænse sin sammenligning til varer, der er sammenlignelige. Den tilføjede også, at eksportsalget af et varekontrolnummer, der ikke sælges af EU-erhvervsgrenen, ikke kan forårsage underbud eller forvolde EU-erhvervsgrenen skade. Den tilføjede også, at Kommissionen ikke omhyggeligt og upartisk undersøgte alle relevante aspekter i den individuelle sag i overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten ([94]), og henviste til grundforordningens artikel 3, stk. 2, hvori det hedder, at »en konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse«.

(591) Ifølge den citerede WTO-retspraksis er undersøgelsesmyndigheden forpligtet til at sikre prissammenlignelighed mellem den pågældende import og den samme vare på hjemmemarkedet. Denne retspraksis kræver imidlertid ikke, at der kun skal sammenliges »identiske« eller »indbyrdes udskiftelige« varer. Desuden udelukker denne WTO-retspraksis ikke muligheden for at foretage justeringer for at sikre en nøjagtig og gyldig sammenligning.

(592) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste Nanshan til andre WTO-paneler ([95]) og hævdede, at denne retspraksis ikke tillod en myndighed at sammenligne usammenlignelige priser i sin konstatering af skade efter at have justeret disse priser for at gøre dem sammenlignelige. Virksomheden tilføjede, at en sammenligning af varer, der ikke konkurrerer med hinanden, ikke opfylder undersøgelsesmyndighedens forpligtelse til at foretage en objektiv undersøgelse af positivt bevismateriale og hævdede, at EU-erhvervsgrenens vare, der anvendes til prisunderbud, havde andre endelige anvendelsesformål end den vare, der eksporteredes af Nanshan, og som den blev sammenlignet med.

(593) Kommissionen fandt, at Nanshans fortolkning af de citerede WTO-panelrapporter var unøjagtig, og at den udelod vigtige dele af rapporterne. I panelrapporten China — X-Ray Equipment nævnes det i punkt 7.51, at »*når prissammenligninger foretages som led i en prisunderbudsanalyse [...], er det nødvendigt, at en undersøgelsesmyndighed overvejer, om priserne faktisk er sammenlignelige. [...] en måde, hvorpå der kan tages højde for forskelle i de produkter, der sammenlignes, ville være at foretage relevante justeringer. […] i mange tilfælde vil relevante justeringer reelt sikre prissammenlignelighed i henhold til artikel 3.2.*« Dette bekræftede Kommissionens metode med at foretage justeringer for at sikre prissammenlignelighed. Det blev også bekræftet i punkt 7.479 i China – Broiler Products: »*prissammenligneligheden skal undersøges, hver gang der foretages en prissammenligning som led i en analyse af prisunderbud, men det skal også erkendes, at behovet for justeringer nødvendigvis afhænger af de faktiske omstændigheder i sagen og de oplysninger,*

([92]) Apelorganets rapport om*China – GOES*, WT/DS414/AB/R, af 18. oktober 2012, punkt 200.
([93]) Panelrapporten *China – Autos*, WT/DS339/R, WT/DS340/R, WT/DS342/R, af 18. juli 2008, punkt 7.227.
([94]) Rettens dom af 12. marts 2020, sag TFENIN, T-835/17, *Eurofer*, EU:T:2020:96, præmis 143.
([95]) Panelrapprter , *China – X-Ray Equipment*, WT/DS425/R, punkt 7.50, og *China – Broiler Products*, WT/DS427/R, punkt 7.476.

myndigheden har til rådighed«. Det fremgår desuden af punkt 7.483, at »*myndigheden skal foretage justeringer for at kontrollere og justere for relevante forskelle i varens fysiske egenskaber og andre egenskaber*«. På dette grundlag blev det konkluderet, at Kommissionen handlede i overensstemmelse med WTO's retspraksis, da den foretog relevante justeringer for at tage højde for de fysiske forskelle og sikre prissammenlignelighed. Ved at foretage prisjusteringen på 2,7 % i den foreliggende sag sikrede Kommissionen faktisk en gyldig og nøjagtig sammenligning mellem EU-erhvervsgrenens varer og den vare, der eksporteres af Nanshan. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(594) Hvad angår de tilsvarende procentsatser, vurderede Kommissionen de varekontrolnumre, der havde den højeste eksportmængde, for at sikre, at Nanshans eksportadfærd blev afspejlet nøjagtigt i virksomhedens målprisunderbudsmargen. I den forbindelse beregnede den en målprisunderbudsmargen for et varekontrolnummer, for hvilket der var behov for en justering. I overensstemmelse med panelrapporten om China — GOES ([96]) sikrede Kommissionen, at de priser, den anvendte til sammenligningen, var tilstrækkeligt sammenlignelige og foretog en passende justering som beskrevet nedenfor. I den forbindelse blev det vurderet, at Kommissionen foretog en omhyggelig og objektiv vurdering af den foreliggende sag på grundlag af positivt bevismateriale.

(595) Desuden hævdede Nanshan også, at den prisjustering på 2,7 %, der blev foretaget for at sammenligne et varekontrolnummer, der eksporteredes til Unionen (koldvalsede bånd) af Nanshan, med et varekontrolnummer, der solgtes af EU-erhvervsgrenen (varmvalsede bånd), var utilstrækkelig. I denne forbindelse henviste den til en påstået CRU-rapport, hvori den pegede på en prisforskel på 25 % mellem koldvalsede og varmvalsede bånd. Den tilføjede også, at den målprisunderbudsmargen, der blev beregnet for dette varekontrolnummer, ikke var i overensstemmelse med den gennemsnitlige målprisunderbudsmargen for de tilsvarende varekontrolnumre. På dette grundlag anmodede den Kommissionen om at undersøge niveauet for justeringen og den tilsvarende beregning af underbud og målprisunderbud. I samme forbindelse anførte Nanshan, at Kommissionen i stedet for at basere justeringen på varekontrolnumre, der afviger med hensyn til tykkelse, burde basere en sådan justering på varekontrolnumre, som kun adskiller sig fra hinanden med hensyn til den anvendte legering, da tykkelse er en af de vigtigste faktorer, der bestemmer prisen på den undersøgte vare.

(596) Kommissionen bemærkede først, at den anvendte metode er i overensstemmelse med dens standardpraksis. For det andet kunne den ikke bekræfte prisforskellen på 25 % mellem varmvalsede og koldvalsede produkter, som Nanshan citerede med henvisning til en CRU-rapport. Selv om prisreferencen for koldvalsede bånd rent faktisk henviste til et CRU-prisnoteringsgennemsnit for undersøgelsesperioden, kunne den påståede CRU-kilde for varmvalsede bånd ikke fastslås. I modsætning til Nanshans påstand fandtes en sådan påstået prisreference ikke som sådan og var resultatet af en række justeringer og antagelser, som ikke kunne verificeres, og som kun vagt vedrørte en form for en referencepris for varmvalsede bånd. Det var heller ikke klart, at den beregnede pris for varmvalsede bånd vedrørte samme type legering. For det tredje bekræftede Nanshans interne optegnelser ikke den påståede prisforskel mellem varmvalsede og koldvalsede bånd. Selv når justeringen blev baseret på den metode, som Nanshan foreslog (forskel i legeringer), blev det desuden konstateret, at målprisunderbudsmargenens procentvise andel lå inden for samme interval, dvs. 3 procentpoint lavere eller højere end den beregnede procentsats, hvilket således bekræfter, at det målprisunderbud, der blev konstateret for det pågældende varekontrolnummer ved hjælp af Kommissionens metode, var repræsentativt for prisforskellen. Det skal desuden bemærkes, at den fastlagte eksportpris for dette varekontrolnummer var den laveste af alle de varekontrolnumre, som Nanshan eksporterede til Unionen, og i gennemsnit [10-20] % lavere end Nanshans gennemsnitlige eksportpris. Dette forklarer også, hvorfor den målprisunderbudsmargen, der blev konstateret for dette varekontrolnummer, var højere end for de andre tilsvarende varekontrolnumre. På grundlag af ovenstående blev denne påstand afvist.

(597) Det skal bemærkes, at Nanshans bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger blev støttet af Xindatong efter fristen for at fremsætte bemærkninger til oplysninger fra andre interesserede parter som reaktion på fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner.

(598) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Nanshan, at justeringen af målprisen på 2,7 % var utilstrækkelig. Nanshan henviste til en sammenligning af de normale værdier beregnet af Kommissionen for varmvalsede og koldvalsede produkter, til en sammenligning af Nanshans eksportpris for lignende varmvalsede og koldvalsede varer, til den påståede CRU-rapport og til en rapport fra US ITC. For så vidt angår de justeringer, der var baseret på Nanshans foreslåede metode, hævdede virksomheden, at Kommissionen ikke havde forklaret, hvordan

([96]) Panelrapporten, China – Goes (DS414), WT/DS414/R af 15. juni 2012, punkt 7.530.

Kommissionen havde justeret prisen på disse varekontrolnumre, og anførte, at disse beregninger derfor ikke havde nogen værdi for virksomheden. Endelig hævdede Nanshan, at eksportprisen for dette varekontrolnummer var den laveste, ganske enkelt fordi dette varekontrolnummer udelukkende blev solgt af Nanshan Europe og derfor var berørt af den påståede ulovlige anvendelse af artikel 2, stk. 9.

(599) I denne forbindelse fandt Kommissionen, at den justering, der skal foretages af EU-erhvervsgrenens målpris, bør baseres på de prisforskelle, der er konstateret på EU-markedet, da målprisen kort sagt bør afspejle den pris, som EU-erhvervsgrenen burde opnå uden dumpingimport på sit hjemmemarked. Henvisningen til forskelle i den normale værdi i det pågældende land blev derfor ikke anset for pålidelig. Som nævnt i afsnit 3.4 blev det derudover konstateret, at Nanshans eksportpriser var dumpede. Henvisningen til forskelle i dumpingeksportpriser blev derfor heller ikke anset for at være pålidelig.

(600) Da der ikke forelå nye elementer eller modbeviser vedrørende den påståede CRU-rapport, blev Kommissionens konklusioner bekræftet. For så vidt angår henvisningen til ITC-rapporten bemærkede Kommissionen, at de omhandlede data vedrørte perioden 2011-2015, hvilket afveg betydeligt fra UP eller den betragtede periode, selv om det er uklart, hvordan Nanshan beregnede prisforskellen, da beregningerne ikke indeholdt nogen formler, der gjorde det muligt for Kommissionen at forstå, hvordan sammenligningen var blevet foretaget. For så vidt angår Nanshans foreslåede metode skal det bemærkes, at Kommissionen faktisk gengav den samme metode til beregning af justeringen, som svarede overens med den metode, Nanshan havde foreslået i virksomhedens bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger. I denne forbindelse fandt Kommissionen ikke, at disse beregninger var værdiløse. De bekræftede snarere Kommissionens konklusion med hensyn til målprisunderbuddets niveau for dette bestemte varekontrolnummer. Hvad angår eksportprisen på det pågældende varekontrolnummer, skal det bemærkes, at selv om justeringen i henhold til artikel 2, stk. 9, ikke blev anvendt, ville eksportprisen for dette varekontrolnummer stadig være et godt stykke under den gennemsnitlige eksportpris for andre varekontrolnumre, der eksporteres af Nanshan, uanset hvilken salgskanal der anvendes, og også under den gennemsnitlige eksportpris for varekontrolnumre, der udelukkende eksporteres gennem Nanshan Europe. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(601) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Nanshan, at Kommissionen burde have foretaget en justering for handelsled, da [95-100] % af virksomhedens eksportsalg til Unionen var bestemt til distributører, som opkræves lavere priser end slutbrugerne. For at underbygge sin påstand sammenlignede Nanshan cif-enhedsprisen for det samme varekontrolnummer, der blev solgt til distributører og slutbrugere. Nanshan hævdede, at EU-erhvervsgrenen hovedsagelig solgte den undersøgte vare til slutbrugere.

(602) I denne forbindelse bemærkede Kommissionen, at de mængder, Nanshan solgte til distributører og slutbrugere for det pågældende varekontrolnummer, ikke var sammenlignelige, da salget til slutbrugerne var ubetydeligt og derfor ikke kunne anvendes til en meningsfuld sammenligning. Desuden fremlagde Nanshan ikke dokumentation for konsekvente og tydelige forskelle i sælgerens funktioner og priser i de forskellige handelsled som påkrævet i artikel 2, stk. 10, litra d), For eksempel fremlagde Nanshan ikke dokumentation for, at virksomheden afholdt yderligere omkostninger i forbindelse med sit salg til slutbrugere, såsom udgifter til markedsføring eller kundeservice, hvilket ville berettige en højere salgspris til slutbrugerne. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(603) Airoldi hævdede, at i betragtning af stigningen i LME- og transportpriserne ville indførelsen af told i form af en værditold bringe de kinesiske priser på AFRP'er over de nuværende europæiske priser og skabe ubalance i en situation med påstået manglende produktionskapacitet.

(604) Kommissionen fandt, at en værditold var den mest hensigtsmæssige form for told til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen led i undersøgelsesperioden, og henviste til sin konklusion om interesseafvejningen i betragtning 554.

(605) Med hensyn til restmargenen blev konklusionerne i betragtning 289 og 473 i forordningen om midlertidig told om en lav samarbejdsgrad bekræftet, jf. betragtning 380 ovenfor. Kommissionen fastsatte derfor restmargenen på niveauet for den højeste målprisunderbudsmargen, der blev fastsat for en varetype, der blev solgt i repræsentative mængder i EU-27 af den eksporterende producent med den højeste målprisunderbudsmargen. På dette grundlag og under hensyntagen til bemærkningerne vedrørende målprisunderbudsberegningerne, hvor det var berettiget, blev restmålprisunderbudsmargenen fastsat til 24,6 %.

Virksomhed	Endelig dumpingmargen	Endelig målprisunderbudsmargen
Jiangsu Alcha Aluminum Group Co., Ltd	72,1 %	14,3 %
Nanshan Group — Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd — Yantai Nanshan Aluminum New Material Co., Ltd — Longkou Nanshan Aluminum Rolling New Material Co., Ltd — Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	55,5 %	19,1 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	23,7 %	21,4 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	44,5 %	19,0 %
Alle andre virksomheder	88,0 %	24,6 %

(606) Ud fra ovenstående fastsættes den toldsats, som vil blive indført, som følger:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold
Jiangsu Alcha Aluminum Group Co., Ltd	14,3 %
Nanshan Group — Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd — Yantai Nanshan Aluminum New Material Co., Ltd — Longkou Nanshan Aluminum Rolling New Material Co., Ltd., Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	19,1 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	21,4 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	19,0 %
Alle andre virksomheder	24,6 %

(607) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret vedrørende disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i det pågældende land, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle antidumpingtoldsatser.

(608) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ([97]). Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, offentliggøres der en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(609) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.

([97]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

(610) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, skal medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og skal i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

(611) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.

(612) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for »alle andre virksomheder« ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

7.4. **Endelig opkrævning af den midlertidige told**

(613) Da den endelige told er lavere end den midlertidige told, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives, jf. grundforordningens artikel 10, stk. 3.

(614) I henhold til artikel 10, stk. 2, kan Kommissionen dog under særlige omstændigheder også beslutte slet ikke at opkræve midlertidig told. I det foreliggende tilfælde vil opkrævningen af den midlertidige told af samme årsager som dem, der førte til den midlertidige suspension (jf. gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1788 ([98])), medføre en yderligere uberettiget byrde navnlig for importører og brugere i Unionen uden at give EU-erhvervsgrenen en yderligere afhjælpning af skaden. Kommissionen besluttede derfor, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, indført ved forordningen om midlertidig told, ikke opkræves endeligt.

(615) Efter den anden supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger gav en forhandler og fire brugere udtryk for deres støtte til Kommissionens hensigt om ikke at opkræve midlertidig told, mens EA og Elval modsatte sig dette.

(616) EA hævdede for det første, at fristen på en arbejdsdag til at fremsætte bemærkninger til dette spørgsmål tilsidesatte dens ret til forsvar. For det andet kunne den ikke forstå, hvordan Kommissionen kan konkludere, at den vil tilbagebetale den midlertidige antidumpingtold på et tidspunkt, hvor den end ikke har modtaget bemærkninger fra EU-erhvervsgrenen vedrørende Kommissionens hensigt om at suspendere foranstaltningerne. For det tredje var hensigten om ikke at opkræve midlertidig told også ulovlig, da suspensionsafgørelsen i sig selv er behæftet med åbenbart urigtige skøn og en tilsidesættelse af processuelle rettigheder. Den tredje bemærkning blev også støttet af Elval.

(617) Med hensyn til det første punkt bemærkede Kommissionen, at hverken grundforordningen eller afsnit 6 i indledningsmeddelelsen fastsætter en specifik frist for supplerende endelige fremlæggelser af oplysninger, men snarere overlader det til Kommissionen at fastsætte fristen. I betragtning af de tidsmæssige begrænsninger i undersøgelsen og det begrænsede indhold, der skal fremsættes bemærkninger til (to betragtninger på mindre end en side), konkluderede Kommissionen, at fristen på en dag stadig var rimelig. Faktisk var alle interesserede i stand til at udtale sig om dette enkle punkt inden for den fastsatte frist. Der er således ikke sket nogen tilsidesættelse af retten til forsvar.

([98]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1788 af 8. oktober 2021 om suspension af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1784 på importen af fladvalsede aluminiumsprodukter med oprindelse i Folkerepublikken Kina (se side 105 i denne EUT).

(618) Med hensyn til det andet punkt bemærkede Kommissionen, at der ikke er nogen retlig forpligtelse til at afvente de interesserede parters bemærkninger til suspensionsafgørelsen, inden den meddeler sin hensigt om ikke at opkræve midlertidig told. Fremlæggelsen af dens hensigt om ikke endeligt at opkræve den midlertidige told foregriber ikke Kommissionens endelige afgørelse, hverken i denne sag eller om suspensionen af foranstaltningerne. Begge udkast til retsakter blev behørigt fremlagt og kunne være blevet ændret som følge af bemærkninger, hvis det var berettiget.

(619) Med hensyn til det tredje punkt bemærkede Kommissionen, at EA ikke anfægtede beslutningen om ikke at opkræve midlertidig told som sådan, men kun forbindelsen til udkastet til suspensionsafgørelsen. Da Kommissionen i den særskilte suspensionsafgørelse under hensyntagen til alle de modtagne bemærkninger konkluderede, at alle de elementer, den rådede over, taler for en sådan suspension, er den tredje påstand ikke begrundet.

(620) Kommissionen bemærkede endvidere, at indførelsen af de midlertidige foranstaltninger havde en afdæmpende virkning på importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina. I betragtning af dette reducerede niveau fandt Kommissionen, at beslutningen om ikke at opkræve midlertidig told ikke ville skade EU-erhvervsgrenen eller undergrave de endelige foranstaltningers afhjælpende virkninger.

8. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

(621) I henhold til artikel 109 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([99]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(622) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved grundforordningens artikel 15, stk. 1 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Med forbehold af artikel 2 indføres der en endelig antidumpingtold på importen af aluminiumsprodukter, fladvalsede, også legerede, også yderligere bearbejdede end fladvalsede, uden underlag, uden indre lag af andet materiale,

— i oprullet stand eller i båndruller, i tilskårne plader eller i form af cirkler, af tykkelse 0,2 mm eller derover, men ikke over 6 mm

— i plader med en tykkelse på over 6 mm

— i oprullet stand eller i båndruller, med en tykkelse på mindst 0,03 mm, dog højst 0,2 mm,

i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7606 11 10 (Taric-kode 7606 11 10 25, 7606 11 10 86), ex 7606 11 91 (Taric-kode 7606 11 91 25, 7606 11 91 86), ex 7606 11 93 (Taric-kode 7606 11 93 25, 7606 11 93 86), ex 7606 11 99 (Taric-kode 7606 11 99 25, 7606 11 99 86), ex 7606 12 20 (Taric-kode 7606 12 20 25, 7606 12 20 88), ex 7606 12 92 (Taric-kode 7606 12 92 25, 7606 12 92 93), ex 7606 12 93 (Taric-kode 7606 12 93 86), ex 7606 12 99 (Taric-kode 7606 12 99 25 og 7606 12 99 86), ex 7606 91 00 (Taric-kode 7606 91 00 25, 7606 91 00 86), ex 7606 92 00 (Taric-kode 7606 92 00 25, 7606 92 00 92), ex 7607 11 90 (Taric-kode 7607 11 90 48, 7607 11 90 51, 7607 11 90 53, 7607 11 90 65, 7607 11 90 73, 7607 11 90 75, 7607 11 90 77, 7607 11 90 91, 7607 11 90 93) og ex 7607 19 90 (Taric-kode 7607 19 90 75, 7607 19 90 94), med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

([99]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Jiangsu Alcha Aluminum Group Co., Ltd	14,3 %	C610
Nanshan Group — Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd — Yantai Nanshan Aluminum New Material Co., Ltd — Longkou Nanshan Aluminum Rolling New Material Co., Ltd — Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	19,1 %	C611
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	21,4 %	C612
Andre samarbejdsvillige virksomheder (bilag)	19,0 %	
Alle andre virksomheder	24,6 %	C999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsatser, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »*Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte*«. Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Følgende varer er udelukket fra den vare, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1:

— Aluminiumsmateriale til drikkedåser, materiale til dåseender og materiale til dåseringe.

— Produkter, der i øjeblikket henhører under Taric-kode 7607 11 90 44 og 7607 11 90 71.

— Aluminiumsprodukter, legerede, med en tykkelse på mindst 0,2 mm og højst 6 mm, til karrosseripaneler i bilindustrien.

— Aluminiumsprodukter, legerede, med en tykkelse på mindst 0,8 mm, bestemt til brug ved fremstilling af flydele.

2. Den vare, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, fritages for den endelige antidumpingtold, hvis den importeres til brug ved fremstilling af aluminiumskompositpaneler, og hvis den opfylder følgende tekniske egenskaber:

— Spændingsudlignede aluminiumsruller

— Varmvalsede bånd

— Uden overfladebehandling

— Bredde: fra 800 mm til 2 050 mm

— Tykkelse: 0,20 mm op til 0,5 mm

— Tolerance med hensyn til tykkelse: +/- 0,01 mm

— Tolerance med hensyn til bredde: + 1,50/- 0,00 mm

— Legeringer: 5005, 3105

— Hærdningsgrad: h14, h16, h24, h26

— Maksimal bølgehøjde: maks. 3 over 1 000 mm

3. Udelukkelserne i stk. 1, tredje og fjerde led, og fritagelsen i stk. 2 er betinget af de vilkår, som er anført i EU-toldbestemmelserne om proceduren for særligt anvendelsesformål, navnlig artikel 254 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ([100]) (EU-toldkodeksen).

Artikel 3

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2021/582, opkræves ikke.

Artikel 4

Artikel 1, stk. 2, kan ændres for at tilføje nye eksporterende producenter fra Folkerepublikken Kina og pålægge dem en passende, vejet, gennemsnitlig antidumpingtold for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven. En ny eksporterende producent skal dokumentere, at:

a) denne ikke eksporterede de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, med oprindelse i Folkerepublikken Kina i undersøgelsesperioden (1. juli 2019 — 30. juni 2020),

b) denne ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, som indføres ved denne forordning, og at:

c) denne enten har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. oktober 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

([100]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

BILAG

Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven

Navn	Taric-tillægskode
Southwest Aluminium (Group) Co., Ltd	C613
Jiangsu Dingsheng New Materials Joint-Stock Co., Ltd	C614
Shanghai Huafon Aluminium Corporation	C615
Alnan Aluminium Inc.	C616
Yinbang Clad Material Co., Ltd.	C617
Jiangsu Metcoplus Industry Intl. Co., Ltd.	C618
Dalishen Aluminum CO.,Ltd	C619
Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co., Ltd.	C620
Yong Jie New Material Co., Ltd.	C621
Chalco Ruimin Co., Ltd.	C622
Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd.	C623
Jiangyin Dolphin Pack Limited Company	C624
Henan Xindatong Aluminum Industry Co., Ltd.	C625
Zhejiang Yongjie Aluminum Co., Ltd.	C626
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	C627
Zhengzhou Guandong Aluminum Industry Co., Ltd.	C628